

www.burmeseclassic.com

စာရုခွင့်ပြုချက်အမှတ် ရှဝဝဝ၄ရွှဝ၁ဝ၈ **ရက်နာစုံးခွင့်ပြုချက်အ**မှတ် ეიიიეეიიიი ၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ ပေတော်ပါရီလ။ စုံနှိစ်ခြင်း ០យមនាញ្រីម៉ា៖ 39 b cq ឮ០០ យុំវិទី៖ ၁၅၀ တျ်ပိ 30 : 3 C: ំហ៊ីំ រប្សរំ៖ ဦးမြင့်သန်း (မြ - ၀၄၉၀၂) ပုံနှိစ်သူ : 0000 នេះវាចំនាក់ ၁၃၊ ၁၀၀ လမ်း၊ ့ မင်္ဂလာတောင်ညွှန်။ ဒေါ်မိုးသီတာ (ရိုးမိုးစာပေ) ထုတ်လေသူ (မြ – ၀၃၀ရှ၁) အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၅ လမ်း មក់លាចចាច់ည្អង្គំរ ។្រង់ហុង្គិត្ត្រា

ပည်ခင့်~

သဘွဂုံဂြင့်ထုံမှိရုံ့သော ယင်္ကါ သဘုဂုံဂြင့်ထုံမှိရုံ့သော ဗီလူခရုံး

www.burmeseclassic.com

seffe (a)

"M'DILLI

www.burn eseclassic.com

"ကိုယ့်ချစ်လေး ့ မင်းကို sumrise လုပ်စရာရှိတယ်၊ ဆက်ဆက်လာခဲ့၊ အလှဆုံးဝတ်ခဲ့နော်" သူရိယရယ် ့ ရှင် ဘာတွေ အဆန်းထွင်ဦးမလို့လဲ

ယာင်။

သူက ပြောချင်တာပြောပြီး ဖုန်းချသွားပြီ။ တန်မဒို ဆော့ စိတ်ထဲကသာကြိတ်၍ ညည်းတွားလိုက်ရသည်။ စိတ်ညစ် ဆို့ ညည်းတွားတာတော့ မဟုတ်ရပါ။ ရင်ထဲ အသည်းထဲက ဆိုကလေး တမြမြဖြင့် ညည်းတွားမိတာမျိုးသာပါ။

သို့သော် ဘယ်လိုပဲညည်းညည်း ငြိမ်ငြိမ်ကလေး

ဆက်ငိုင်နေလို့တော့မရ။ ပွဲတစ်ပွဲတက်ဖို့အတွက် လုပ်ရမည့်

မီးမိုးစာ မ

အလုပ်တွေက အများကြီး။ အဝတ်အစားကိစ္စ၊ ဆပင်ကိစ္စ၊ မိတ်ကပ် ကိစ္စ၊ ဖိနပ်ကိစ္စ၊ အိတ်ကိစ္စ၊ လက်ဝတ်လက်စားကိစ္စ စသဖြင့် ကိစ္စများမြောင်လှပါသည်။ ဟန်မဒီမေသည် အမြန် လှုပ်ရှားမှ ဖြစ်တော့မှာမို့ ဖုန်းကို ခေါင်းအုံးပေါ် ပစ်ချ၊ မဒိုကိုယ်ပေါ်က ဂါဝံန် ကလေး လွှားခနဲ ဝဲသွားအောင် ထလိုက်ပြီး အခန်းထောင့် ဗီရိုဆိ စုန်းဒိုင်းကျဲ၍ ပြေးသွားလိုက်သည်။

လာခဲ့စမ်း ့ တစ်ထည်၊ နှစ်ထည်။ အိုး ့ ဒါ မကြိုက်၊ ဟိုဟာမကြိုက်၊ ဒါနဲ့ မဖြစ်၊ ဟိုဟာနဲ့ မဖြစ်၊ သွားစမ်း ့ သွားစမ်း။

ဗီရိုဆွဲဖွင့်ကာ ချိတ်မှာ ချိတ်ထားသည့် အဝတ်တွေ ကို တစ်ထည်ပြီးတစ်ထည် ဆွဲယူကြည့်လိုက်၊ မကြိုက်လိုက် ခုတင်ပေါ် လွှားခနဲပစ်ချလိုက်ဖြင့် ဗီရိုထဲက အဝတ်တွေဟာ ဟန်မဒို ခုတင်ပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပုံထပ်သွားသည်။

အစတ်ပုံကြီးသာ တဖြည်းဖြည်း မြင့်လာသော်လည်း ဟန်မဒိုစိတ်ကြိုက်၊ သူ့စိတ်ကြိုက် ထပ်တူကျပြီး အများအမြင် မှာလည်း ရင်သပ်ရှမောဖြစ်ရမည့် အဝတ်အစားမျိုး ရှာမတွေ့နိုင် သေးပါ။ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း္ကုပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္တူ

အဲ့ဒါ ... မင်းသားရဲ့ချစ်သူ ရင်ဆိုင်ရတဲ့ ချိမြမြ ဒုက္ခလေးတွေပေါ့။

တက်သစ်စ အဆိုတော်ပေါက်စနမကလေး ဟန်မဒီ မေရဲ့ချစ်သူ သူရိယဟာ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားလှတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား။ မိန်းမပျိုလေးတွေရဲ့ အသည်းနှလုံးကို တုန်ယင် လှုပ်ရှားစေနိုင်သူ။ ဟန်မဒိုမတိုင်ခင်က ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ဖူး ခဲ့တဲ့ နှလုံးသားသန့်စင်သူ။ ခုချိန်မှာတော့ သူ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်း သော ချစ်သူလေး ဟန်မဒီမေ့ကိုသာ သစ္စာတရားက မိုးလုံးပြည့် ကာ အချစ်ကြီးချစ်၊ အကြင်နာကြီးကြင်နာ၊ စက္ကန့်တိုင်းမှာ ဂရုစိုက် နေသူအဖြစ် သတင်းကြီးလေသည်။

သူက လူသိများကာ ကျော်ကြားလှသလောက် သူ့ရဲ့ နှလုံးသားရေးရာဟာလည်း လူတိုင်းက စိတ်ဝင်စားရသော အကြောင်းတရားတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဟန်မဒီ သည်လည်း အဆိုတော်အလုပ်မှာ ဘာမှသာ ပေါက်ပေါက်ရောက်

ရောက် မရှိသေးပေမယ့် အချစ်ရေးကြောင့်ပင် သူရိယနှင့်တွဲကာ

ထင်ရှားလာခဲ့ရသည်။

ဟန်မဒီမေသည် အဆိုတော်အဖြစ်ထက် သူရိယ၏ ချစ်သူအဖြစ်သာ ပိုပြီး ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

ရှီးမှီး ကေးမေပ

၁၀ ကူခင်

ပရိသတ်က ဟန်မဒီမေ့ကိုမြင်လျှင် ဘယ်သီချင်းကို ဆိုသည့် အဆိုတော်ဟုမမြင်၊ 'သူရိယချစ်သူ' ဟုသာ သတ်မှတ် သီမြင်လိုက်ကြသည်။

ဟန်မဒီသည် အစပထမသော် ထိုအဖြစ်ကို အောင့် သက်သက်ရှိလှသော်လည်း နောက်တော့ သူလို အောင်မြင်ကျော် ကြားသူ တစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးထား ချစ်မြတ်နိုးခံဘဝမှာ အသား ကျလာသည်။ ခုတော့ ဟန်မဒီဟာ သူ့ရဲ့ ပွဲထုတ်မှုတွေထဲမှာ လှပငြိမ့်ငြောင်းစွာ အလိုက်သင့်စီးမျောတတ်လာပြီ ဖြစ်သည်။

ဟန်မဒီမေက ဗီရိုကို ဆက်လက်မွှေနောက်နေဆဲ နာ ဖုန်းသံမြည်လာတာမို့ ဖုန်းကို အမြန်ပြေးယူ ဖွင့်နားထောင် လိုက်ရသည်။

"ဟဲလို ... ဟဲလို ... ပြောပါ"

"တီတီ ့္တတူ့္တတောင် ္ပ္တတင်"

"ဟဲ့ ... မဲဒီ၊ နှင့်အသံက ဘယ်လိုဖြစ်လို့ အမောတကော သံ ပေါက်နေရတာလဲ"

"တကယ် မောနေလို့ပေါ့ကွယ်၊ ဒီမှာ ပွဲသွားဖို့ အဝတ် အစား ရှာဖွေရေးလုပ်နေရတယ်"

နိုး မိုး ၈၁ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း ှူ စန်းကဲ့သို့ နူးညီသော ကဈာ ှု 💮 ၁၁

.ဟန်မဒီက ဖုန်းကို ပခုံးနှင့် မျက်နှာကြားမှာ ညှပ်၍

ပြောရင်းက ဗီရိုကို ဆက်လက်မွေနောက်နေသည်။

"ဘယ်ပွဲ သွားမှာလဲ၊ သူရိယနဲ့မှ ဟုတ်ရဲ့လား"

"မဟုတ်ဘဲ နေပါ့မလားကွယ်၊ ဒါပေမယ့် အတူတူသွား မှာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သူကသပ်သပ် ကိုယ်ကသပ်သပ်၊ ဟိုရောက်မှ တွေ့ကြွမှာပေါ့၊ ပွဲကတော့ အဆိုတော် (x x x)

ရဲ့ မွေးနေ့အမှတ်တရ စတိတ်ရှိုးပဲ၊ သူလည်း သီချင်း တစ်ပုဒ် ဝင်ဆိုမယ်ပြောတယ်"

"ရှင်ကရော မဆိုဘူးလား"

"ကျုပ်က မထင်မရှား အဆိုတော်ပေါက်စနလေးပဲ၊ လူရာ သိပ်မဝင်ပါဘူး"

"ရှင့်ကိုယ်ရှင် အဲ့လောက်လည်း အထင်မသေးပါနဲ့၊ ရှင် လည်း မခေပါဘူး၊ အရည်အချင်းရှိသားပဲ၊ သူရိယ ချစ်သူ ဖြစ်သွားလို့သာ ရှင့်အရည်အချင်းတွေ မြုပ်ပြီး လိုင်းကြောင် သွားတာ"

"ချစ်သူတွေကို စိတ်ဝဲမ်းကွဲစေမယ့်စကားမျိုး မပြောပါနဲ့ လားကွယ်"

ရိုး ရိုး စာ<u>ှ</u> စေ

<mark>"အသံကိုက သိပ်ပျော</mark>်နေတယ် ဟုတ်စ ္ပ[ှ]

တွေတီဝ ့ ပျော်တာပေါ့ ၊ အချစ်ခံရတာကိုး၊ ခုနကပဲ သူမှန်းဆက်ဝှာယ်၊ ငါ့ကို surprise လုပ်မလို့တဲ့၊ အဲ့ဒါ ဘာများလဲမသိဘူး၊ ရင်တွေခုန်လိုက်တာ ...

ီလူတွေကြားမှာ ရှင့်ကို သူ သိပ်ချစ်ကြောင်း တစ်ခုခု လုပ်ပြမလို့နေမှာပေါ့၊ ဘာလုပ်လုပ် လူသိရှင်ကြားဖြစ် အောင် လုပ်တတ်တာ သူရိယရဲ့ ဖက်ရှင်ပဲဥစ္စာ၊ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ခမ်းခမ်းနားနား ချစ်ပြ ပြီး သူ့ Role ကို သူမြှင့်နေတာပါ၊ ရှင် လိုက်မျောမသွား

ဟန်မဒို သူငယ်ချင်းမလေး စူဇီကတော့ သူရိယရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို အကောင်းမြင်နိုင်သူမဟုတ်ဘဲ အမြဲ မျက်စိဆံပင် မွေး စူးနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် စူဖီ ဘာပြောပြော ဟန်မဒီက စူဇီ့စကားတွေကို ဒီဘက်နားကသွင်းပြီး ဟိုဘက်နားက ပြန်ထုတ်ပစ်လိုက်မြဲပင်။

"ဟဲ့ ့ ကျုပ်ပြောတာ ကြားရဲ့လား'

"ဟင်္ ့ ဘာကိုလဲ'

နီး မိုး ဧာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္သ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော တဗျာ္တ္တ "လိုက်မျောမသွားနဲ့ ဆိုတာလေ"

"ဪ ့ အေး ့ ကြားပါတယ်၊ ဟယ် ့ တွေ့ပြီ

၁၃

"ဘာတွေ့တာလဲ"

"အင်္ကိုလေ ့ အင်္ကို၊ ဟိုကို ဝတ်သွားဖို့ အင်္ကို၊ မဆိုး ဘူး၊ ဒါလေးပဲ ဝတ်သွားတော့မယ်၊ အဖြူဆွတ်ဆွတ်လေး ပေါ်မှာ အနက်ရောင်ပုလဲလုံးလေးတွေ တွဲထားတဲ့ ဂါဝန် လက်ပြတ်လေး၊ ရိုးသလိုလိုနဲ့ ခပ်ဆန်းဆန်းလေး၊ အဲ့ဒါပဲ ဝတ်သွားတော့မယ်နော် စုစီ"

ီနှင့်ဘာသာ ဘာဝတ်ဝတ်၊ ဝတ်ချင်တာဝတ်၊ <mark>စိတ်မ</mark>ဝင် စားဘူး၊ ငါပြောတာ နားထောင်ဦး၊ ငါ့စကား မွဲဆုံးသေး

'အေးပါ၊ နားထောင်နေပါတယ်၊ ပြော 💥 ပြွော့' စုစိက ဆက်ပြောသည်။ ဟန်မဒိကလည်း ဗီရိုထဲက

ပဝါနှင့် အိတ်ကို ဆက်လက်ရှာဖွေရင်း နားထောင်နေရသည်။ အရေးထဲမှာ သူက တစ်မျိုးလေ။

> "ငါ့မာမိက္က္က ပြောတယ်။ သမီးသူငယ်ချင်းကို သက္ကိပေး ဦးတဲ့၊ နာမည်ကျော်ကြားသူတွေရဲ့ အချစ်ရေးကိစ္စဆိုတာ

> > နိုး နိုး ကေးမပ

ုပညာင်

ယူဖြစ်မယ် မယူဖြစ်ဘူး မသေချာခင်စပ်ကြားမှာ ဒီလောက် ဖောင်းပူမနေသင့်ဘူးတဲ့"

"တို့နှစ်ယောက် ဒီလောက်ချစ်တာ မယူဖြစ်ဘဲနေပါ့မလား ူခီရယ်၊ အန်တိုကို ပြောပေးပါဟယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့လို့" "တဲ့ ့ ့ ချစ်တိုင်းလည်း ယူဖြစ်တာမှမဟုတ်တာ၊အကြောင်း ကြောင်းသော အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် လွဲချော် သွားတဲ့သူတွေမှ အများကြီး၊ ရှင်တို့ အနုပညာလောက မှာဆို ဒါမျိုးက ပိုတောင်ဆိုးသေး၊ ရှင်လည်း သူရိယရဲ့ လေကြောမှာ မျှောလိုက်မနေနဲ့ ၊ အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ဦး၊ ကိုယ်က မိန်းကလေး၊ မယူဖြစ်ကြရင် ကိုယ်ပဲနစ်နာရမှာ"

"အေးပါဟယ် ... အေးပါ" "ရှင့် ဒက်ဒီကရော ဒီကိစ္စတွေ ဘာမှ မပြောဘူးလား"

"ခက်ဒီကလား ့့သူ့မှာကလဲ သူ့အာရုံနဲ့ သူလေ၊ ကျုပ် ဘက်ကို အာရုံမစိုက်အားပါဘူး"

"လုံးဝကို မသိတာလား"

"သိတော့ သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒက်ဒီက အရမ်း အနောက် တိုင်း ဆန်တယ်လေ၊ သမီး ဒီအရွယ်ရောက်ပြီ၊ ကိုယ့်ကိုယ် ကို ထိန်း၊ ကိုယ်ဖြစ် ကိုယ်စံရမှာပဲတဲ့၊ ဟယ် ့ ဒါလေးဆို မဆိုးဘူး၊ အနက်ရောင် အိတ်ပြားပြား ရှည်ရှည်လေးပဲ ကိုင်လိုက်တော့မယ်ဟယ်၊ ပဝါကလည်း အနက်ပါးပါး

လေးပေါ့၊ တစ်မျိုးဆန်းတာပေါ့နော် ... စုဇိ"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်စမ်း္အ ဗန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္အ

"မသိဘူးဟယ် ့ မသိဘူး၊ ကြိုက်သလိုသာ လုပ်တော့၊ နင်ဖြစ် နင်ခံ" "ဖိနပ်ကတော့ ကြိုးသိုင်းအနက် ခွာချွန်ချွန်လေး"

"တီ ့ တူ ့ တူ ့ တူ"

"ဟယ်လို ့ စူဇီ ့ ဟုံး ဟင်း ့ ဟင်း စိတ်ကောက် သွားပြန်ပြီ၊ ဒီသူငယ်မ နောက်ခုပဲ ပြန်ချော့တော့မယ် ကွယ်"

စူဇီက ဖုန်းကို ပိတ်ချပစ်လိုက်တာမို့ ဖုန်းသံတတူတူ ထွက်လာတော့မှ ဟန်မဒီက ဖုန်းကို ပခုံးကြားမှထုတ်ကာ ခုတင် ပေါ် ပစ်တင်လိုက်ရသည်။ အိုကေ ့ ့ ဖုန်းလည်း ပြောလိုပြီး၊ အဝတ်အော်းလည်း စီစဉ်လို့ပြီးပေါ့။

ဟန်မဒီသည် ဝတ်ရမည့် အဝတ်အစား အသုံး အဆောင်တွေကို ခုတင်ပေါ် စီချထားခဲ့ပြီး အမြန်ရေပြေးချိုးရ ၁၆ တူသင်

သည်။ ရေချိုးတဲ့အခါ သုံးတဲ့ဆပ်ပြာက သူရိယသုံးသည့် ဆပ်ပြာ နှင့် အမျိုးအစားအတူတူပင်။ သူက "ခုကတည်းက ဆပ်ပြာ အတူတူ သုံးတာပေါ့"ဟု ညှို့တို့တို့လေးပြောကာ သူသုံးသည့် ဆပ်ပြာ တစ်ပါကင်ကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့တာပင်။ ဟန်မဒီက ရေချိုးခန်းထဲမှထွက်လာကာ မှန်တင်ခံ

ရှေ့မှာ ရပ်ပြီး ဟန်မဒို ဆံပင်တွန့်တွန့်လေးတွေကို ဖြေချလိုက် သည်။

မခိုမျက်နာဟာ ဘဲဥပုံ လုံးသွယ်သွယ်ကလေးမို့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဖြာကျနေသည့် ဆံပင်တွန့်တွန့်လေး တွေနှင့် လိုက်ဖက်ညီသည်။ မျက်ဝန်းအိမ်မိုမို့၊ နှတ်ခမ်းလုံးလုံး နာတံချွန်ကလေးနှင့် သွယ်လျနုဖပ်နေသော မခိုအလှဟာ သူရိယ ရဲ့အနီးအနားက မင်းသမီးတွေထက်တော့ သာခဲ့တာပင်။ မခိုဘက်က အလှအပြင် တစ်ခုပိုသာတာက အဆ

မြင့်မြင့် ပညာတတ်ပုံစံမျိုးလေး သန့်ထွက်နေခဲ့တာပင်။ မဒိုမှာ အမေ မရှိတော့ပေမယ့် မဒို ဖေရွှော လက်ရှိ နာမည်ကြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေရဲ့ပိုင်ရှင်။ လူလ ပိုင်းအရွယ် သူဌေးကြီး။ မဒို ဖေဖေဟာ နပျိုပြီး ချမ်းသာလှှ အိမ်ထောင်လည်းမရှိတာမို့ မိန်းမတကာ မျက်စီကျစရာလည်းဖြစ်၊ ပေဖေကလည်း လိုက်လိုက်လျောလျော ဆက်ဆံတတ်သူမို့ ဖေဖပု နားမှာ အမျိုးသမီးမိတ်ဆွေဆိုတာမျိုးတွေက ပေါများလှသည်။ မိတ်ဆွေထက် ပိုတာတွေလည်း ရှိမှာပင်။

အဆိပ်ဖြင့် ထိုမျှန်းသော နွတ်ခဲ့ရီး ပန်းကဲ့သို့ နူးညီသော ကရာ ...

သို့သော် ဖေဖေက အိမ်ဆောင်တော့မပြု။ ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်လည်း လွတ်လပ်မှုကို လိုလားကာ မခိုရဲ့လွတ်လပ်မှု ကိုပါ အလေးထားတာမို့ မခိ ကိုယ်ကိုယ်ကိုထိန်းနိုင်သည့်အရွယ် မှစကာ ဖေဖေက သူ့ကုမ္ပဏီရုံးခန်းရှိရာ apartment တစ်ခုမှာ နေသည်။ မခိကတော့ အိမ်မှာပဲ ဆွေနီးမျိုးစပ် စောင့်ရှောက်သူ တွေနှင့်နေကာ သားအဖနှစ်ယောက် တွေ့လိုလျှင် ဖုန်းဆက် မျိန်းဆိုလိုက်ရှဲသာ။

ဘာအတွက်မှ ပူပင်စရာမရှိသော မဒီသည် စင်ကာ မူမှာ ကွန်ပျူတာသင်တန်းတွေ သွားတက်ပြီး ဖြန်လာချိန်မှာတော့ ဆရီတော်လုပ်ဖို့ကိုသာ စိတ်အားထက်သန်လာသည်။ ကွန်ပျူတာ ဆော့ပ်ဝဲများဖြင့် သီချင်းသံစဉ်ရှာ၊ စာသားထည့်။ ဒီလိုနှင့် မဒိုလို သူငယ်ချင်းမလေး နှစ် ယောက်ဖြင့် ပေါင်းကာ Honey ဆိုသော ချေနဲ့ ကလေးတစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ဖြစ်သွားသည်။

\$ \$ en eu

ရိုး မိုး ဧဝ မင်

्र क्षित्रक क्षेत्रक क्षेत्रक

ထိုအဖွဲ့ ကလေးဟာ များစွာသောအဖွဲ့တွေ အဖွဲ့တွေ ကြားမှာ ကြားသိပ်မတိုးသာဘဲ မြှုပ်မြုပ်လေးသာရှိခဲ့ပြီး နောက် တော့ လူစုကွဲကာ ကျောင်းတက်သူတွက်၊ စီးပွားရေးလုပ်သူလုပ် ဖြင့် ပြိုကွဲသွားသည်။ မဒီတစ်ယောက်သာ နွဲမလျောဘဲ ကျန်ရှိ နေခဲ့တာပင်။ မဒီတစ်ယောက်တည်းလည်း ဖြစ်အောင်လုပ်မှာပဲ ဟု မဒီက တင်းခံနေသည်။ ငွေအတွက်လည်း မပ္စရတာမို့ မဒိ ရှေ့ဆက်နိုင်တာပင်။

and a with figure.

ဟန်မဒီသည် မှန်ရှေ့မှာထိုင်လိုက်ပြီး နုဖပ်ကာ အကြောမျှင်လေးတွေ သမ်းနေသော မျက်နှာပြင်တို့ လက်ဖျား ကလေးတွေဖြင့် ညင့်သာစွာပွတ်ရင်း လိုမ်းခြယ်နေသည်။

ဟန်မဒိုစိတ်တွေကတော့ မငြိမ်ပါ။ သူရိယနဲ့ ပတ် သက်တိုင်း မဒိုစိတ်တွေ အမြိလှုပ်ရှားရသည်။ သူနဲ့ တွေ့ရမည် ဆိုရုံနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားကာ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးလာတတ် သည်။ သူ့ရှေ့မှာ၊ လူအများရှေ့မှာ သိပ်လှနေဖို့ အဝတ်အစာ ရွေးချယ်ရှင်းလည်း စိတ်လှုပ်ရှားကာ 'လှမှ လှပါ့မလား'ဟု ရှင် ထိတ်ခုန်နေရသည်။ သူ့ရှေ့ ရောက်လာလျှင်တော့ သူ့ရဲ့ အောင် မြင်မှ အရှိန်အဝါကြီးက မဒိုကို လွှမ်းခြုံအုပ်ဆိုင်းသွားကာ မဒိုရဲ့ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ့ ချွှဲ ကိုယ် ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ခံယူချက်တွေကို မှောင်အတိကျစေ့ တော့တာပင်။ အဲ့ဒီအခါ မဒိုဘဝရဲ့ အလင်းရောင်ဟာ ရှင်နေမင်း လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ သူရိယတစ်ယောက်ထံမှသာ ဖြာထွက်လာသလို မျိုးပေါ့။ နေမင်းရဲ့အလင်းရောင်ဟာ ပြင်းလွန်းတာမို့ တစ်ခါ တစ်ခါတော့ မဒိုကို လောင်ကျွမ်း ပြာဖြစ်သွားစေတော့မလား ထင်ရတတ်သည်။

ဟန်မဒီက အလှပြင်ရင်း သူ့အကြောင်းကို ဆက် ဆွေးမိသည်။ ပြီးတော့ ရှုနိုရဲ့စကားကို သတိရကာ ပြုံးမိ၏။ ဘာလုပ်လုပ် လူသိရှင်ကြားဖြစ်အောင်လုပ်တတ်

🗪 သူရိယရဲ့ဖက်ရှင်ပဲ တဲ့။ 🥶 🐰

မှန်တာပေါ့။ သူက ဟန်မဒို့ကို စ, စိတ်ဝင်စား သည်းက လူသိရှင်ကြား စိတ်ဝင်စားခဲ့တာလေ။ အဲ့ဒီနေ့ကပေါ့ ့့။

ھ ھ

ricerro armo och billio

10

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နှတ်ခမ်း ှူ ပန်းကဲ့သို့ နူးညှိသော ကဗျာ ှူ

အရင်တုန်းကမှ သုံးယောက်တွဲပြီးဆိုရတာရို အဖော်

ရကာ အားရှိသေးသည်။ ခုတော့ ဟန်မုဒီတစ်ယောက်တည်းရယ်။

နာမည်ကြီးတွေကြားထဲမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းမို့ အားလည်း

မရှိလှ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုလည်းမရှိတော့ဘဲ ပွဲမစမီပင်

လူက တုန်ယင်အေးစက်ချင်လာသည်။

မကြာခင် မဒိုအလှည့် ရောက်လာသည်။ မဒိက

ထုံဟုန်ထူပူသော ခံစားချက်ကို မထိန်းနိုင်သေးဘဲ စင်မြင့်ဆီ

ရောက်လာသည်။

မဒိနဲ့အနီးဆုံး ရှေ့ဆုံးတန်းမှာ ဖိတ်ကြားထားသဖြင့်

လာအားပေးနေကြသော မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေလည်း အများ

ကြီးရှိနေကြသည်။ မဒိုရှေ့တည့်တည့်မှာတော့ သူရိယပေါ့ ... ။

မဒီသည် ပရိသတ်ဆီ ဆုဝဲကြည့်ရှင်း သူ့ရဲ့ပြင်းရှ

ညို့ငင်နိုင်သော မျက်လုံးများနှင့် ခုလုတ်တိုက်ပြီး အငိုက်မိမလို

ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးတော့ ထိုမျက်လုံးများထံမှ မှုလွှဲဖယ်မိတော့တဲ့

အရှိန်ကြာကြာငြံသွားသည်။ သူကလည်း လုံးဝ အကြည့်လွဲလိုက်

မှစဉ်းစားဘဲ စိုက်ငေးနေရင်း နွတ်ခမ်းများဖွလုံးတွေ ပြုံးတုံ့တုံ့

ဖြစ်လာတာကို မရီက သတိပြုမိသွားသည်။

ပာနိမ္ခဒီက ဖျက်ခနဲ့ ဆိုး၏မိုလူပိုစတ်သွားေ

အဲ့ရီနေ့ညက ဟန်မဒီမေ ကြောက်ဒူးတုန်ခဲ့ရသော

ညဖြစ်သည်။

မထင်မရှား အဆိုတော်ပေါက်စနလေးမို့ ဆီဒိုးနား

မှာလုပ်သည့် စတော့ရှိုးမှာ ဆိုခွင့်ရလိုက်တာကိုက မဟာအခွင့် အရေးကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ ဆိုခွင့်ရသည့်အဖြစ်က နည်း နည်းတော့ ရက်စရာကောင်းသေးသည်။ ဒီပွဲမှာ စပွန်ဆာပေးမည့် ကုမ္ပဏီဟာ ဒက်ဒီကုမ္ပဏီမို့ ဟန်မဒီမှာ သနားသဖြင့်အခွင့်အနေ လေးရခဲ့တာပင်။

ဟန်မဒီတို့ရဲ့ honey အဖွဲ့ကလည်း ကွဲသွ**ား** မြို့ ဟန်မဒီမေတစ်ယောက်တည်း ပထမဦးဆုံး ဆိုရမည့်ပွဲဖြစ်သည်။

ရီး နီး ဧာ္ပပေ

၂၂ ပုညအင်

အသံကို ပြန်ထိန်းကာ ဆက်ဆိုနေဆဲမှာပဲ သူက ထိုင်ရာမှ ထလိုက် လေသည်။

ဟန်မဒိုထံ သူ ခလျှာက်လာခဲ့ပြီ။ သူက အနီရောင် နှင့်အပြင့်လေးကို နွတ်ခမ်းဖျားမှာ ကန့်လန့်ဖြတ် တိုက်ထားရင်း မဒိရှိရာ စင်မြင့်ဆီ လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခြေလှမ်းများဖြင့် တက်လာ နေသည်။ မဒိုရှေ့ ရောက်တော့မှ ပန်းပွင့်လေးကို နွတ်ခမ်းဖျားမှ ဖြုတ်ယူပြီး မဒိုထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မဒိုနားကပ်ကာ တိုးတိုးလေး အားပေးလိုက်သည်။

်ီကလေးမလေး သိပ်မကြောက်နဲ့ ကြိုးစားထား၊ မင်း သီချင်းတို ကိုယ်အရမ်းကြိုက်တယ်"

ထိုအနိုက် မဒိုသီချင်းက ပြီးဆုံးသွားလေသည်။ မဒိသည် ရင်ထဲ နွေးဖိုလှိုက်ကာ တုန်ယင်နေမိ ဆဲ_{့ သ}ူကာ မဒိုလက်ထဲက မိုက်ကရိဖုန်းကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲ ယူလိုက်ပြီး

> ီဆိုကေ ့ ပရိသတ်ကြီးကို တစ်ခုလောက် ့ အသိပေးပါ ရစေး ကျွန်တော် ခုနလေးကမှ ကြားလိုက်ရတဲ့ သူ့သီချင်း လေးကို အရမ်းကြိုက်ပါတယ်၊ နုပျိုသစ်လွင်နေတဲ့ အသံ ကလေးမို့ ချစ်စရာကောင်းလို့ နှစ်သက်မိပါတယ်"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နှတ်ခမ်း္ကာ့ ပန်းကဲ့သို့ နူးညွှဲသော က်ဈာ ှူ

ဟု မြောချပစ်လိုက်လေသည်။ မဒီသည် အငိုက်မိ ကြောင်အမ်းနေဆဲမှာ ပရိသတ်ဆီမှ လက်ခုပ်သံများစွာကို ကြား လိုက်ရသည်။ သူကတော့ မင့်ကို ဖျတ်ခန်း မျက်စိတစ်ဖက် မိုတ် ဖြပြီး မနိုလက်ထဲသို့ မိုက်ကရိုဖုန်း ပြန်ထည့်ပေးခဲ့ကာ စင်ပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။

အဲ့ဒါဟာ ဟန့်မှုဦမျှနဲ့ သူရိယတို့ရဲ့ ကောလာဟလ အစပေါ့။

ဟန်မဒီသည် ထိုအဖြစ်ကို ကျေနပ်နေရမှာလား၊ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်ရမှာလား မသိဘဲ အူကြောင်ကြောင်လေး ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ ဒီလောကထဲက မဒီမိတ်ဆွေတွေကတော့ မဒို နားကပ်ကာ

> "မဒိလေး ့ လျှိုထားတယ်နော်၊ ဘယ်လိုလို ့ ဘယ်တော့ စားရမှာလဲ"

ဟု မထိတရိလေးတွေ ဖြေစီလာသည်။ "မဒီရေ့ မင်းသား ဆိုပေမယ့်လည်း သူရိယ်က မဆိုး ပါဘူးကွယ်၊ မိန်းကလေးကိစ္စ မရုံပိပါဘူး" ဟု အသိပေးကြသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်သည် ဘယ်လောက်တောင်များ နေ့ချင်း

∯: ∯t ⊕> 00

Je yayat

ညချင်း ပြန့်နှံ့သွားသလဲဆိုရင် သူ့ပရိသတ်မလေးတွေက မဒိုတံ ဖုန်းတဂွမ်ဂွမ်ဆက်ကြလျက် ႏှ

> "မဟန်မဒီမေနဲ့ သူရိယနဲ့ ကြိုက်နေတယ်ဆိုတာ တကယ် လားဟင်… သမီးတို့ သိချင်လို့ အမှန်အတိုင်းမြောပြပါး သမီးတို့ (......) 'ဂျာနယ်ကို ဖုန်းဆက်မေးတော့လည်း သူတို့ မသိဘူးဘဲ ပြောနေတယ်"

မဒိသည် ထိုမေးခွန်းတွေကို မဟုတ်ရပါကြောင်း ဖြေကြားနေရဆဲ၊ တစ်နေ့မှာ ့ ့သူက သူ့မန်နေဂျာကို မဒိုထံ လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဟု ဗြောင်မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။

"မဟန်မဒီမေ အစီကိုက တောင်းပန်ခိုင်းလို့ ကျွန်တော် အစ်ကိုကိုယ်စာ၊ လာတောင်းပန်တာပါ၊ အစီကိုက နယ် ရိုက်ကျင်းတွေ ဆက်နေလို့ ရန်ကုန်မှာ မရှိပါဘူး၊ ဟိုငေ့ အစ်ကိုလုပ်ရပ်ကြောင့် ကောလာဟလူတွေ ထွက်လာတဲ့ အတွက် မဟန်မဒီမေကို အားနာပါတယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် ကောလာဟုလဆိုတာ စာစ်နေ့ တကယ်ဖြေစ်ဘူးလိုလည်း မမြေးနှို့စီပါဘူးတဲ့" အာဏီပ်ဖြင့် ထိုမှုန်းသော နွတ်စစ်ႏ္ူ ပန်းကဲ့ဆို နူးညံသော ကဗျာ္ဘ္ဟ

"အဲ့နီ စကားက အာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

"ကျွန်တော် မပြောတစာ်ဘူးခင်ဗျ၊ သူမြောနိုင်းတာပဲ လာ ပြောပေးတာပါ၊ ဒီမှာ ဒါလေးလည်း ထားခဲ့ပါရစေ" မန်နေဂျာဆိုသူက ဘူးပြားပြားလေးတစ်ဘူးကို မုဒိုရှေ့ စားပွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်သည်။

"ဒါက**ေရာ** ဘာလဲ ့ " ု

"ကျွန်တော် မည်ဘူးခင်ဗျ၊ သူ ပေးခိုင်းတာပဲ လာပေး တာပါ"

မန်နေဂျာပြန်သွားတော့ မဒိက ဘူးလေးကို ဖောက် ကြည့်လိုက်သည်။

ချော့ကလက်ဘူးလေး။

မဒီသည် ချော့ကလက်ဘူးလေးကို ကိုင်ရင်း ရင်ခုန် ချင်သလို ဖြစ်လာသည်။ ဒါ... ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဖေးတာပါလိမ့်။ သူက မဒီကို မဟေဠိတွေလာပေးနေခဲ့တာပင်။ နောက်တော့ တစ်ပတ်တစ်ခါဆိုသလို မဒီထံသို့ အမြန်ဈောပို့ဖြင့် ဈော့ကလက်ဘူးလေးတွေ ရောက်ရောက်လာ သည်။ အဲ့ဒါ သူ့ထံကဆိုတာ သေချာပါသည်။

å: å: **e**> e∈

16 part of the part of the second consists the second

သို့သော် သူက မဒိုကိုတော့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ် လောခဲ့သေးပါး သူ ဘယ်အခြေအနေကို ဦးတည်နေတာလဲ။ မဒိုအပေါ် ဘယ်လို လဘောထားနေသလဲဆိုတာ မဒီ ဝေခွဲသေိ နိုင်သေးပါး

နောက်တစ်ပတ်အကြာမှာတော့ စုရီက ဂျာနယ်တစ် စောင်ယူကာ မဒိုထံ အူလျားဖားလျားရောက်လာသည်။ "ဟု မဒိ+ ဒိမှာကြည့်စမ်း၊ သူရိယရဲ့ အင်တာဗျူးကို

ဖတ်ကြည့်စမ်း" မဒီက ကျာနယ်ကို ယူဖတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။

🖚 ကိုသူရိယရဲ့ အချစ်ရေးကရော္...

🗯 အချစ်ရေးကလား၊ အဟင်း ့ အချစ်ရေးက ခုမှ စမလိုပဲ ရှိပါသေးတယ်။

🖚 ချစ်သူတွေ့ဖြီလို့ ဆိုလိုချင်တာလား ...

🛊 ဆိုပါတော့၊ ကျွန်တော့်ဘက်ကပဲ ဆိုပါတော့ ... я

🖚 အနုပညာ နယ်ထဲကပဲလား ...

🖈 ဟုတ်ပါတယ်၊ ရုပ်ရှင်ဘက်ကတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။

🖚 ဒါဆို... ဂီတဘက်ကလား...

år år en eu

အဆိပ်ပြင့် ထုံမွှန်းသော နုတ်ခမ်း ူ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ူ

သူ့ကို ပရိုပို့စ် လုပ်ပြီးဖြီလား ့

ဆိုပါတော့... မထင်မှတ်ဘဲ သူက ကျွန်တော့်ရင်ထဲ ငြိမ့်ခနဲ ဝင်လာတာ၊ ခုထိ ရင်ထဲမှာ နွေးနေသေးသလိုပဲ၊ သူ့ ပုံစံ လေးကို ပြန်တွေးလိုက်တိုင်း အမြဲနွေးတယ်၊ ဒီရက်ပိုင်း အတွင်း ပြင်ဦးလွင်မှာ ကားရိုက်ရမှာဆိုတော့ ပြင်ဦးလွင်ရဲ့ ဆောင်းကို သူ့ အကြောင်းတွေးရင်း အန်တုရမှာပေါ့။

🛣 မလုပ်ရသေးဘူး၊ သူနဲ့ ထပ်မတွေ့ဖြစ်သေးဘူး၊ လောလော ဆယ်တော့ သူ့ဆီ ချောကလက်ကလေးတွေပဲပို့ထား

ရသေးတယ်။

မဒီက ထိုအင်တာဗျူးကိုဖတ်ရင်း ရင်ထိတ်လာကာ စူနီကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ စူဖီကတော့ သေချာပိုင်နိုင်ပြီးသားပုံ မါးနှင့်

> "အဲဒါ နင့်ကို ရည်ရွယ်ပြောနေတာ မဟုတ်လား" "ဟုတ်ပါ့မလား"

"ရှင့်ဆီ ရောကလက်တွေလည်း ပို့နေတာပဲလေ"

"ပို့တော့ ပို့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ဆီ ဖုန်းလေးတောင် မှ ကိုယ်တိုင်မဆက်တာ"

∯: ∯: en cu

ပည်နှင့်

"အလကားပါ၊ သူ့ကို ရှင် ပိုငြိလာအောင် အထာတွေ ပေးနေတာ၊ နုလည်း ဘာမှတောင် မဘာမှရသေးဘိ ကောလာဟလတွေက ထွက်လာပြီး ကြာရင် ရှင်ပဲ နှစ်နာ

စုဓီကတော့ သူရိယဘက်က လူသိရှင်ကြား လေသံ လွှင့်နေတာကို မကြိုက်လှပါ။

> "ကျုပ်လည်း လူငယ်ပါ မဒီရယ်၊ မြင်မြင်ချင်း အချစ်တို့ ဘာတို့ လက်ခံပါတယ်၊ တစ်ခါပဲဆုံပြီး ချစ်သွားတာတွေ၊ တစ်ခါမှ မဆုံဖူးဘဲနဲ့တောင် ဖုန်းပြောပြီး ချစ်သွားတာ တွေ ကြားဖူးပါတယ်၊ ယုံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ချစ်သွားရင်လည်း မိန်းကလေးကို ဖွင့်ပြော့ပစ်လိုက်ပေါ့၊ ဘာလို့ အဝေးကနေ လေအမြောက်နဲ့ပစ်ပြီး ဟိုလူဒီလူ လျှောက်ပြောနေမှာလဲ"

စူစီ ပြောတာလည်း ဟုတ်သလိုပင်။ ခုအခြေအနေ က သူ့အချစ်ဆိုတာကို မဒီ မသိရသေးခင် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေအားလုံး သိထားသလို ဖြစ်နေသည်။

"မင်းသားက ဟန်မဒီမေကို အရမ်းကြွေနေတာ"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညုံသော ကဗျာ 🛄 တွေထဲက အမေးအဖြေကဏ္ဍတွေမှာလည်း ဟန်မဒီမေနှင့် သူရိယ ရောက်လာနေဆဲ။

ဟူသော စကားတွေ ပျံ့နေချိန်မှာ မဒီကတော့ ဘုမသိဘမသိ အိမ်မှာပဲငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်၊ သူ့အင်တာဗျူး တွေဖတ်ကာ 'ငါ့ကိုများလား'ဟု ခန့်မှန်းစိတ်ကူးနေရဆဲ။ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းတွက်လာသည့် မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ ဂျာနယ်

တို့အကြောင်း မေးသည့် မေးခွန်းတွေ ပွထနေသည်။ ရော့ကလက်ကလေးတွေကတော့ တစ်ပတ်တစ်ခါ

နောက် ရက်များမကြာမီမှာတော့ မဒိုအနီးအနား မှာ သူ့အရိပ်အယောင်တွေကို တွေ့လာရသည်။

မဒီ တစ်ယောက်တည်း စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ အေးအေးဆေးဆေး စားသောက်ပြီး ပြန်ထွက်လာသည့်နေ့တွေ

မှာ မဒိုကား**နှင့် ယှဉ်ရ**ဝီထားသော သူ့ကား ပုံဆန်းဆန်းကြီးကို တွေ့ရတတ်သည်။ မှန်အမည်းတွေ တပ်ထားတာမို့ ကားထဲမှာ သူရှိနေသလား၊ မရှိနေဘူးလားဆိုတာ မဒီလည်း မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။

တစ်နေ့တော့ မဒို ဖုန်းကလေးထံမှ သူ့အသံကို

မြီး မြီး **ဗ**ာ် ဗေ

ကြားခွင့်ရလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ပည္ခခင်

90

"ဟန်မဒီလေး၊ မင်းအိမ်ရှေ့မှာ ကိုယ် နှင်းဆီပင်လေး လာစိုက်ထားတယ်၊ အဲ့ဒါ မင်းအတွက် ကိုယ့်လက်ဆောင်

လာစုကထားတယ်။ အဲ့ဒါ မင်းအတွက် ကိုယ့်လက်ဆောင် ပဲ၊ မင်း-ပြုစုရင်းပြုစုသလို နှင်းဆီတွေ ပွင့်လာလိမ့်မယ်။ ပန်းပင်စိုက်တာက ကိုယ့်တာဝန်း၊ ပန်းပွင့်တယ် မပွင့်ဘူး

ဆိုတာကတော့ မင်းတာဝန်ပဲနော်"

သူက ဒါဝဲပြောပြီး ဖုန်းချသွားသည်။ မဒိက မနက်

ဝေလီဝေလင်းကြီးမှာ အိမ်ရှေ့ဆီ ပြေးထွက်လာသည်။ ခြံတံခါးဝ မှာ စိုက်ထားသော နှင်းဆီပင်လေးတစ်ပင်ကို တကယ်ပဲတွေ့လိုက်

ရတော့ မဒီ ရင်ထဲ ဖိုလိုက်နွေးနှင့်သွားသည်။ သူသည် ဝေးဝေးမှာနေရှင်းကပဲ မဒီနဲ့ တဖြည်းဖြည်း

နီးနီးလာသည်။ မဒီသည် သူ့လုပ်ရပ်တွေကို မကြိုက်သလိုလိုနှင့် ကြိုက်လာသည်။ မမျှော်လင့်သလိုလိုနှင့် မျှော်လင့်မိလာသည်။

လာသည်။ မမျှော်လင့်သလိုလိုနှင့် မျှော်လင့်မိလာသည်။ သို့သော် ... မဒိုမှာ ပြင်းပြတဲ့ဆန္တလေးတစ်ခု ရှိနေ

တာကို သူ မသိနိုင်ခဲ့ဘူးလား။ မဒီကတော့ ကိုယ့်ကိုချစ်တဲ့သူတစ်ယောက်က နှစ်

ကိုယ်ကြားပြောလာမည့် ချစ်စကားတစ်ခွန်းကိုသာ မျှော်လင့်ပါ သည်။သူ့ဆီက အချစ်ဆိုတာကို ကာယကံရှင် ဟန်မီဒီမေကအာ

စာ မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်မင်း မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၃၁ အရင်ဦးစွာသိချင်သည်။ တခြားသူတွေ သိခြင်း၊ မသိခြင်းဟာ

မဒိုအတွက်တော့ အရေးမပါ။

သို့သော်... သူကတော့ အဝေးကပဲ လေသံတွေပစ် နေကာ၊ အရိပ်အယောင်လေးတွေပြနေကာ ခုထိ မဒိုရှေ့ကို လူလုံး ပြမလာ။

မဒီက စောင့်စားရင်း မောနေသော တစ်နေ့မှာ တော့ သူ့ရဲ့ ခမ်းနားသော လူသိရှင်ကြား ချစ်ရေးဆိုမှုကြီးကို ကြုံတွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

I was a to go in the figure to the first face.

表对分别 数点条件 化原料的

But The as in my a such suffer to say to

and the state of the large and the state of

ရီး နိုး ဧာ မပ

Branch W. Jack A. H. Selly & L. L. golden L. Harley H.

Samuel Carlos (Samuel Carlos C

THE HOLD IN SECTION OF THE SAME

What showing an are the

માં કું હુમમાં જેવા સંવેધન કરો છે.

adde jedena kone neutrija kijeau und "

ဖြင့် ဆံပင်တွန့်လေးတွေ ဖြန့်ချထားသော မဒိုပုံစံလေးက ဖြူဖွေး

ကြည်စင်နေခဲ့သည်။

မွေးနေ့ပွဲဆိုပေမယ့် အနုပညာနယ်ပယ်အသီးသီးက သူတွေရော၊ စာနယ်ဇင်းကလူတွေရော၊ လုပ်ငန်းရှင်တွေပါ တက်

ဆောက်ကြတာမို့ မွေးနေ့ပွဲဟာ တခမ်းတနား။

မဒိ ရောက်လာတော့ သူ အရင်ရောက်နှင့်နေတာကို သူမ်းမြင်ရသည်။ သူက မဒိုကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး သူ့

တ်ဆွေတွေနှင့် စကားဆက်ပြောနေသည်။

မဒို့ကို အရေးမစိုက်သလိုပါပဲလားဟု တွေးကာ ာ် နည်းသွားမိသည်။

သူက ဝိုင်ခွက်ကလေးကိုင်ကာ ဟိုနားဒီနား မတ်

တ် မတ်တတ် သွားနေသော်လည်း မဒိုနားတော့ ရောက်မလာ။ ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ သူရိယရယ်။ မဒီ့ကို ကစားနေ

H:COOC

မဒီက ရှက်ရွံ့ဝမ်းနည်းနေချိန်မှာ မွေးနေ့ပွဲလေး ောင်လိုက်ပါသည်။

မဒီက လူစုစုရှိသည့် ကိုက်မုန့်နားသို့ မသွားဘဲ

အဲ့ဒီနေ့ဟာ သူရိယလိုပဲ နာမည်ကျော်ကြားလှတဲ့

မင်းသားတစ်ယောက်ရဲ့ မွေးမေ့...။

ထိုမင်းသားရဲ့ အမျိုးသမီးနဲ့ မဒီနဲ့က ခင်မင်တာမို့

မွေးနေ့ပွဲကို ဆက်ဆက်လာခဲ့ဖို့ ဖိတ်ကြားခံရပါသည်။ အဲ့ဒီပွဲကို သူရိယလည်း လာမယ်၊ ပြီးတော့ သီချင်း

လည်း ဆိုပေးလိမ့်မယ်ဟု မဒီက သိထားခဲ့ပါသည်။

မဒီသည် အဲ့ဒီပွဲမှာ သူနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုးလျှင် ဘယ်လို မျက်နှာထားမျိုးနဲ့ ရစ်ဆိုင်ရမလဲဟု တွေးရင်းကပဲ ကိုယ်ကိုယ်ကို အလှဲတွေပိုပြင်မီလာသည်။ အဖြူရောင် ဘောင်းဘီကျပ်ကျပ်လေး။ oountry ရုပ်အဖြူ၊ စေယားကွလည်ရှည်ခေါက်ဖိနပ်အဖြူရောင်တို့

လူရှင်းသည့်ဘက်မှာ တစ်ယောက်တည်းရပ်နေဆဲ ... သူရိယက မဒိုနားက ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။ မဒိုကိုတော့ လုံးဝ လှည့် မကြည့်၊ နှတ်မဆက်။

မဒီ စိတ်တိုလာကာ သူလျှောက်သွားသည့်ဘက်ကို ကျောခိုင်းရပ်နေမိပြီး စဏအကြာမှာတော့ စင်မြင့်ဆီမှ သူ့အသံ ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

"အခု ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အနုပညာရောင်းရင်းကြီး ကိုကြီး (.....) အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် သီချင်းလေး တစ်ပုဒ် ဆိုမပးချင်ပါတယ်၊ သီချင်းမဆိုခင် ကျွန်တော် ရင်ထဲက အချစ်အကြောင်းလေးကိုပါ ဖွင့်ဟချင်ပါသေး တယ်"

သူ့အသံက မဒိုနားထဲမှာ ဒိန်းခနဲ မြည်ဟည်းသူ့

သလိုပင်။ စာနယ်စင်းသမားတွေက သူ့ဆီပြေးသွားနေကြ တရဖို့ စာနယ်စင်းသမားတွေကတော့ မဒိုဆီ ပြေးလာနေသည်။ "ဒီဧည့်ပရိသတ်တွေထဲမှာ ကျွန်တော်ချစ်ရတဲ့ မိန်းက

တစ်ယောက်လည်း ရှိနေပါတယ်၊ အဲ့ဒီ မိန်းကလေ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်ကမှ ကျွန်တော် သတိထား အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က

ပြောရဲပါတယ် ့

ကြွခဲ့ပါခင်ဗျာ ...

တယ်၊ အဲ့ဒီနေ့မှာပဲ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ တစ်ခါမှ မခံစား

ဖူးတဲ့ ခံစားမှူမျိုး ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်၊ နောက်တော့ သူ့ကို တစိမ့်စိမ့်မြင်ယောင်တိုင်း ကျွန်တော် ချစ်လာပါတယ် ... ၊

"ကျွန်တော့် အချစ်က Romantic (စိတ်ကူးယဉ်)

ဆန်ကောင်း ဆန်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် လွယ်လွယ်နဲ့ မပျက်ပြယ်ဘူး ဆိုတာတော့ အားလုံးကိုသက်သေထားပြီး

"အခု သူနဲ့ တွဲပြီး ကျွန်တော် သီချင်းလေးတစ်ပုဒ် ဆိုချင်ပါတယ_ာ ဟန်မဒီမေ ့ ကျေးဖူးပြုပြီး စင်ပေါ်ကို

လက်ခုပ်သံတွေ ဆူညံမြည်ဟည်းသွားသည်။ မဒို

ောင်မရာမီးတွေက အကယ်ဒမီပွဲမှာ ဝိုင်းဆုံနေသလိုမျိုး မဒိုရှေ့မှာ သင့်မရာမီးတွေက အကယ်ဒမီပွဲမှာ ဝိုင်းဆုံနေသလိုမျိုး မဒိုရှေ့မှာ သရုပ်ဖျပ်လက်နေသည်။

သူရိယရဲ့မိတ်ဆွေများက မဒိုကိုဆွဲအေါ်ကာ စင်ပေါ်

🛂 တွန်းတင်ပေးလိုက်ကြသည်။

မဒီသည် သူနှင့်အတူ စုံတွဲသီချင်းတစ်ပုဒ် ဆိုရင်

ရီး မိုး ဧာ မပ

နိုး မိုး စာ မပ

www.burmeseclassic.com

၃၆ ပုညခင်

ကိုယ်ဟာ ဘယ်အဖြစ်မျိုးရောက်နေသလဲဆိုတာ မဝေခွဲနိုင်အောင် ရှိသည်။

သူက သီချင်းဆိုရင်း မဒိုမျက်နှာကို ရွှန်းရွှန်းစားစား စိုက်ကြည့်တော့ မဒိက ရှက်ဝဲဝဲနှင့် မျက်နှာကို ငုံ့ထားရသည်။ ထိုအခါများမှာ ပရိသတ်ဆီက လက်ခုပ်သံတွေ ကြားရတတ်သည်။ သီချင်းဆုံးသွားချိန်မှာ သူက ...

> "ကိုယ် မင်းကို သိပ်ချစ်တယ် ဟန်မဒီမေ၊ ကိုယ့်အချစ် ကို လက်ခံပေးပါ"

ဟု ပြောလိုက်ပြန်ရာ ပရိသတသည် ဝက်ဝက်ကွဲ၍ သွားလေသည်။

သေချာတာကတော့ ဒီသတင်းပါမည့် ဂျာ့နယ်တွေ

ရောင်းကောင်းကြတော့မှာပင်။ ခုလို လူသိရှင်ကြား တခမ်းတနား ချစ်စကား အဆို

ခံရသည့်အဖြစ်ဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖို့ ယစ်မူးစရာ များလား။

ૄ ૄ ૾ ઌ જ

ဒါမှမဟုတ် ရှက်စရာလား

ဒီလို လုပ်ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်

ဟာ လေးနက်သလား၊ ပေါ့ပျက်သလား။ သူ့ကာရိက်တာက ဘယ်လိုရှိသလဲ။

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က

ဘာဆိုဘာမှ ဆုံးဖြတ်သုံးသပ်မှု မပြုနိုင်မီမှာပင် ဟန်မဒီမေဟာ သူရိယရဲ့ရှစ်သူအဖြစ် သတင်းကြီး၍သွားပါသည်။

& & &

20

"မဒိ့္ ကိုယ့်ကို စိတ်ဆိုးသွားလားဟင်" "မသိတော့ပါဘူးရှင်"

မေးလာတော့ မဒီက စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ခေါင်းယမ်းပြသည်။

တိတ်ဆိတ်သော ကော်ဖီဆိုင်ကလေးထဲမှာ သူက

"ဘာကို မသိတာလဲ"

"ဘာကိုမှ မသိတာ၊ စိတ်ဆိုးရမှာလား၊ ပျော်ရမှာလား၊ ကျေနပ်ရမှာလား၊ မကျေနပ်ရဘူးလား၊ ဘာကိုမှ မဝေခွဲ နိုင်တော့ဘူး"

"မဒိုကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တယ်"

"စောစောကတည်းက အဲဒီလို ပြောသင့်တာပေါ့ သူရိယ နီး မိုး ၈၁ မေ

ရယ်၊ စင်ပေါ်ကနေ ကြော်ငြာနေစရာလိုလို့လား၊ အဲ့ဒီ ညက မဒီဖြင့် လန့်လွန်းလို့ နှလုံးသွေးရပ်ပြီး သေသွား မလား အောက်မေ့ရတယ်"

🛥 ဆီပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... 💎 ၃၉

"ကိုယ်က ကိုယ့်အချစ်ကို လူသိရှင်ကြား ကြော်ငြာချင် တယ်လေ၊ မင်းသားရဲ့ချစ်သူမို့ မယူဖြစ်ခင်မှာ ပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုးနေရတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုး မဒိုကို မဖြစ်စေချင် ဘူး၊ ကိုယ် ဒီလိုလုပ်တာ မဒီ့ကို တန်ဖိုးထားလွန်းလို့ပါ"

"သူရိယရဲ့ ချစ်သူလို့တော့ မပြောပါနဲ့၊ မဒိကမှ သူရိယ ကို ချစ်တယ်လို မပြောရသေးတာ"

"မဒီ ကိုယ့်ကို ချစ်မှာပါ"

"သေဈာလှချည်လား" "မဒိုမျက်လုံးတွေထဲမှာ ချစ်ရိပ်တွေကို ကိုယ်မြင်ရသားပဲ" မဒီက မျက်လွှာချလိုက်မိရင်း...

"ရှင်လိုလူကို မဒီ မချစ်ရဲပါဘူး သူရိယရယ်၊ ရှင်က

ကျော်ကြားလွန်းတယ်"

"ဒီလိုဆို မဒီ ကိုယ့်ကိုကြည့်တဲ့အခါ မင်းသား သူရိယ ဆိုတဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ မကြည့်နဲ့ပေါ့၊ ငါ့ကို သိပ်ချစ်ရှာတဲ့

နိုး နိုး **၈**၁ ရပ

www.burmeseclassic.com

၄ဝ ပညာခင်

သာမန်ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါလားလို့ပဲ မြင်အောင် ကြည့်ပေါ့"

သူ့ အပြော၊ သူ့ အကြည့်တွေထဲက မဒီ ရန်းထွက် 'လို့ မရခဲ့ပါ။ ရန်းလည်းမထွက်ချင်တော့။

သူ မဒီကို ငေးကြည့်တိုင်း ရင်ထဲမှာ နွေးသွားတဲ့

အရသာဟာ ဘယ်အရသာနဲ့မှမတူ။

သူ့ ဂရုစိုက်မှုတွေကလည်း မဒီ့ကို ညှို့သည်။ မဒီ သည် သူ့ရဲ့ လူသိရှင်ကြား ချစ်ပြမှုတွေထံပါးမှာ ယစ်မူးကျဆုံး

လာသည်။

သူ့ ချစ်သူအဖြစ် သူနဲ့ အတူ ယှဉ်တွဲကျော်ကြားလာ

သည်။

သူနဲ့အတူ အဖော်ပြုကာ ပွဲတက်ရတဲ့အခါ သူက မဒိုလက်ကလေးကို မလွှတ်တမ်း ထွေးဆုပ်သွားတတ်သည်။

အင်တာဗျူးတွေဖြေလျှင်လည်း သူက ဖွဲ့ဖွဲ့နဲ့နွဲ့

ဖြေတတ်ပြန်သည်။

"သူက ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ပထမဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံး ချစ်သူပဲလေ၊ သူက ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ တန်ဖိုးတစ်ခုပေါ့ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော် နတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၄၁

ဒီကမ္ဘာမှာ ကျွန်တော့်ဘဝကို အပ်နှင်းဖို့ ထိုက်တန်တဲ့သူ

ဆိုလို့ သူတစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ" သူ့ အဖြေတွေက ချစ်တတ်သူတွေ အားလုံးကို

အားကျသွားစေသည်။ မိန်းကလေးတွေက မနီကိုအားကျကြသည်။ "မမဟန်မဒီကို အရမ်းအားကျတစ္တပဲ။ သမီးတို့တော့ အဲဒီ

လိုမှ အချစ်ခံရပါ့မလား မသိဘူး၊ ကိုသူရိယလိုမျိုး နောက်

တစ်ယောက်များ မရှိဘူးလားဟင်" ဟု ရယ်ရယ်မောမော ပြောတတ်ကြ၏။ သူ အချစ်

ကြီးသမျှဟာ မဒိုအတွက် ဂုဏ်တက်စရာချည်းသာဖြစ်လို့နေပါ

သည်။

Valentine's day နားနီးလျှင် မဒီတို့စုံတွဲမှာ အဗျူး ခံရပြီ။ မော်ဒယ်အဖြစ် ဓာတ်ပုံရိက်ခံရပြီ။

ဟန်မဒီမေသည် အဆိုဘက်မှာသာ မအောင်မြင်

ပေမယ့် အချစ်ရေးမှာတော့ အောင်မြင်သူ၊ ကံကောင်းသူအဖြစ်

အများအားကျခံဘဝကို ဧရာက်ရှိလာသည်။

အမြံ ကဖျက်ယဖျက် ပြောတတ်သော စူဓီက

ထောာ

\$ 6 mm co

၄၂ ပည္သခင်

"ဒါကို ကံဆောင်းတယ်လို့ပြောလို့မရသေးပါဘူး၊ တကယ့် ကံကောင်းမှုဆိုတာ တကယ်လက်ထပ်ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင် ရေးလည်း သာယာမှ။ လူသိရှင်ကြားတွေဖြစ်ပြီး မယူဖြစ် ကြတဲ့သူတွေမှ အများကြီး၊ ရှင့်စိတ်ကို သိပ်ခုန်းခုန်းချ မနေနဲ့၊ သတိနဲ့နေ"

ဟု ဆိုသည်။

မဒိုမှာတော့ စုစီစကားကို နားမဝင်နိုင်။ သူ့နဲ့အတူ သွားဖို့ ချုပ်လိုက်ရတဲ့အဝတ်၊ ဝယ်လိုက်ရတဲ့ ဖိနပ်တွေ၊ အိတ် တွေ၊ လက်ဝတ်လက်စားတွေ။

သူနဲ့ အတူ ယှဉ်တွဲကာ လူတကာချစ်ခင်ခံရသည့် ဘဝကို မဒီ သာယာနေခဲ့ပြီ။ မဒိုရဲ့ မူရင်းရည်ရွယ်ချက်တွေလည်း ထိုသာယာမှုအောက်မှာ ခဏတော့ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့ရပါသည်။

မဒီသည် သူ့အကြောင်းတွေးတိုင်း တစိမ့်စိမ့် ချစ်ခင်

စုံမက်ရလွန်းတာမို့ မျက်နှာကလေးက ကြည်လင်ပြုံးမြလာသည်။ မျက်နှာအလှပြင်ခြင်း အပြီးသတ်အဖြစ် နှတ်ခမ်းနိ

ပန်းရောင်ကလေး ဆိုးလိုက်သောအခါ မဒိုမျက်နှာလေးက အပြစ်

ဆိုစရာမရှိအောင် လှပသွားပါသည်။

မဒီသည် ထိုအပြုံးကလေး ဆင်မြန်းလျက်ပင် ရွေး ချယ်ထားသော အဝတ်အစားတွေကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်လိုက်လေ သည်။

အဖြူပေါ် မှာ အနက်ရောင်ပုလဲသီးလေးတွေ ရှိွဲ နေသော ဒီဝတ်စုံကလေးကို သူရိယနဲ့ အခမ်းအနားတစ်ခု တက်

ရတဲ့အခါ အဆင်သင့်ဝတ်သွားဖို့ ကြိုချုပ်ထားခဲ့တာဖြစ်သည်။ အဲဒီလို ကြိုချုပ်ထားရတဲ့ အဝတ်အစားများစွာဟာ မဒိုရဲ့ဗီရိုထဲမှာ ပြည့်နေသည်။ သူနဲ့အတူ လူထဲသူထဲ သွားစရာကိစ္စ ချက်ချင်း ပေါ် လာလျှင် အဆင်သင့်ဝတ်စရာ လှလှပပလေးရှိမှ ဖြစ်မှာမို့ပင်။ သုံးလေးရက်လောက် ကြိုသိရတာမျိုးဆိုလျှင်တော့ ကိုယ်နဲ့ခင်တဲ့ ဒီနိုင်နာဆီမှာ အပူကပ်ပြီး ချုပ်ခိုင်းလို့ ရနိုင်သေးသည်။ ခုလို နီးမှ သိရတာမျိုးကျတော့ အပူကပ်လို့လည်း မရနိုင်။ ရယ်ဒီမိတ် ဝယ်လို့လည်း စိတ်တိုင်းကျမရနိုင်။

တစ်ခါတုန်းကအကြောင်းကို မဒီ မှတ္ခ်မိသေးသည်။ အဲဒီတုန်းက သူနဲ့အတူ ပွဲတစ်ပွဲသွားစရာရှိတာကို နီးမှသိရတာ မို့ မဒီက ခပ်လော့လောဖြင့်ပင် အဝတ်အစား သိပ်မရွေးချယ်မိဘဲ ဝတ်သွားမိသည်။ အဲ့ဒီနေ့က သူ့မျက်နှာက ပုပ်သိုးနေကာ္တဲ့ "မဒီကလည်းကွာ၊ ဘယ်လိုကြီး ဝတ်လာတာလဲ၊ ကိုယ်က

ကုတ်နဲ့ နတ်ခ်တိုင်နဲ့ ၊ Classis စတိုင်လ် ဝတ်မယ်လို့ ပြောထားသားနဲ့ ၊ မဒီက ဘာဖြစ်လို့ ဂျန်းပဲန်နဲ့ တီရှပ်နဲ့ ဝတ်လာရတာလဲ၊ ဒီလိုပုံနဲ့ဆို ကိုယ်နဲ့ မလိုက်ဖက်တာ မစဉ်းစားမိဘူးလား" အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ္က ၄၅

"ကမန်းကတန်းဆိုတော့ မဒီလည်း စိတ်လောပြီး မေ့တာ ပေါ့ ကိုရဲ့၊ ဒီပုံစံနဲ့ရော မဒီက မလှလို့လား"

"လှတော့ လှပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်နဲ့ ဟာမိုနီမဖြစ် ဘူးပေါ၊ ကိုယ်က မဒီနဲ့ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ် အချိန်ကြည်ကြည့် အများအားကျစရွာ လိုက်ဖက်ညီနေတဲ့ ပုံစံမျိုးလေး ဖြစ်စေချင်လို့ပါကွာ၊ နောက်ဆို ကိုယ်က Classis စတိုင်လ်ဝတ်ရင် မဒီလည်း Royal ဆန်ဆန်လေး

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုရယ်"

ဝတ်ရမယ်နော်"

💸 မဒီကတော့ သူ ဘာပြောပြော 'လှစေချင်လိုပဲလေ'

ဆု သဘောထားကာ ခွင့်လွှတ်မိမြ်ပင်။

သူနဲ့ ချစ်ရတာ တစ်ခါ တစ်ခါ ပင်ပန်းတယ်လို့ ဆင်ရပေမယ့် ပျော်ရွှင်မိမြိပင်။

"ဒေါ်ကြီးစိုးရေ ့ လာပါဦး၊ စစ်လေး လာဆွဲပေးပါဦး"

"యిర్తి ... నూర్తి"

မဒီက ဂါဝန်ကျောဘက် ဖစ်ဆွဲပေးဖို့ လှမ်ုံးခေါ် ဆိုက်တာမို့ ဒေါ်စိုးက ပျာပျာသလဲရောက်လာသည်။ ဒေါ်စိုးဆိုတွာ

∯: ∯: en eu

දයි ු රාකද

အရင်းအချာထဲက မဟုတ်ဘဲ ဆွေမျိုးခပ်ဝေးဝေးဆိုပေမယ့် မဒို အလေါ်တော့ နွေးထွေးလှသူပင်။

> "တယ် ့ မဒိရယ်၊ လှပြန်ပြီဟယ်၊ ဧဏစဏ လှနေတော့ တာပဲဟယ်"

အေါ်စိုးက ပြောလည်းပြော၊ စစ်ကိုလည်း သဝိသစ် ရပ်ရပ် ဆွဲနော့်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပဝါယူပေး၊ ချိတ်နဲ့တွဲပေး၊ ပေါင်ဒါဖို့ပေး စသဖြင့် လက်တိုလက်တောင်းကူညီရင်း ပါးစစ် ကလည်း အငြိမ်မနေ ...

"ဒေါ်စိုးတော့လေ ့ မဒီကြောင့် အရမ်းမျက်နှာပွင့်တာပဲ သိလား၊ ဒေါ်စိုး ဈေးသွားပြီဆို လူတွေက ဒေါ်စိုးကို သိပ်ခေါ်ချင် ပြောချင်ကြထာ၊ အဲ့ဒါ မဒီ့မျက်နှာကြောင့် ပေါ့၊ သူတို့က ဟန်မဒီမေနဲ့ သူရိယနဲ့ ကြိုက်နေကြတယ် ဆို၊ ဘယ်တော့ယူမှာလဲ၊ ဘယ်အခြေအနေ ရောက်ပြီလဲ၊ ဒါပဲ လာလာမေးနေကြတာ၊ ဘာရမလဲ ့ ဒေါ်စိုးက လည်း ကြွားပစ်လိုက်တာပေါ့၊ ဟုတ်တယ်လို့၊ မဒီလေးကို သူရိယက အရမ်းချစ်တာလို့၊ မကြာခင် ယူကြတော့မှာ လို့ ့ ့ ၊

"ဒီလောက် ချစ်နေကြတာပဲဥစ္စာ၊ ဘာလို့ အချိန်ဆွဲ နေမလဲ၊ မြန်မြန်သာယူလိုက်ကြပါတော့ မဒီရယ်၊ မဟုတ် ဘူးလား၊ ဒေါ်စိုးတို့တုန်းကဆို စာပေးစာယူနဲ့ ကြိုက်ပြီး ပထမဆုံးချိန်းတွေ့တဲ့ ညမှာ မခွဲချင်တော့တာနဲ့ ခိုးပြေး ကြတာ....

"မဒီတို့ ယူပြီးရင် မင်းသားလေးကို ဒီအိမ်မှာပဲ လာနေခိုင်းပေါ့၊ အိမ်က အကျယ်ကြီးပဲဥစ္စာ၊ အဲဒါဆို ဒေါ်စိုးလည်း အရမ်းကို မျက်နှာပွင့်မှာ၊ မင်းသားလေး ဝေယျာဝစ္စ အတွက်လည်း မပူနဲ့၊ ဒေါ်စိုး လိုလေသေးမရှိ အောင် လုပ်ပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား"

မဒီတို့ ချစ်သူဖြစ်ကြပဲ့အဖြစ်ဟာ ရပ်သိရွာသိ ဒေါ်စိုး သိမို့ ဒေါ်စိုးက ကြွံတိုင်း တဖွဖွပြောတတ်တာပင်။ သူက သူရိယရဲ့ ပရိသတ်မို့ သူရိယနဲ့မဒီ လက်ထပ်တဲ့နေ့မှာ ကာယကံ ရှင်တွေပြီးလျှင် အပျော်ဆုံးက သူပဲဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ "နှစ်ယောက်သား ဒီလောက် ကျော်ကြားနေပြီးမှ မယူဘဲ တော့ မနေလိုက်ကြနဲ့နော်၊ အဲဒါဆို ဒေါ်စိုးလည်း ဝိုင်း

မေးကြ မြန်းကြတဲ့ သူတွေကြားမှာ ရူးသွားမှာ"

ခေါ်စိုးက စိတ်ပူပုံကလေးဖြင့် ပြောလိုက်သေးသည်။ မဒီကသာ စိတ်မပူပေမယ့် စူစီ၊ ဒေါ်စိုး စသဖြင့် မဒီနဲ့ နီးစပ် သူတိုင်းလိုလိုက စိတ်ပူပေးနေကြတာမို့ မဒီတောင်မှ စိတ်ပူချင် သူလိုလို ဖြစ်လာရပါသည်။

စူဓီက စိတ်ပူစကား ဆိုလာတိုင်း ...

"တကယ် ယူမှာမို့လို့သာ သူ့ဘက်က ဒီလောက် လူသိ ရှင်ကြား အဖြစ်ခံတာပေါ့"

ဟု မဒီက ပြန်ပြောမိတတ်သည်။ စူဇီကတော့

မဒိုထက် ပိုပြီး လည်မွတ်သူမို့ 🛒

"နိုင်ငံခြားမှာတောင် ကျောင်းသွားတက်ပြီး ပြန်လာတဲ့ ခေတ်ရဲ့သမီးပျိုလေးဖြစ်ပြီး ဒီလောက်လည်း ရိုးတုံးယုံကြည် မနေနဲ့လေ၊ ခုခေတ် ယောက်ျားတွေက ခပ်ပြောင်ပြောင်ပဲ၊ ဘယ်လောက် သတင်းတွေထွက်ထွက် မယူချင်ရင် မယူဘဲ နေလိုက်တာပဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တို့၊ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက်တို့ သိပ်ကြည့်ကြတော့တာ မဟုတ်ဘူး ဟု တဖွဲ့ဖွဲ့ပြောတတ်ပါသည်။

မဒီသည် ဘေးစကားတွေကို စဉ်းစားမိပေမယ့်

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က

သူရိယအပေါ် သံသယမမြင်နိုင်သူမို့ ထိုအကြောင်းတွေကို ခေါင်း ထဲက ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီးတော့မှ ဒီလို ကျော့မော့လှပနေပုံမျိုးနှင့် ကိုယ်တိုင် ကားမမောင်း**ရင်**တော့တာ ို့ စူဇီ့ကို ဖုန်းဆက်ခေါ် ရလေသည်။

"စူဇီရေ ... ကူညီပါဦးဟယ် နော်၊ နှင့် ကားမောင်းပို့ပေးမှ အဆင်ပြေမှာမို့လို့ပါဟယ်၊ ပြီးတော့ ငါ်စီလ ... အခု အရမ်း

စိတ်လှုပ်ရှားနေတာ၊ ဒီစိတ်အခြေအနေနဲ့ ကားမောင်းသွား ရင် တစ်ခုခုမဖြစ့်နိုင်ဘူး မပြောနိုင်ဘူး"

"ငါလိုက်မပို့လို့ နင်တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ငါ တရားခံလို့ ပြော ချင်တာ မဟုတ်လား"

"ဒီလိုတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် နှင့်

တစ်သက်လုံး နောင်တရမှာစိုးတာ တစ်ခုပါပဲ"

စုဓိက ပွစ်ဗျစ်တောက် ပြောရင်းကပဲ မဒို တောင်း

ဆိုမှုကို လိုက်လျှောရလေသည်။

"ပြိတ္တာမ ... မိစ္ဆာမ"

စူဇီက မဒိုကို ကားမောင်းပို့ရင်း တစ်လမ်းလုံး

နားငြီးလောက်အောင် မေးခွန်းတွေထုတ်လာသည်။

ရိုး မိုး ဧာ ဓပ

၅ဝ မူညခင်

"မဒီ ... နှင့် မင်းသားက နှင့်ကို ဘယ်တော့ လက်ထပ် ခွင့်တောင်းမှာလဲ"

"అవిహ్హ:య"

"မသိရင် သိအောင်လုပ်ပေါ့၊ ဒီအခြေအနေမျိုးနဲ့ လက်ထပ် ခွင့်တောင်းဖို့ အချိန်ကျနေပြီဆိုတာ သူ နားမလည်ဘူး လား"

"သူ အရမ်းအလုပ်များနေလို့ပါဟယ်"

"နင်ကတော့ အကောင်းချည်း မြင်နေတော့တာပဲ၊ ဘာမှ သံသယရှိရကောင်းမှန်း မသိဘူး"

"ဒါကတော့ ချစ်တာကိုဟယ်၊ ချစ်သူတွေကြားမှာ သသယ

မှ မရှိသင့်တာ"

"နှင်က ချစ်တာနဲ့ ယစ်မူးသာယာတာနဲ့ မကွဲဘူးဖြစ်နေ တာ၊ တကယ်တမ်းက သူရိယကိုချစ်စာာထက် သူ့နှံ့ လူသိရှင်ကြား ချစ်ပြမှုတွေအပေါ်မှာ နှင် သာယာနေတာ သူရိယကလည်း နှင့်ကို ချစ်တယ် ဆိုတာထက် ချစ်ပြ

တာတွေက များနေပြီ"

"ဘာတွေလဲဟာ ... ရုပ်နေတာပဲ၊ တော်ပါတော့ ... ရ Sumrise လုပ်မယ်ဆိုလို့ ရင်တုန်နေရတဲ့ကြားထဲမှာ

စိုး မိုး စာ မေ

အဆိုပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ူ ၅၁

မဒီကဖြင့် စုဇိ ့စကားတွေကို အာရုံမရပါ။ စတိတ် ရှိုးကျင်းပဲမည့် ဟိုတယ်ကိုရောက်ဖို့သာ စိတ်စောနေပါသည်။ ဟိုတယ်ရှေ့ရောက်တော့ ကားပေါ်မှ ကမန်းကတန်း

🛥ဆင်း စူဇီက လှမ်းပြီး စနဲ့လိုက်သေးသည်။

"ဖြည်းဖြည်း ... ဖြည်းဖြည်း၊ ခလုတ်တိုက် လဲနေဦး မယ် "

မဒီက ပတ်ပတ်လည်မှာ ရှည်လျားဖြာကျနေသည့် ^{ခါဝ}န်ဖြူဖြူစလေးကို ဘေးတစ်ဖက်စီမှ မ,ကာ ဟိုတယ်ခန်းမထဲ

💐 ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်ဝင်လာခဲ့ပါသည်။

ခန်းမအဝင်ဝူမှာ အသင့်စောင့်နေသော ဝန်ထမ်းက

🚅 တို ထိုင်ရမည့်နေရာဆီ ခေါ်သွားသည်။

"ဒီဘက်ကို ကြွပါခင်ဗျာ"

မဒီ ထိုင်ရတဲ့နေရာဟာ ခုံတန်းများစွာရဲ့နောက်ဆုံး လြှောမ်းမနှင့်ကပ်ရပ် အစွန်ဆုံးနေရာမှာမို့ မဒီ နည်းနည်းအံ့အား

📫သွားမိပါသည်။

စတိတ်ရှိုးတွေကို သူရိယနဲ့ အတူကြည့်တိုင်း မဒီက ခြားက အနုပညာရှင်များထိုင်သည့် နေရာမှာ ထိုင်ရမြဲပင်။

နီး မိုး ၈၇ ပေ

တစ်ခါတလေ သူဆိုတဲ့ပွဲကို မဒီတစ်ယောက်တည်း လာကြည့်ရင် လည်း ရွေ့ဆုံးမှုပင်။

ီဒီ-့့ဒီမှာ ထိုင်ရမှာလားရှင့်"

မဒီက ဇဝေဇဝါအတွေးဖြင့် လိုက်ပို့သူကို မေးမိ

သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ၊ ကိုသူရိယ သေသေချာချာ ပြောထား တဲ့ နေရာပါ"

မဒီက ဘဝင်မကျလှဘဲ ထိုနေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရ သည်။ တကယ့်ချောင်ဂလောင်နေရာမျိုး။ နောက်ဆုံးတန်းထောင့်ခုံ ဆိုတာ ရုပ်ရှင်ရုံတွေမှာ အတွဲတွေကြိုက်သည့်နေရာမျိုး။ ဒီလိုနေရာ

မျိုးမှာမှ မဒီတစ်ယောက်တည်းကို ဘာလို ထိုင်ခိုင်းရတာပါလိမ့်။

ထိုခဏမှာ စတိတ်ရှိုးပွဲ စတင်လိုက်ပါသည်။ သူ့

ကိုတော့ အရိပ်အယောင် မတွေ့ရသေးပါ။

»Sumrise လုပ်မယ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်။ ခုလို နောက် ဆုံးတန်း ထောင့်ခုံမှာ ထိုင်ခိုင်းတာမျိုးလား။ ဒါလည်း၊ အုံတော့ အုံဩစရာပဲ မဟုတ်လား။ မဒီက အူကြောင်ကြောင် တွေးရင်း စတိတ်စင်ဆီ လှမ်းကြည့်နေလိုက်သည်။

ရိုး ရိုး ဧာ မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူ့ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ူ ၅၃

အဆိုတော်သုံးယောက် ဆိုပြီးသွားချိန်မှာတော့ သူက

စတိတ်စင်ပေါ် တက်လာခဲ့သည်။

"အဆိုတော်တွေလောက်တော့ သီချင်းကောင်းကောင်း မဆို တတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး ကောင်း

အောင်ဆိုပါမယ်၊ သည်းခံအားပေးကြပါဦး"

လက်ခုပ်သဲတွေ ဆူညံသွားသည်။ သူ့အသံက မဒို

ရင်ထဲကို လာရောက်ရိုက်ခတ်နေသည်။

မဒီသည် ခြေဈိတ်ထိုင်ထားသော ဒူးပေါ် လက် ထောက် မေးတင်ကာ သူ့ကိုငေးကြည့်ရင်း ပြုံး၍နားထောင်နေမိ သည်။

ကြည့်လို့ကောင်းလိုက်တာ။ မဒိုမင်းသားဟာ ဘယ် အချိန်ကြည့်ကြည့် အမြဲဆွဲဆောင်မှုရှိရှိ ကြည့်ကောင်းနေတတ်သူ မျိုး။ မိန်းကလေးတွေသာမက ယောက်ျားချင်းပါ နှစ်လိုအားကျ သေူမျိုး။ သူ့အသံဟာလည်း တကယ့် အဆိုတော်တွေလောက် မဟုတ်ပေမယ့် နားထောင်လို့တော့ ကောင်းသားပင်။

သူ့ ရုပ်ရည်၊ သူ့ အောင်မြင်မှု၊ သူ့ အကျင့်စာရိတ္တ အားလုံးဟာ အကောင်းအမွန်ချည်းသာမို့ မိန်းကလေးတွေ ိုင်းဝိုင်း

နီး မိုး ဧာ ပေ

မဒီက သူ့ကိုငေးရင်း ကိုယ့်ဘဝကိုယ်လည်း ကျေနစ် ဆဲမှာ သူ့သီချင်းသံဆုံးသွားပြီး ရုတ်တရက် ခန်းမတစ်ခုလုံး မှောင်အတိကျသွားလေသည်။ စတိတ်စင်ပေါ် မှာလည်း လုံးစ မှောင်အတိကျပြီး သူရိယ ရပ်နေသည့် နေရာလေးတစ်ကွက်ကို သာ ဆလိုက်ဖြင့်ထိုးထားပါသည်။

> "ကြွရောက်လာတဲ့ ပရိသတ်တွေအားလုံးကို ဒီနေရာက နေပြီး ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ အရေးကြီးဆုံး အပြောင်းအထိ ကိစ္စလေးတစ်ခုကို ပြောပြချင်ပါတယ်"

ပရိသတ်ထံမှ အပ်ကျသံတောင် မကြားရလောထိ အောင် တိတ်ဆိတ်သွားပါသည်။

အိုး ... Surprise ။ ဒါ ... မဒိုကို Surprise လုပ်မလို မဟုတ်လား။ မဒီသည် သူ့ရည်ရွယ်ချက်ကို ရိပ်မိသွားကာ ဇင် တထိတ်ထိတ် ခုန်လာသည်။

> "အခုရှိနေကြတဲ့ ပရိသတ်တွေထဲမှာ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ဟန်မဒီမေလည်း ရှိနေခဲ့ပါတယ်"

> > **€: 6: 87 6**0

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၅၅

သူ့စကားဆုံးတာနှင့် မီးဆလိုက်များက ပရိသတ် များထဲသို့ ဝှေ့ယမ်းလာပါသည်။ "အားလုံးထဲမှာ ရောပြီးပျောက်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ရစ်သူကို ကျွန်တော် တွေ့အောင်ရှာပြီး လက်ဆောင်လေးတစ်ခု ပေး

> ချင်ပါတယ်၊ ကဲ ့ မီးဆလိုက်ဆရာရေ၊ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ကို ကူရှာပေးပါဦး"

လှုပ်ရှားနေသောနွံမီးဆလိုက်များသည် မဒိုထံမှာ ရပ်တန့်သွားကြသည်။

သူက စင်မြင့်ပေါ် မှဆင်းလာကာ မဒိုထံ တန်းတန်း မတ်မတ် လျှောက်လာနေသည်။ မဒိက ဟိုးနောက်ဆုံးမှာမို့ ပရိ သတ်များစွာအလယ်မှ သူဖြတ်လာရခိုက်မှာ ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခုပ် သံတွေ၊ အားပေးနှတ်ဆက်သံတွေ ဝက်ဝက်ကွဲနေသည်။မီးဆလိုက် တစ်ခုကလည်း သူ့နောက်သို့ လိုက်ထိုးထားသည်။

မဒီသည် ခုပဲ မိုးကောင်းကင်ပေါ် လွင့်မြောက်သွား ရတော့မတတ် ပေါ့လုပ်တုန်ယင်လာသည်။ သူက မဒီထံ လက် ကမ်းလိုက်တာမို့ မဒီက သူ့လက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး ထရုပ်လိုက် ရသည်။ ၅၆ စုညခင်

သူက မဒိုလက်ကို တွဲဆုပ်ကာ စင်မြင့်ဆီခေါ်သွား သည်။ လက်ခုပ်သံများ ပိုဆူညံလာသည်။ မဒီရော သူပါ စင်မြင့်ပေါ်မှာ ရပ်မိတော့မှ မီးများ

ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်လင်းလာသည်။

"ကျွန်တော့် ချစ်သူတို ကျွန်တော် ဘာပေးမလဲဆိုတာ အားလုံး သိချင်နေကြမယ်ထင်ပါတယ်၊ ကဲ ့ အခု သူ ကိုပေးဖို့ လက်ဆောင်လေ့းကို ပဉ္စလက်အတတ်နဲ့ ယူလိုက် ပါဦးမယ်"

လူက ရုတ်တရက် မိုးပေါ်သို့ လက်တစ်ဖက်မြွောက်

ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို လှမ်းယူလိုက်သလို ပုံစံမျိုးလည်း လုပ်လိုက် သည်။ သူ့လက်ကိုဖြန့်လိုက်တော့ ဘူးလေးတစ်ဘူးတွေ့ရသည်။

သူက ဘူးလေးကို ဖွင့်ကာ စိန့်ပွင့်လေးတစ်ပွင့် တဖျပ်ဖျပ်လက်နေ သော လက်စွပ်လေးတစ်ကွင်းကို ထုတ်ယူလိုက် လေသည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ သူက မဒိုရဲ့ အေးစက်တုန်ယင် သော လက်ကလေးကို ညင်သာစွာဆွဲယူပြီး လက်သူကြွယ်မှာ လက်စွပ်ကလေးကို စွပ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ နားမှာ မိုက်ကရို အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၅၇ ဖုန်းလေးတပ်လျက်ကပင် မုဒိုကို ရွန်းရွန်းစားစား စိုက်ကြည့် လျက်

"မဒိုကို ကိုယ် လက်ထပ်ပါရစေ"

ဟု အများကြားအောင် ပြောလိုက်လေသည်။ ပရိ သတ်ရဲ့လက်ခုပ်သဲက စဲကို မစဲနိုင်တော့ချိန်မှာ အစီအစဉ် နောက် တစ်မျိုး ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းလေးတွေက အလွန်ကြီးမားသော အသည်းပုံ ကိတ်မုန့်ကြီးကို ထရော်လီဖြင့် တွန်းယူလာခဲ့ခြင်း ဝင်။

သူက ထိုကိတ်မုန့်ကြီးကို ဓားဖြင့်ခွဲကာ ကိတ်မုန့် တစ်စိတ်ကို ပန်းကန်ပြားလေးထဲ ထည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ န ခွန်းကလေးဖြင့် စပ်ကာ မဒိုပါးစပ်နားသို့ ယူလာပြီး...

"မဒီလေး… ခုလောလောဆယ်မှာ သိပ်ရှက်နေရင် နောက် ကျမှ ကိုယ့်ကို နှစ်ကိုယ်ကြား အဖြေပေးလို့ရတယ်၊ ခုတော့ ပရိသတ်တွေ အဖြူအမည်းကွဲအောင် တစ်နည်းနည်းနဲ့ မဒိုသဘောထားအမှန်ကို ပြမှဖြစ်တော့မယ်၊ သူတို့လည်း သိချင်နေကြပြီဆိုတော့ မဒီက ကိုယ့်ကို လက်ခံမယ်ဆိုရင်

& & en eo

၅၈ ဟူခင်

ဒီကိတ်မုန့်လေးကို စားပြရုပဲ၊ ဘာမှ မရက်နဲ့၊ ဟုတ်ပြီ

လား"

မဒို ရင်ထဲမှာလည်း လက်ခံချင်စိတ်တွေ ပြုဆင်း လှိုက်မောလှပြီမို့ သူခွဲ့သော ကိတ်မုန့်ကို စားလို့က်တော့သည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ သူက တစ်မျိုးထွင်ပြန်သည်မှာ ကိတ်မှန့်ကြီးကို မဒီနှင့်အတူ ခွဲစိတ်ပြီး စတိတ်ပေါ် မှဆင်းလာ

ကြလျက် ပရိသတ်တချို့ကို လိုက်ခွဲ့ကျွေးကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ စတိတ်ရှိးသည် ထိုဖြစ်ရပ်ကြောင့်ပင် ပုံမှန် ထက်ပိုပြီး အုတ်အော်သောင်းနင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သတင်းထောက်

များလည်း အကြိုက်တွေ့ခဲ့ရသည်။

မဒီသည် သီချင်းဆက်ဆိုး႐ိုးမည့်သူ့ကို ထားခဲ့ကာ ထိုဟိုတယ်မှအထွက်၊ လာကြို့နေသော စုစီ ရဲ့ ကားတခါးကို

ဆွဲဖွင့်ပြီး ကားထဲလှမ်းအဝင် ...

"စူစီ… စူစီ ... ငါ့ ကိုလေ ငါ့ ကို သူရိယရယ် ... လူသီ ရင်ကြား လက်ထပ်ခွင့်တောင်း ... တောင်း"

ဟု စကားမှ မဆုံးရသေးခင် နှလုံးကို လေဟ**်** ခံရသလိုမျိုး ဝမ်းသာလုံးဆို့ နှင့်မောဟိုက်လျက် ရှော့ခ်ရကာ ပျော့ခွေသတိလစ်သွားခဲ့ရပါသည်။

နိုး မိုး ဧာ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ့ စန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ့ ၅၉ မဒိုရဲ့ လက်ထပ်ခြင်းအစက အဲဒီလိုမျိုး ့ အလွန်မှ ဆန်းကြယ်ခဲ့ရပါသည်။

မဒီကတော့ သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း အေးမြဆိတ်

အဆိပ်ဖြင့် တုံမှုန်းသော နက်ခမ်း ္အပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ္အ 🦠 ၆၁

ငြိမ်သည့် နေရာလေးမှာ ထိုင်ရင်း...

"ကို့ကို သိပ်ချစ်ပြီး မခွဲနိုင်လို့ ကိုနဲ့အတူတူ တစ်သက် လုံးနေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်"

ဟု သူ့နားန်ားကပ်ကာ တိုးဖွဖွလေး ပြောပြချင် ခါသေးသည်။ ထိုသို့ ပြောခွင့်ရဖို့က ခုထိ အခွင့်မသာ။ သူက င်္ဂလာအခမ်းအနားကိစ္စမှာသာ အာရံအပြည့်အဝ ပျော်ဝင်နေ

"ကိုယ်တို့ မင်္ဂလာပွဲက အရမ်းခမ်းနားမြီး ဆန်းသစ်တဲ့ မင်္ဂလာပွဲမျိုးဖြစ်စေရမယ်၊ အားလုံးက ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩ ဆန်းကြယ်သွားစေချင်တယ်၊ မီခီယာက အရမ်းစိတ်ဝင် စားတဲ့ မင်္ဂလာပွဲဖြစ်ရမယ်၊ ငနာက်ပိုင်း ကိုယ်တို့မင်္ဂလာပွဲ အခွေ ပြန့်ထုတ်ရင် မဒို့ကို ကိုယ် စစချင်း စတိတ်ပေါ်မှာ တက်ပြီး ပန်းစည်းပေးတုန်းက ဗီဒီယိုမှတ်တမ်းတွေ၊ ချစ်ရေးဆိုတုန်းက၊ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတုန်းက ဗီဒီယို မှတ်တမ်းတွေပါ ထည့်ရမယ်၊ အဲ့ဒါဆို ဘယ်မင်္ဂလာဆောင် ပှဘ်တမ်းခွေနဲ့ မှ မတူဘဲ အရမ်းကိုထူးခြားနေတော့မှာ သိလား ္ မဒီ"

အိုကေ ့ ခုတော့ ဘာမှ ပူစရာမရှိတော့ဘူး။ စုနိုရဲ့ မယုံသင်္ကာစကားတွေကိုလည်း မကြားရ

တော့ဘူး။

60

မဒီသည် သူရိယနှင့်အတူ မင်္ဂလာကိစ္စတွေစီစဉ် ရင်း ပေါ့ပါးပျော်ရွှင်လျက် ခဏခဏပြုံးမိနေသည်။ လောက ကြီးမှာ မဒိုလောက် ကံကောင်းတဲ့သူမျိုး ရှိမှရှိပါ့မလားဟု အကျေ နပ်ကြီး ကျေနပ်နေသည်။

မဒိုစိတ်ထဲမှာ ဘဝင်မကျတာလေးတစ်ခုတော့ ရှိနေ သည်။ အဲ့ဒါက စင်မြင့်ပေါ်မှာ သိပ်ရှက်နေခဲ့ရင် နောက်မှ နှစ်ကိုယ်ကြား အခြေပေးလို့ရတယ် ဟု သူက ပြောခဲ့ပြီး ခုဏီ ထိုအကြောင်း စကားစပ်မလာခြင်းပင်။

မဒီကလည်း သူ့စိတ်ကူးတွေကို မျက်ဝန်းကလေး တလက်လက်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နားထောင်ရင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခေါင်းညီတိရုံသာ။ သူ့စိတ်ကူးတွေဟာ ဆန်းလွန်းတာမို့ မဒီ တောင် လိုက်မမီ။

ပြီးတော့ သူက ဘာကိစ္စလေးပဲမဆို စာနယ်ဇင်း တွေကို ဖိတ်ကြားကာ အသိပေးဖို့ အားသန်သူပီပီ သူ့မင်္ဂလာပွဲ အကြောင်း ရှင်းလင်းပွဲကလေးတော့ လုပ်လိုက်ရသေးသည်။

"ကျွန်တော်က သူ့ကိုသိပ်ချစ်ပြီး အရှမ်းလည်း တန်ဖိုး ထားတယ်လေ၊ အဲ့ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဘဝချင်းပေါင်း စပ်ကြတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အခမ်းအနားကို တစ်သက်မှာ တစ်ခါဆိုသလို အခမ်းနားဆုံး ကျင်းပချင်တယ်၊ မင်္ဂလာ ပွဲအပြီး ဟန်းနီးမွန်းခရီးကိုတော့ ကမ္ဘာကျော် အေသင် မြို့တော်ကိုထွက်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်"

အဲဒီလို အသိပေးလိုက်တဲ့အခါ မင်းသား သူရိယရဲ့ မင်္ဂလာပွဲအကြောင်းက မင်္ဂလာမဆောင်ရသေးခင်ပင် ပဉ်လေး တကျော်ကျော် လူစိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေသည်။ သူက မင်္ဂလာပွဲဝတ်စုံကို ဒီစိုင်နာနှင့်အတူ သူကိုထို တိုင် ပူးပေါင်းရေးဆွဲသည်။

နိုး နိုး ၈၈ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးဥပဲ့သော ကဗျာ္က 🔾 ၆၃

မဒီရဲ့ ညနေခင်းဝတ်စုံ ဂါဝန်ပေါ်မှာ နှင်းဆီပန်း ခြောက်ရဲ့ပွင့်ဖပ်ကလေးတွေကို ယက်သီစေသည်။ နှင်းဆီသရဖူ လုပ်စေပြီး လျှောက်လမ်းမှာ နှင်းဆီပွင့်ဖပ်တွေအပြည့် ခင်းထား ရှိ စီစဉ်သည်။

ငွေရှိပြီး အောင်မြင်ကျော်ကြားသူမို့ အရူးထပြီး သုပ်ချင်ရာလုပ်လည်း အားလုံးက ဝိုင်းပြီး ကောင်းချီးပေးကြ သည်။

သူ မှာလည်း ဘာကိုဘယ်လို ကျွန့်ရညွန့် ရမလဲဟု သာ အချိန်ပြည့်အကြဲဉာဏ်ထုတ်နေတော့တာမို့ သတို့သမီးလောင်း သူ့ဝကိုတောင် အာရုံမစိုက်အား။

မဒီလည်း ပျော်တော့ ပျော်ပါသည်။ သို့သော် ဂရို နိုင်ငံ အေသင်မြို့ထိ ဟန်းနီးမွန်းထွက်ရမှာကိုတော့ နည်းနည်း ဆကဲပိုတယ်ထင်မိသည်။ ဒီလို ဧပြီလကြီးမှာ အဲဒီမှာဆို ပုလောင် ဆိုတ်စပ်နေမှာပဲဟု တွေးမိသည်။

သူကတော့ အိုက်တာ မအိုက်တာတွေအပေါ် လည်း ဆန့်မရ၊ သူများထက်ထူးချင်တာ တစ်ခုကိုသာ အရေးကြီးနေပုံ

ပုညခင် Gç.

မနေနိုင်သည့်အဆုံးမှာ မဒီက အကြံဉာဏ်လေး ပေးမိပါသည်။

> "ကို ့ ဒီအချိန်ကြီး အေသင်ကို ဟန်းနီးမွန်းထွက်မယ် ဆိုတော့ မပူဘူးလားဟင်"

> "ကိုယ်တို့က Aircon မရှိမယ့် ဟိုတယ်မှာ တည်းမှာမှ မဟုတ်တာ"

> "ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက် လည်ကြရင် အပြင်ထွက်ရမှာဆိုတော့ ပူတော့ ပူမှာပဲလေ" "Aircon မပါတဲ့ ကားကို စီးမှာမှ မဟုတ်တာ"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကားနဲ့သွားရင် လည်း ကားပေါ်က မဆင်းဘဲနေမှာမှ မဟုတ်တာ၊ အဆင်း အတက် လမ်းလျှောက်ရချိန်ကလေးတော့ ရှိဦးမှာမဟုတ်

လား၊ မဒီတို့လျှောက်မယ့် လမ်းတစ်လျှောက်မှာ Aircon တပ်ထားတာမှ မဟုတ်တာ"

မဒီက သူ အေသင်ထိ ခရီးထွက်မယ်ဆိုတာ ဘာ ရည်ရွယ်ချက်ပါလိမ့်ဟု သိချင်လာကာ ...

"ကို့္ ဟန်နီးမွန်းသွားမှာက အေသင်မှလား၊ ဘန်ကောက်။

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ှူ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ှူ စင်ကာပူလောက်ဆိုရင်၊ ဒါမှမဟုတ် အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်

"ကိုယ်က အေသင်ပဲကြိုက်တယ်၊ မဒီလည်း ကြိုက်မှာ၊ အဲဒီကို ကိုယ်တို့နိုင်ငံက ဘယ်စုံတွဲမှ သွားဖူးမှာ မဟုတ် ဘူး၊ ကိုယ်တို့ ပိုင်အိုးနီးယားပဲ၊ ကိုယ်က ပိုင်အိုးနီးယား ဖြစ်ချစ်တာလေ၊ ကိုယ်က မခ်ီကို လက်ထပ်ခွင့်မတောင်း ခင်ကတည်းက အဲဒီကိုသွားဖို့ စုံစမ်းစီစဉ်နေတာ"

"ဟင့်္က ကြည့်စမ်း၊ ကို့ဘာသာ သေချာနေတာ့ပေါ့လေ၊

မဒီက ငြင်းလိုက်ရင် ကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ" "အဲဒါဆိုလည်း တခြားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ သွားရတာ

ပေါ့၊ ကို သေသေချာချာစီစဉ်ထားတဲ့ ဟန်းနီးမွန်းခရီးကို တော့ မဗျက်နိုင်ဘူးလေ၊ တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်

နဲ့တော့ သွားမှဖြစ်မှာပေါ့"

"ကိုနော် ့ ကိုနော်"

တစ်ခုခုဆိုရင်ရော္…

"ဘယ်က 'ကိုနော်'ကို ခေါ်နေတာလဲ၊ ကိုယ့်နာမည်က သူရိယ ဆိုတော့ 'ကိုသူ'ဖြစ်ဖြစ်၊ 'ကိုရို'ဖြစ်ဖြစ်၊ 'ကိုယ'

ဖြစ်ဖြစ် ခေါ် ရမှာပေါ့၊ မဲဟုက်ဘူးလား"

နိုး မိုး ဧာ မေ

နိုးမိုး ဧာ မပ

သူက မျက်စပစ်ပြကာ အဲဒီလိုလေးနောက်တော့ ချစ်စရာလေးဖြစ်သွားပြီး ဘာကိုမှ အပြစ်မမြင်ရက်အောင် ဘဝင် ခိုက်ရပြန်သည်။

"ကိုက အေသင်ကိုမှ ဘာလို့ရွေးတာလဲ၊ ပြောပြပါဦး" "ကိုယ်က ပင်လယ်နဲ့ တောင်တွေရှိတဲ့နေရာကို သဘော ကျတယ်လေ၊ ပြီးတော့ အဲဒီမှာ သိပ်လှတဲ့ ဆိပ်ကမ်း လည်း ရှိတယ်၊ ဟိုမှာက ကိုယ့်မိတ်ဆွေ မိသားစုလည်း ရှိတော့ သူတို့က ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်အတွက် အေသင် ရှေးဟောင်းမြို့ရဲ့ အထိမ်းအမှတ် အာခရိုပိုလစ် ကျောင်း တော်နားမှာ သီးသန့် မိသားစုပွဲလေး လုပ်ပေးချင်တယ် ပြောတယ်"

"ဟုတ်လား ... အဲဒါ သေချာရင်လည်း စာနယ်ဇင်းတွေကို

ဖိတ်ပြီး ပြောလိုက်ဦးလေ"

"ဟုတ်သားပဲ . . . အဲ့ဒီကိစ္စ္ ပြောရဦးမယ်၊ သတိပေးတာ

.ကျေးစူးပဲ"

မဒီ သတိမပေးလည်း သူ့ဘာသာ သတိရဖို့**က** အနှေးနဲ့အမြန်မို့ စောစောစီးစီး သတိပေးလိုက်ရတာပင်။

ရီးမိုး စာ မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၆၇

"တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော် ကို၊ အဲဒီလိုနေရာမှာ ဧည့်ခံပွဲ လုပ်ရင် အရမ်းပူမလား မသိဘူး"

"မပူတဲ့အချိန် လုပ်မှာပေါ့"

"ကိုက္ပလည်းနော် မင်္ဂလာဆောင့်တာများ ဆောင်းတွင်းမှ ဆောင်ရင်လည်း ဖြစ်ရဲ့သားနဲ့"

"ကိုယ်က မဒိနဲ့ အမြန်နီးချင်တယ်လေ၊ လက်မှတ်ထိုးထား ပြီး အကြာကြီးနေမှ မင်္ဂလာဆောင်တာမျိုးလည်း မကြိုက် ဘူး၊ လက်မှတ်ထိုးတဲ့နေ့မှာပဲ မင်္ဂလာဆောင်ချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်မှာ အစီအစဉ်တစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ကိုယ်တို့ ဟန်းနီးမွန်းကပြန်လာပြီး မကြာခင် သင်္ကြန်ကျမှာလေ၊ ကိုယ် ဒီနှစ် မဏ္ဍပ်ထိုးခွင့်ရမယ်၊ ကိုယ်တို့ရဲ့မဏ္ဍပ် နောက်ခံ ကို အေသင်မြို့အထိမ်းအမှတ် အာခရိုပိုလစ် ကျောင်းပုံစံနဲ့ ထိုးမယ်၊ လုံးဝ ကြော်ငြာစပွန်ဆာ မယူဘူး၊ ကိုယ်တို့ ဟိုမှာရိုက်လာခဲ့တဲ့ အေသင်ခရီးကို ပရိုဂျက်တာနဲ့ သင်္ကြန် ရက်တိုင်း ကိုယ်တို့မဏ္ဍပ်မှာ ပြထားပေးမယ်၊ ကိုယ်က ့သကြံန်ကို အရမ်းရူးသျှပ်တာလေ၊ ဒါကြောင့် သင်္ကြန်ပွဲ ကာလဟာ ကိုယ့်ရဲ့ မင်္ဂလာဦးကာလလေးဖြစ်စေ ချင်သေး တယ်"

www.burmeseclassic.com

၆၈ ပူညခင်

ဪ… သူ့ အကြံက ဒီလိုလည်း ရှိသေးတာကိုး။ အကွက်စေ့လိုက်တာဟု တွေးကာ မဒိုမှာ အံ့ဩဘနန်းဖြစ်ရပြန် သည်။

မဒီသည် သူနဲ့ ခုလို စကားပြောခွင့်ရခိုက်မှာ မဒီ ပေးချင်လှတဲ့ နှစ်ကိုယ်ကြား အဖြေလေးကို ပေးလိုက်ရင် ကောင်း မလားဟု စဉ်းစားမိသော်လည်း သူဖြစ်ချင်တာချည်း အလုအယက် ပြောနေတာမို့ မဒီမှာ အခွင့်မသာ။ ပြောပြီးတော့လည်း အလုစ် ပေါ် လာကာ သူက အမြန်ထွက်သွားရသေးသည်။ မင်္ဂလာရုံ အတွက်၊ ဟန်းနီးမွန်းအတွက် စောကပ်နေသောသူဟာ မဒိုရဲ့ စိတ်ခံစားချက် ဘယ်လိုရှိမယ်ဆိုတာတောင် အကဲခတ်ဖို့ အချိန် မရပုံပင်။

တကယ်တော့ မဒီ ခပ်ငယ်ငယ်ကတည်းက မင်္ဂလ ဆောင်ရင် နှင်းမှုန်ကလေးတွေဖြင့် အေးမြ စိုစွတ်နေသည့် ဆောင် ကာလမှာသာ ဆောင်ဖို့ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိပါသည်။ မဒီက အ ကြောက်သည်။ နွေကို မကြိုက်။ နွေဆို အပြင်မထွက်ဘဲ အိမ်င မှာသာ အောင်းချင်သည်။ ချွေးတွေထွက်ပြီး အိုက်လာရင် စိတ်ရ ပြီး ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားနိုင်၊ မပျော်မွေ့နိုင်အောင်ဖြစ်ရသည် အဲဒီတော့ နွေမှာ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာထဲ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း... ဖန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၆၉

သို့သော် ... ခုတော့လည်း မဒီအကြိုက်ကို မေးဖို့ ဘောင် မေ့နေပြီး သူ့ အကြိုက်သူ အဆက်မပြတ်ပြောနေတတ် သော သတို့သားအလိုကို မဒီက လိုက်လျောလိုက်ရတာပင်။

၇၀

ဒီလိုနဲ့ပဲ မင်္ဂလာဆောင်ကာနီး တစ်ရက်အလိုသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ထိုအချိန်အထိလည်း မဒီက သူ့ကို နှစ်ကိုယ်ကြာ အဖြေပေးဖို့ အခွင့်မသာပေးပါ။

မဒိုဘက်ကလည်း ဒီစကားကို မင်္ဂလာမဆောင် ပြောကိုပြောရမှ ကျေနပ်မှာမို့ ထိုနေ့ညနေမှာပဲ ဝတ်စုံစမ်းဝ ကြည့်ပြီး ဒီနိုင်နာထံမှအပြန်မှာ မဒီကိုယ်တိုင် ကားမောင် သူ့ကို ကန်တော်ကြီးဥယျာဉ်ထဲ ခေါ်လာခဲ့သည်။ "မဒီ…ဒါ ဘာလုပ်မလို့လဲ"

> "လုပ်စရာရှိလို့ပေါ့ ကို၊ လာ ့ ဟို ရေလယ်ကျွန်းက ကို သွားကြရအောင်"

> > နိုး နိုး ၈၁ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ဗန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၁

့ မဒိက လှေတစ်စီးငှားကာ ရေလယ်ကျွန်းကလေးဆီ လာခဲ့ကြသည်။

ထိုကျွန်းကလေးပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ပါ။ အသံဗလံတွေလည်း တိတ်ဆိတ်လှကာ လေကလည်း အေးလှ ပါသည်။

မဒီသည် သစ်ပင်ရိပ်ကလေးမှာ သူ့ပခုံးကိုမှီထိုင် ဆိုက်ရင်း သူ့နားနား ကပ်လျက်

"ကို ့ ခုမှပွဲ မဒီ ရင်ခုန်ဖို့ အခွင့်အရေးရတော့တယ်၊ မဒီ့ ကို ့ ကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတဲ့နေ့က စင်မြှင့်ပေါ်မှာ မဒီ ပါးစပ်က ပြောခွင့်မရလိုက်တဲ့ အဖြေကို ကိုနဲ့ နှစ်ယောက် တည်းပြောချင်လို့ ဒီခေါ် လာတာ၊ ကိုကိုလေ ့ မဒီ သိပ် ချစ်တယ် သိလား၊ သိပ်ချစ်လွန်းလို့ မခွဲချင်တဲ့စိတ်နဲ့ ကို ခွင့်မတောင်းခင်ကတည်းက ကို ဆီက လက်ထပ်ခွင့် တောင်းလာမယ့်စကားကို မျှော်လင့်နေခဲ့ရတာ" မဒီ့ စကားဆုံးတော့ သူက မဒီ့ပခုံးလေးကို လက်

ော်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ သူနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင် ဆွဲယူ

ိုက်သည်။ နီး နီး စာ ခုပ ၇၂ ပည်ခင်

' အလို... သူ့မျက်လုံးတွေက တောက်ပလိုက်တာ။ သူ အရမ်းကျေနပ် ပျော်ရွှင်သွားတာများလားဟု မဒီက တွေး သည်။ သို့သော် မဒီအတွေးက နည်းနည်းလွဲသွားသည်။

"မဒီရယ်၊ အရမ်းစိတ်ကူးကောင်းတာပဲကွာ၊ ကိုယ့်ချစ်သူ လို့ မပြောရဘူး၊ တကယ် Romantic ဖြစ်တယ်၊ ဒီလို နေရာလေးကို ဒီလိုစကားမျိုးပြောဖို့ လှေလေးနဲ့ လာရတဲ့ အဖြစ်ကိုက တကယ့်ကို ချစ်စရာလေးပဲ၊ ခဏ ့ ခဏ လေးနော် မဒီ"

သူက မခိုကိုထားခဲ့ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့သွားကာ ဖုန်းဖွင့် ပြောနေသည်။ ပြီးမှ မခိုထံပြန်လာပြီး မခိုပါးကလေးကို မွေးနမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မခိုကိုယ်လုံးလေးကို ညင်သာစွာ ထွေးပွေ့ထားလိုက်တာမို့ မခီက ကိုယ့်သတို့သားရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ယစ်မူးရီတေလျက် မိန်းမောင်မိသက်နေသည်။

ခုချိန်မှာ ဘာစကားမှလည်းမဆိုချင်။ ဘယ်သူနဲ့ မှလည်း မတွေ့ချင်။ လေပြေညင်းကလေးကို ရှုရှိက်ရင်း ချစ်ရ သူနှင့် နှစ်ယောက်တည်းပဲ အတူရှိနေချင်သည်။

သို့သော် မဒိုဆန္နက ခဏလေးသာ ပြည့်ဝရ**ရှာပါ** သည်။ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၃၃

နောက် ၁၅ မိနစ်လောက်အကြာ၊ မဒီ မျက်လုံး ဘလေးမိုတ်လို့ ငြိမ်သက်နေမိဆဲမှာပဲ မီးရောင်တွေ တဖျပ်ဖျပ် သက်သွားသည်ဟု ထင်လိုက်သည်။

မဒီ ဖျတ်ခနဲ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ မဒီတို့ နှစ်ယောက်ကို ဓာတ်ပုံတွေတဖျပ်ဖျပ်ရိုက်နေသော မဒီ တွေ့ဖူး နေကျ ဂျာနယ်သတင်းထောက်တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မဒိုရဲ့သတို့သားက ပြုံးပြုံးလေးပဲ ပြောပြပါသည်။ "ဒါလည်း သတင်းထူးတစ်ခုဆိုတော့ ကိုယ်ဖုန်းဆက်လိုက်

• • •

တာနဲ့ သူလည်း အပြေးရောက်လာတော့တာပဲလေ ...

နိုး **နိုး စာ** ပေ

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူရိယနဲ့ ဟန်မဒီမေတို့ရဲ့ တမူထူးခြား သည့် မင်္ဂလာပွဲကြီး ဝှဲချီးကျင်းပပြီးနောက်မှာ အေသင်သို့ ဟန်းနီး မွန်းခရီး ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဟိုရောက်တော့ သူက သတို့သမီးနဲ့ အေးအေးနေစို့ ထက် နေရာအနှံ့သွားကာ အလှဓာတ်ပုံတွေရိုက်ဖို့၊ ဗိဒိယိုမှတ် တမ်းတင်ဖို့သာ အာရုံတွေများနေတတ်တာရယ်၊ နေ့တစုဝ မြန်မာ ပြည်က သူ့မိတ်ဆွေသတင်းထောက်နဲ့ G talk ပြောရ၊ e. ma ပို့ရ၊ တစ်နေ့တာသတင်းတွေကို အသေးစိတ်တင်ပြနေတာတွေထို စိတ်မရှည်ဖြစ်ရတာရယ်ကလွဲရင် အားလုံး အဆင်ပြေပါသည်။ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်တော့လည်း မဏ္ဍာပဲထိုးနှ

ရိုးရိုးကော မပ

77

အဝိုင်း (၂)

W STILL

မဒီတို့ရဲ့ ဟန်းနီးမွန်းကာလတွေကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီး နောက် မနက်ခင်းတစ်ခုမှာတော့ မဒီသည် နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မော ခူနေသော သူ့ကိုငေးကြည့်ရင်း စိတ်ထဲမှာ အားငယ်အထီးကျန် ဆလို ခံစားလာရလေသည်။

မဒိုရဲ့ ချစ်စွာသောယောက်ျားဟာ နိုက်ရှုတင်တွေ ဆက်နေသော ညတွေဆို လင်းအားကြီးမှ အိမ်ပြန်လာ၊ နေ့ဆို သည်း ရှုတင်ရှိရင်ရှိ၊ မရှိရင် သူ့ အလုပ်ပေါင်းသောင်းခြောက် ဆောင်နှင့် ရှုပ်နေတတ်ပြီး မဒိုကို ဂရမစိုက်အား။ သူ မဒိုကို ခေ့စိုက်သောအချိန်က တစ်ချိန်တော့ရှိသည်။ အဲဒီအချိန်က ပွဲတွေ ဆက်ရတဲ့အခါ လူပုံလယ်မှာ မဒိုလက်ကို ထွေးဆုပ်ထားကွာ

၈ဝ ပညခင်

ပခုံးလေးကိုဖက်ကာ၊ ခါးကလေးကိုတွန်းကာ နွေးထွေးယုယပုံ ကလေးတွေပြတတ်ခြင်း၊ အင်တာဗျူးသူလာတဲ့အခါ မဒိုမျက်နှာ နား နမ်းမတတ် ကပ်လာကာ ရွှန်းရွှန်းစားစား ကြည့်ပြတတ်ခြင်း တို့ပင် ဖြစ်သည်။

မဒီက သူ့ကိုငေးကြည့်ဆဲမှာ သူက အိပ်ရာမှ နိုးထ

လာပါသည်။

"ကို ့ နိုးပြီလားဟင်"

"အင်ဟင် ..."

"ဒီနေ့ ့ရှုတင်ရှိလား"

"နေ့လယ်မှပါ"

"ကို ... ဘရိတ်ဖုတ် ဘာစားချင်သလဲ၊ မဒီ လုပ်ပေးမယ်

സേ"

"ရတယ် ... ရတယ်၊ ဒေါ်ကြီးစိုးပဲခေါ်လိုက်၊ မဒီက မလု

တတ်လုပ်တတ်နဲ့ လုပ်တော့ စားရတာ ဘာအရသာ မရှိဘူး ့ ပေါ့ရွှတ်ကြီး၊ ဒေါ်တြီးစိုး ချက်တာကမှ 🗪

ကောင်းသေးတယ်"

မဒီက ရင်ထဲ အောင့်မျက်မြဲဖြစ်ရသော်လည်း အ

မပျက်ဘဲ ...

ိုးမိုး ၈၈ ပေ

ဆစ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း္အျပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္အ ၈၁

"ဒီနေ့ ရိုက်ရမှာက ဘယ်လိုဇာတ်ဝင်ခန်းမျိုးလဲ ကို၊ မဒီ အဝတိအစား ရွေးပေးရမလား"

"မီးပူတိုက်ရမှာတွေလည်း ရှိတယ်လေ၊ မဒီက မီးပူတိုက် တာတောင်မှ မကျွမ်းကျင်တာ၊ ကိုယ့်အဝတ်အစားတွေ ပစ်ရဖို့ပဲရှိတယ်၊ ဒေါ်ကြီးစိုးကိုပဲ ခေါ်လိုက်ပါကွာ၊ ဒေါ်ကြီး

"యర్తి ... యర్త్"

စိုးရေ ...

ဆရုပ်။

ခေါ်ကြီးစိုးသည် ခေါ်သံကြောင့် အူလျားဖားလျား ောလာသည်။ ဒီမင်းသားရဲ့ တစ်နေ့တာ ဝေယျာဝစ္စတွေဟာ

တြားလှတာမို့ ခုချိန်ကစပြီး ဗျာများရတော့မှာ သိနေသည်။

ာန်းကတော့ ကိုယ်ကြိုက်သောမင်းသားမို့ ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရ ငြင်ခဲ့။ သို့သော် ကြာတော့ ခေါ်ကြီးစိုးလည်း ဖတ်ဖတ်မော

ံဒေါ်ကြီးစိုး . . ကျွန်တော့်ကို ပေါင်မုန့်နည်းနည်းနဲ့ သီး

ရွက်စုံသုပ် တစ်ပွဲရယ်၊ ငါးပြုတ်ရယ်၊ ဟန်ဒရက်ပါစန့် ဂျု့စ်တစ်ခွက်ရယ် စီစဉ်ပေး"

"ဒါပဲလား မောင်သူရိယ၊ ကော်ဖီတွေ ဘာတွေကော

ရီး မိုး က မပ

၈၂ တည်ခင်

သွားဦး"

"ဂျွစ်သောက်တယ်လေ၊ ကော်ဖီ မလိုဘူး၊ သီးရွက် သုပ်မှာ ဆီနည်းနည်းပဲထည့်နော်၊ ကျွန်တော် ခုတလေ ဗိုက်မှာ နည်းနည်းအဆီတက်ချင်နေလို့ ပြန်ကစားဖြီ အစားအသောက်ကိုလည်း လျှော့ရမယ်" "ဟုတ်ပါပြီ… ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါဆို ဒေါ်စိုး သွားစီစဉ်…" "ခဏနေဦး၊ တစ်ခါတည်း လုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေ မှစ

"ဪ ့ အင်း၊ ပြောပါ ့ ပြောပါ"

"အဲဒါပြီးရင် ကျွန်တော့်အဝတ်အစားသစ်တွေ ဟိုအခ ထောင့်မှာ တွေ့လား၊ အဲ့ဒီအိတ်ထဲမှာ ရှိတာတွေ အား ထုတ်ပြီး မီးပူတိုက်ပြီး ချိတ်နဲ့ ချိတ်ထား၊ မီးပူတိုက် ဟိုတစ်ခါ မဒီ မတိုက်တတ် တိုက်တတ်နဲ့ တိုက်သလို ချုပ်ရိုးကြောင်းတွေ ပေါ်မနေစေနဲ့၊ သေသေချာမျာ [အောင်တိုက်"

"အေးပါကွယ်၊ ဒေါ်ကြီးစိုး လုပ်တတ်ပါတယ်" "လုပ်တတ်တယ်ဆိုပေမယ့် ဒေါ်စိုးလည်း တစ်ခါတ မှားတာပဲလေ၊ အဲဒါကြောင့် အထပ်ထပ် ပြောပြော အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ျှပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ...

တာ၊ ကျွန်တော်က ဘယ်ကိစ္စကိုမှ အမှားအယွင်းခံတတ် တဲ့သူမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံး စင်းလုံးဈော အပြစ်ပြော စရာမရှိ ဖြစ်နေတာမျိုးပဲ လိုရျှင်တယ်"

"အေးပါကွယ် . . သိပါတယ်"

အဲ့ဒါကြောင့် ဒေါ်စိုးက သူ့ကို စင်းလုံးချော ငေ်းသား ဟု တိတ်တိတ်လေး နာမည်ပေးထားသည်။ ဒီမင်းသား ထ စင်းလုံးချောဟူသော ဝေါဟာရကို ပါးစပ်ဖျားက မချတတ် လို့ပင်။

"ဒေါ်ကြီးစိုး သွားလို့ ရပြီလား မောင်သူရိယ"

"ရပြီ … ရပြီ"

ဒေါ်ကြီးစိုးက အခန်းထဲက လှည့်အထွက် ...

"ဪ ့ ့ ဒေါ်ကြီးစိုး၊ ခဏ ့ ခဏလေး"

ဟု လှမ်းခေါ်ပြန်တာမို့ ချာခနဲ ပြန်လှည့်ဝင်လာရ

သည်။

"ဘာကျန်သေးလို့လဲ မောင်သူရိယ"

"ဧည့်ခန်းကို သေသေချာချာ ရှင်းထား၊ ဧည့်ခန်းစားပွဲ ဘေးက ပန်းအိုးကြီးထဲမှာ နှင်းဆိပန်းထိုးဖို့က ့္က္တ

ပညာခင် 90 "ဟင် ့ နှင်းဆီဆို အမြန်သွားဝယ်မှ၊ တော်ကြာ မရ လိုက်ဘဲနေဦးမယ်" "နေဦးလေ၊ ဘယ်နပွင့်ဆိုတာ မှတ်သွားဦး" "ဪ ့ အပွင့်ရေနဲ့ ထိုးမှာလား" "ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်နပွင့်လဲဆိုတော့ ္ုံ "အပွင့် ၂၀ လောက်ဆို ရမလား" "နေဦး ... အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ခဏလေး ကြည့်လိုက်ဦး မယ်" သူက ပြက္ခဒိန်ဆီလျှောက်သွားတာမို့ ဒေါ်ကြီးစိုးက နားမလည်သလိုပုံစံဖြင့် မဒိုကို လှမ်းကြည့်ကာ ပခုံးတွန့်ပြသည်။ မဒီကလည်း သူ ဘာတွေဘယ်လို တွေးကြဲတယ်ဆိုတာ မမှန်အ နိုင်ပါ။ သူက ပြက္ခဒိန်ကြည့်ပြီး ပြန်လှည့်လာကာ ... "၉၄႘င့် ထိုးထိုက်" "ဟင် ... ၉၄ ပွင့်တောင်လား" "ဟုတ်တယ်၊ ၉၄ ႘င့် ထိုးရမယ်" "ဒီလောက်အများကြီး ဘာလုပ်ဖို့လဲ မောင်သူရိယရ**င်္**

အဆိပ်ဗြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူမန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ထဗျာ ူ့ "ပြန်ပြန်မမေးပါနဲ့ ဒေါ်စိုးရယ်၊ သွားပါတော့" "အေးပါ ့္ အေးပါ၊ သွားပါ့မယ်" ဒေါ်စိုးက လှည့်ထွက်သွားသည်။ သို့သော် 👝 "ဪ ့့ ဒေါ်စိုးရေ ့့ ဒေါ်စိုး ့ ဒေါ်စိုး" "ဟေ ့ အေး ့္ လာပြီး ပြန်လာပါပြီ" "နှင်းဆီက ပန်းရောင်နော်၊ အငုံလေးတွေပဲ" "အင်း ့ အင်း ့ ဟုတ်ပါပြီ" "ပန်းအိုးထိုးပြီးရင် ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်မှာ ပန်းသီးအလုံး လိုက်ထည့်ထားတဲ့ ပန်းကန်ရယ်၊ ပန်းသီးလှီးတွဲစားရယ်ပါ ချထားလိုက်ဦး" "ချထားပါ့မယ်" ညူက ပြောပြီးပြီမို့ ဒေါ်စိုးရှေ့က လှည့်ထွက်သွား ည်။ ဒေါ်စိုးကတော့ မိသွားသေးဘဲ ခြေစုံရပ်နေဆဲမို့ မဒီက ြတရသည်။ "ဒေါ်စိုး ... သွားတော့လေ၊ သူမှာချင်တာ မှာပြီးပြီပဲ" "မပြီးသေးဘူး ထင်လို့ပါ မဒီရယ်"

"ပြီးပါပြီ၊ ကိုရေ ့ ပြီးပြီမဟုတ်လား".

ရီး နိုး ၈၇ ခုပ

ပူညခင် စပ

"8:8 ... 6:8"

ီသေချာရဲ့လား မဒီရယ်၊ သေရာမေးပေးပါ၊ တော်ကြာ

ဒေါ်စိုး ပြန်လှည့်လာရမှာမို့လို့ပါ"

"ဒီတစ်ခါတော့ လှည့်ရတော့မယ် မထင်ပါဘူး ဒေါ်စိုး

ရယ်"

မဒီ အတင်းသွားခိုင်းတော့မှ ဒေါ်စိုးက လှည့်ထွက် သွားသည်။ ဒါတောင် နောက်ကြောင်း မဖြောင့်သလို လှည့် တကြည့်ကြည့်။

မဒီက ဒေါ်စိုးပုံကို ရယ်ချင်လျက်နှင့် ကို့ကို လှမ်

ကြည့်ကှာ 🔐

"ကို ့ ့ခုန နှင်းဆီပန်းတွေ၊ ပန်းသီးတွေက ဘာလုဒ်

ဖိုလဲ"

့ "နောက်တော့ သိမှာပေါ့ မဒီရယ်"

သူ မပြောချင်တာမို့ မဒီက ဆက်မမေးချင်တော့

သူက အဝတ်ဗီရိုကိုဖွင့်ကာ အဝတ်တွေ ရွေးရ

တာမို့ မဒီက သူ့အနားကပ်သွားကာ ့့့

"ကို ... မဒီ ကိုအတွက် ဘာလုပ်ပေးရမလဲဟင်"

🛥 စီပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... 🔻 ၈၇

"ရပါတယ်ကွာ၊ လုပ်မပေးပါနဲ့၊ မဒီ လုပ်မပေးလည်း ကိုယ် အဆင်ပြေနေသားပဲ၊ ရှူတင်သွားကာနီးကျ ကိုယ့်

မန်နေဂျာလည်း ရောက်လာမှာပဲ"

"ဒါဆို မဒီ လုပ်ပေးနိုင်တာ ဘာရှိလဲ"

"ဒီနေ့မနက်ပိုင်း မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က အင်တာဗျူး လာ လုပ်ဖို့ရှိတယ် မဒီ၊ အဲဒါ ဓာတ်ပုံလည်းအရိုက်ခံရမှာ"

"မဒိပါလား"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ စုံတွဲဗျူးမှာ၊ မဒီ လှလှပပလေး ပြင် ထားဦး၊ ဗျူးတဲ့အခါကျလည်း ကိုယ်ဖြေတာကိုကြည့်ပြီး အလိုက်သင့်ဖြေ"

သူက ပြောပြီး ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ မဒီ

အဖြင့် ရေတောင်မချိုးချင်တော့။ အင်တာဗျူးဖြေတဲ့အခါ၊ ဓာတ်ပုံ ်က်ခံတဲ့အခါ ဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားတွေကို စိတ်မပါလက်မပါဖြင့်

式ထဲက တွေ့ရာမြင်ရာ ဆွဲထုတ်ယူလိုက်သည်။ သူနဲ့အတူတွဲကာ 🗷 ျူးခံရတာ၊ ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံရတာတွေလည်း မောလုပြီလေ။

တာတော့ စိတ်မပါချင်။

အဝတ်အစားရွေးပြီးတော့ မဒီက အိပ်ရာထက်မှာ

ရီး မိုး ၈၇ ပေ

နီး နီး ၈၈ ပေ

စစ ပုညခင်

ငိုင်ငိုင်လေးထိုင်ရင်း ရေချိုးခန်းထဲက သူထွက်အလာကို စောင့် နေမိသည်။

မခိုစိတ်ထဲမှာ ဘာလို့ မပျော်သလိုကြီးဖြစ်နေရတာ ပါလိမ့်။ ခုမှ လက်ထပ်ပြီးတာ သုံးလကျော်ကလေးပဲရှိသေးတဲ့ ဥစ္စာ။

မဒီ ငြီးငွေ့နေတာများလား။ ငြီးငွေ့မယ်ဆိုလည်း ငြီးငွေ့စရာပဲမဟုတ်ဘူးလား။ မဒီဟာ ယောက်ျားယူပြီး ယောက်ျား ဝေယျာဝစ္စလည်း ထမ်းရွက်စရာမရှိ၊ အပြင်အလုပ်လည်းမရှိ။ အို မှာ ဘာတာဝန်မှမရှိသလိုမို့ နေရထိုင်ရတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိသထို ပေါ့တော့တော့ ဟာတာတာကြီးဖြစ်နေသည်။

မဒီက သူများတကာ မိန်းမတွေလို ဘာမှလုပ်မငား ရတာ ပိုတောင်ကောင်းသေးဟု မတွေးနိုင်ပါ။ သူလည်း ရှုတင် သွား၊ ကိုယ်လည်း သွားလာလည်ပတ် ဝယ်ခြမ်းပြီး ပျော်ချင်သူ လည်းမဟုတ်ပါ။ မဒီ မျှော်လင့်တဲ့ အိမ်ရှင်မဘဝဆိုတာ ယောက်ား ရဲ့မေတ္တာအကြင်နာနဲ့ စောင့်ရှောက်မှုအောက်မှာ ယောက်ား ဝေယျာဝစ္စလေးတွေ^ရ ကူညီပံ့ပိုးပေးရင်း အေးချမ်းစွာနေလိုသော ဘဝဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ မဒီ ဝါသနာပါသည့် ဂီတဘက်မှာလည်း အောင်မြင်ချင်သည်။ အဲဒါကတော့ မဒိုရဲ့ သီးသန့်မျှော်လင့်ချက် တစ်ခုပေါ့။

ലെ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နက်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က

ခုတော့ ... မဒီ ဖြတ်သန်းနေထိုင်ရသည့် အိမ်ရှင်မ ဘဝဆိုတာ မဒီ ထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ အူကြောင်ကြောင် ပေါတော တောနှင့် ဘာမှတန်ဖိုးမရှိသလိုပင်။ မဒီ့အလုပ်ဟာ အင်တာဗျူး ခံရတဲ့အခါ၊ ပွဲတက်ရတဲ့အခါ သူ့နောက်ကနေ ဝေလေ့လေ လိုက် နေရုံသာ။

မဒီ ငြိမ်ထိုင်နေဆဲ ဲ့ ရေချိုးခန်းတံခါး ပွင့်လာ သည်။

"မဒိ ့ ကိုယ်ပြီးပြီ၊ သွားချိုးတော့လေ"

သူက မှန်တင်ခုံရွှေ့မှာရပ်၍ ရေသုတ်နေရင်း မဒိုကို လှမ်းပြောသည်။

မဒီက သူ ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း ...

"ကို ... မဒိ သီချင်းပြန်ဆိုချင်တယ်"

"ဘာလုပ်မှာလဲကွာ"

သူ့ အဖြေကြောင့် မဒီ ကြောင်သွားသည်။

"ဘာကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ကို့မေးခွန်းကလဲ"

နိုး မိုး စာ မေ

၉ဝ ပုညခင်

"ဆိုမနေပါနဲ့တော့ မဒီရယ်၊ ဘာထူးမှာလဲ၊ အလကား အလုပ်ရွပ်ပါတယ်၊ ကိုယ့်အနားမှာပဲ အေးအေးနေပြီး ပါရမိ ဖြည့်စမ်းပါ"

"ကိုက မေ့တတ်တယ်ထင်တယ်"

"မဒိ ဘာကိုပြောတာလဲ"

"ကို ပထမဦးဆုံး စင်ပေါ် တက်ပြီး ပြောခဲ့တဲ့စကားကို မေ့များသွားသလားလို့ပါ၊ အဲဒီတုန်းကတော့ မင်းသီချင်း ကို ကိုယ်အရမ်းကြိုက်တယ်တဲ့၊ နပျိုသစ်လွင်တဲ့ အသံ ကလေးမို့ နှစ်သက်မိတယ်တဲ့ ... ၊

"ခုတော့ ကိုစကားတွေက မဒိုအလုပ်ကို၊ မဲဒီ ဝါသနာကို အထင်သေးနွေ့သလိုပဲ"

"မဒီကလည်းကွာ၊ မဒီ သီချင်းမဆိုလည်း မဒို အသံ လေးကို နေ့တိုင်းကြားနေရတာ ကိုယ့်အတွက် သီချင်း နားထောင်ရသလိုပါပဲ၊ မဒီတစ်ယောက်တည်း သီချင်းဆို နေသံကြားရင်လည်း ကိုယ်နားထောင်နေမိတယ်၊ ကိုယ့် မိန်းမ သီချင်းသံက ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်းအတွက်ဆို ပိုမကောင်းဘူးလား"

နိုး နိုး စာ မေ

အဆိပ်ဗြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၉း

"ကိုအတွက် ကောင်းချင်ကောင်းမှာပေါ့၊ မဒိုအတျက်တော့ မကောင်းဘူး၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်မှာတစ်ယော္ဆာ်တည်း ဘာလုပ်နေရမှာလဲ၊ မဒီလည်း ကိုယ်ဝါသနာပါရာလေး လုပ်နေရရင် အဓိပ္ပာယ်ရှိတခဲပေါ့"

"ကိုယ့်ဇနီးမယားအဖြစ်ပဲ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ နေထိုင်သွားလို့ ရပါတယ် မဒီရယ်၊ သီချင်းပြန်ဆိုဖို့တော့ မစဉ်းစားပါနဲ့ တော့ကွာ"

"ခါဆို မဒီက ဘာကြီးလံကို"

"မဒီ ဘာပြောတာလဲ"

"မဒီက ဘာကြီးလဲ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်မှာပဲနေ၊ အိမ်မှု ကိစ္စလည်း လုပ်စရာမမှို့ ယောက်ျားဝေယျာဝစ္စကျသော့ လည်း ယောက်ျားက စိတ်တိုင်းမကျလို့၊ မယုံကြည်လို့ မဒီ့ကို ကြိုးစားလေ့ကျင့်ခွင့်လေးတောင်မပေး၊ အလုပ်ကိစ္စ တွေလည်း အရာသွင်းပြီး မတိုင်ပင်၊ အဲ့ဒီတော့ မဒီဆိုတဲ့ ကို့မိန်းမက အူတူတူ ပေါတောတောနဲ့ ဘာကြီးမှန်းကို မသိတော့ဘူး၊ ဘာတန်ဖိုးမှ မရှိတော့ဘူး"

"မဒီ ့ ့ မရစ်နဲ့ ကွာ"

"မဒီ ရစ်နေတာမဟုတ်ဘူး ကို၊ မဒီ့ လေးလေးနက်နက် ပြောနေတာ၊ ကို အဲ့ဒီအပြောမျိုးနဲ့ ပေါ့တော့တော့ ဖွယ် တယ်တယ်ဖြစ်အောင် မလုပ်နဲ့"

နားပူလာပြီကွာ၊ ကိုယ် စိတ်ရုပ်ရင် အလုပ်မှာထိခိုက် လိမ့်မယ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ကို မကူညီရင်နေပါ မနှောင့်ယှက် ပါနဲ့ "

်ကူညီခွင့်ရော၊ နောင့်ယှက်ခွင့်ရော မဒိ ရမထားဘူး

ကို...

မဒီက ပြောရင်း ဒေါသလည်းထွက်၊ ဝမ်းလည်း

နည်းလာကာ ငိုရှိက်လိုက်သည်။

'ဟာ ့္ ဟေ့ ့္ ဒုက္ၿပါမွဲကွာ၊ တိတ်တော့ တိတ်တော့၊ ခဏနေ အင်တာဗျူး လုပ်မယ့်သူ ရောက်လာတော့မှာ၊ မင်းမျက်နှာ မသာမယာဖြစ်နေရင် ပြောစရာဖြစ်မယ်၊ ကောလာဟလတွေ ထွက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ကိုယ့်အိမ်ထောင့် ရေး မသာယာဘူးလို့ အသံထွက်လာရင် ကိုယ်လည်း မကောင်းဘူး၊ တိတ်ပါကွာ၊ ရေသွားချိုးပြီး အလှပြင်ပါ ്തു"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ... ၉၃

သူ အတင်းတွန်းလွှတ်တာမို့ မဒီ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့ရသည်။

မဒီ ရေမိုးချိုး ဗြင်ဆင်ပြီးတော့ ဒေါ်စိုး ပြင်ထား ပေးသည့် ထမင်းဝိုင်းမှာ သူနဲ့အတူ မနက်စာ စားရသည်။ မဒီ တတော့ သူ့လို ဝိတ်လျှော့စာတွေ မစားနိုင်သူမို့ ဒေါ်စိုး ဝယ်ပေး ထားသည့် မုန့်ဟင်းခါးပဲ စားရသည်။

"တီး_`္ တောင် ္ ့ "

"ဟော ... ဧည့်သည်လာပြီ"

"မဂ္ဂဇင်းက လာပြီထင်တယ်၊ ဒေါ်စိုး သွားဖွင့်ပေးလိုက် വി"

ဘဲလ်မြည်လာတာမို့ ဒေါ်စုံးက သွားဖွင့်ပေးလိုက် သည်။ သူက စားရင်းတန်းလန်းပဲ အင်တာဗျူးဆရာနှင့် ဓာတ်ပုံ **ဆရာကို** လက်လှမ်းပြရင်း ္ှ

"ညီလေးတို့ ခဏလေးနော် ့ ့ " -

"ရပါတယ် အစ်ကို၊ စားစား ္ ၊ အေးအေးဆေးဆေးဆုံး လုပ်ပါ"

ရိုးမိုး ကေ မပ

ဧည့်ခန်းနှင့် ထမင်းစားခန်းက လှမ်းမြင်နေရတခမို့

ပညခင် 66

သူက လှမ်းပြောလိုက်ခြင်းပင်။ ဧည့်သည်တွေကလည်း သူ့ကို ပြုံးပြကာ ပြန်ပြောပြီး ဆိုဗာပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုအရှိန် မှာပဲ သူက အသားဖတ်ကလေးတစ်ဖတ်ကို တူဖြင့်ညှပ်ကာ မနီ ပါးစပ်နားသို့ ကပ်ပေးလိုက်ရင်း 👝

> "မဒိ ့ ့ ဒါလေး စားကြည့်၊ နူးညံ့တယ်၊ တော်တော် ကောင်းတယ်၊ ပါးစပ်ဟလေ ... မုဒိရဲ့"

ဟု ပြောလိုက်တာမို့ မဒီ ကြောင်သွားသည်။ 🧞 ခန်းမှာ ထိုင်နေသူတွေက မဒီတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကျနေတာ မို့ တစေ့တစောင်းလေး အကဲခတ်နေကြသည်။ အဲဒါ သူရိဏ လိုချင်တဲ့အကွက်ပေါ့။

, "မင်းသား သူရိယက သူ့မိန်းမကို သိပ်ကြင်နာတာပဲ ဆိုတာမျိုးဖြစ်ဖြစ် သတင်းထွက်စေချင်မှာပေါ့။ မဒီသည် သူ့အကြံကို ရိပ်မိလိုက်တာမို့ ရင်ဖ အသည်းထဲမှာ ခါးသွားသည်။ သို့သော် ့္ ကလန်ကဆန်လုပ် ရုပ်ပျက်မှာမို့ ပါးစပ်ဟကာ စားပြလိုက်ရသည်။

သူကလည်း ပြုံးပြုံးလေးနှင့် စဏစဏ ခွဲ့အေ နေသည်။ တတ်နိုင်ပုံများတော့ ... (မျက်နှာပြောင်ပုံများတော့

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က စားပြီးသွားတော့မှ သူက ဆုံးစံအတိုင်း မဒိုလက်

ကလေးကို ယုယညင်သာ တွဲဆုပ်လျက် ဧည့်ခန်းသို့ လျှောက်လာ ခဲ့သည်။

စောင့်နေသော အင်တာဗျူးဆရာက စားပွဲပေါ်ရှိ ဝန်းအိုးထဲမှ ပန်းတွေကို ကြည့်နေရာမှ မဒီတို့စုံတွဲကို လှမ်းကြည့် လျက်

> "ပန်းတွေက အများကြီးပဲနော်၊ လှလိုက်တာ၊ အစ်ကိုတို့ နှစ်ယောက်လုံး နှင်းဆီပန်းပဲ ကြိုက်တယ်ထင်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူက ပြုံးလျက် ဝင်ထိုင်ရင်း ...

်ဒီနှင်းဆီပန်းက ၉၄ပွင့်ရှိတယ်လေ၊ ကိုယ်တို့လက်ထပ် ခဲ့တာလည်း ဒီနေ့ဆို ၉၄ ရက်ရှိပြီး ကိုယ့်စနီးက နင်းဆီ

လည်းကြိုက်တော့ သူ့ကို ကိုယ်သိပ်ချစ်ကြောင်း သူ အမြဲ သတိရနေအောင် နှင်းဆီတွေထိုးပေးထားတာ"

ဘုရားရေ ... သူ့အကြံက ဒီလိုလား။ မိန်းမကို သိပ်ဂရုစိုက်ပြီး သိပ်ချစ်တဲ့အကြောင်း နာမည်ကြီးဦးတော့မှာပဲ။ စာတ်လည်း တတ်နိုင်ပါပေတယ် သူရိယရယ်။

"ဒါဆို အစ်ကိုက တစ်ရက်တိုးတိုင်း တစ်ပွင့်ထပ်ထိုးနေရ သဘောပေါ့"

ပူညခင် ၉၆

"ဟုတ်တယ်လေ"

"ဘယ်လောက်အထိ တိုးနေဦးမှာလဲ"

"ရက်တစ်ရာ ပြည့်တဲ့အထိ နေ့တိုင်း တစ်ပွင့်စီ တိုးသွား မှာပေါ့"

သူက ခပ်ပြုံးပြုံးဖြေရင်း စားပွဲပေါ်က ပန်းသီး**နှ**င့်

ဓားကို လှမ်းယူသည်။ ပန်းသီးကိုအနွံနွာ အစိတ်လေးတွေ စိတ် လျက် မဒီ့လက်ထဲ တစ်စိတ်ပြီးတစ်စိတ် ထည့်ပေးရင်း အင်တာ

ဗျူးဆရာမေးသမျှကို ဖြေနေသည်။ ဓာတ်ပုံဆရာကလည်း မလွတ် တမ်း မှတ်တမ်းတင်သည်။ ဒါလည်း သူ့ရဲ့ထွင်လုံးတစ်ခုပဲဆိုတာ

ခုမှ သဘောပေါက်သွားရသည်။

မဒိသည် လူရှေ့ ရုပ်မပျက်ချင်တာမို့ သူကမ်းပေး သမျှ ပန်းသီးစိတ်တွေကို စားပြရရင်း ဆိုတို့တို့ နင်တင်တ**င်** ဖြစ်လာသည်။

အင့်တာဗျူးဆရာကတော့ သူ့ကို ကျကျနန မေးနေ

ဆဲ၊ သူကလည်း လှလှပပ ဖြေဆဲပင်။

"အစ်ကိုအနေနဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခု သာယာပျော်ရွှင်ဖို့ ဘာ

အရေးကြီးဆုံးလို့ ထင်ပါသလဲ"

🖚ဆီပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံသော ကဗျာ ...

"သူများတွေတော့ မသိဘူး၊ ကျွန်တော်တို့အတွက်ကတော့ အချစ်ကပဲ အရေးကြီးဆုံးလို့ ထင်တယ့်လေ"

"အပြန်အလှန် တာဝန်ယူမှုကရော အရေးမကြီးဘူးလား" "ချစ်ရင်တော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူအပေါ် ကျေကျေနပ်နပ် ပျော် ပျော်ရွှင်ရွှင် တာဝန်ယူချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်လာမှာပဲ၊ ကျွန်တော် တို့ လင်မယားလည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အပြန် အလှန် တာဝန်ကျေပွန်မှုလေးတွေ ရှိကြတယ်လေ၊ ကျွန် တော်ကလည်း သူ ဘာလိုအပ်မလဲ၊ အမြဲစဉ်းစားဖြည့်ဆည်း တယ်၊ သူကလည်း ကျွန်တော် စားဖို့သောက်ဖို့၊ အဝတ် အစား ဝတ်ဖို့၊ ကျွန်တော့်အလုပ်ကိစ္စ အားလုံးကို တာဝန် ကျေကျေ လုပ်ပေးတယ်၊ ကျွန်တော်က ကိုယ့်မိန်းမလုပ် ပေးတာပဲ စိတ်တိုင်းကျတယ်လေ၊ တစ်ခါတလေ သူ မလုပ်တတ်မကိုင်တတ် အမှားအယွင်းဖြစ်ရင်တောင် ချစ် စိတ်နဲ့ သည်းခံရတာပဲ"

အမလေးဟယ် ... ဗလောင်းဗလဲ။

"အကယ်၍ တစ်ခုခုကို သဘောထားကွဲလွဲ ငြင်းခုန်ကြ ရင် ဘယ်သူ့ဆန္ဒကို ပိုပြီးဦးစားပေးလဲ"

နိုးမိုးက မေ

နိုး နိုး ဧာ မပ

၉၈ ပညာခင်

"သူ့ဆန္နပဲပေါ့ ... ခုု့သန္မပဲပေါ့ ... ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုထ<mark>က်</mark> သူ့ကိုပိုချစ်ရတာဆိုတော့ သူ့ဆန္ဒကိုပဲ အမြဲဦးစားပေး တာပေါ့"

မုသားတွေစီပြီး နောက်ဘဝကျ သွားမညီဖြစ်မှာ သူ။ 'ညာဝါးဖြီးဖြန်းသမားကြီး'ဟု မဒီက စိတ်ထဲက ရေနှင လိုက်သည်။ အမှန်တွေ ထပြောပစ်လိုက်ချင်တာမှ အသည်းထဲ ယားကျိကိုဖြစ်လာသည်။

စကွေ့ပါပြီဆိုကတည်းက တစ်ဖက်သတ် သစာ စကားတွေလွှင့်တာလည်း သူ့သဘော၊ လက်ထပ်ခွင့်တောင် မင်္ဂလာပွဲစီစဉ်တာ၊ ဟန်းနီးမွန်းထွက်တာတွေလည်း သူ့သ အိမ်မှာ နေတာထိုင်တာ၊ စားတာသောက်တာကအစ အစ သူ့သဘောချည်း လုပ်ဆောင်နေ့သူကြီးရဲ့ အဖြေစကားတေ လှပလွန်းတာမို့ ကြားရသူအပေါင်း ကြွေလောက်ပါပေသ "ကိုယ်က ကိုယ့်မိသားစုဘဝကို လုံးဝံအပြစ်ပြောစ

စင်းလုံးချောဖြစ်စေချင်တယ်လေ၊ စင်းလုံးချောဖြစ် လည်း ကြိုးစားတယ်"

အဲ့ဒီစကား ခဏခဏသုံးလွန်းလို့ သူ့ကို 😅

ော်ငြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ျပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ု ၉၉ ခွယ်ရာမှာ 'စင်းလုံးချော မင်းသား လို့ အမည်တပ်ထားတာ

I II

သူက တစ်ချက်ကလေးမှ ဗလုံမလဲမံဖြစ်။ အနားက

ောကိုလည်း တစ်ချက်မှ မျက်နာမပူဘဲ ဖြေသွားနိုင်သည်။ နေ ရင်းက မဒိုလက်ကလေးကို ကိုင်ထားတာမျိုး၊ မဒိုမျက်နာ

ရှင်းက **မခိုင်**ပက်ကလေးကို လူငယားတာမျိုး၊ မခိုပခိုးလေးကို လှမ်းဖက်

ဘာမျိုး၊ မဲ့ဒိုဆံပင်လေးတွေ သပ်တင်ပေးတာမျိုးတွေလည်း

ော်သည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ ဗျူးဆရာလေးက မဒိုဘက်သို့ ဆိုလာပါသည်။

"မဟန်မဒီမေကရော ... အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ ဘာအရေး

ကြီးဆုံးလို့ထင်လဲ" "တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်ဖို့ အရေးကြီးတယ် ထင်တယ်"

"အပြန်အလှန် တာဝန်ယူမှုကရော"

"တာဝန်ယူချင်တဲ့သူက ယူချင်ပေမယ့် တာဝန်ပေးတတ် တဲ့သူလည်း ရှိဦးမှကိုး"

သူ့ မျက်နှာကြီး ပြိုအုံ့ညိုမည်းလာတာ သိသော်

€: €: €? €0

နိုး မိုး စာ မေ

ပုညခင် 200

လည်း မဒီက မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ မျက်နှာကို တအား 🖘 မဒိုလက်ကို ဆောင့်လွှတ်ပစ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲ ဝုန်းဒိုင်းကျွဲ ပြုံးထားလိုက်သည်။

"မဟန်မဒီမေကရော ့္ တစ်ခုခုကို သဘောထားထုံ

"သူ့ဆုန္ဒကိုပဲ ဦးစားပေးပြီးသားပါ"

"အဟင်း ့္ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်က ဒီလိုပဲကျွ၊ တင်္ခြ ဆို တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်က အပြိုင်အဆိုင် 🍰 ပေးနေကြပ႒ာလေ"်

သူက ရယ်မောကာ ဝင်ပြောလိုက်ရင်း သူဆုံ ထားႏွာ့ရှု မဒိုလက်ကို တအားဆုပ်ပစ်လိုက်သည်။

"33A): · · ·

မဒီက လွှတ်ခနဲအော်မိတော့ သူက အက

ရှော့ဖြင့် ,

"မဒီ ဗိုက်အောင့်ပြန်ပြီထင်တယ်၊ ဆောရီးဗျာ၊ ခုတလော အစာအိမ်နာနေတာ၊ tention များရင် အောင့်လာတတ်လို့"

"ရပါပြီ အစ်ကို၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ပြီးပါ**ပြီ**"

ဗျူးဆရာတို့ ပြန်သွားကြတော့မှ သူက သူကိုင်ထား

အခြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ္က ၁ဝဝ

သွားလေသည်။

မဒီသည် သူ့ဖြစ်အင်ကို ရှိသဲ့သုံ ရယ်ပစ်ချင်လာ ငြင်းခုံကြရင် ဘယ်သူ့ဆန္ဒကို ဦးစားပေးလဲု့ အခန်းထဲ လိုက်ဝင်လာခဲ့သည်။ သူက မဒိုကို ကျောခိုင်း

🗷 ဗီရိုကိုဖွင့်ထားပြီး သူလိုအပ်သည့်ပစ္စည်းတွေရှာနေသည်။ မဒီက ခနိုးခနဲ့ ရယ်သွမ်းသွေးရင်း ...

"ခုနတုန်းကတော့ <u>ရှင်</u>မဟုတ်သလိုဘဲနော်"

ဟု ရှိသဲ့သဲ့ပြောရာ သူက မခိုထံ ဒေါသဖြင့်လျှောက်

"မင်းဖြေတာကရော အချိုးပြေလို့လ္နွား"

"အမှန်အတိုင်း ့ ကိုယ် ခံစားမိတဲ့အတိုင်း ဖြေတာပဲ ew ...

"မင်းအဖြေကို လူတွေက အထအနကောက်ပြီး သို့လော သို့လော လျှောက်တွေးရင် ငါပဲ သိက္ခာကျရမှာကွ၊ မင်း

ကိုယ့်ယောက်ျားဂုဏ်သိက္ခာကို ထည့်မတွက်ဘူးလား" ရှင်ကရော ကိုယ့်မိန်းမစိတ်ဆန္ဒကို ထည့်တွက်လို့လား၊

နိုး မိုး ဧာ ပေ

၁၀၂ ပုညခင်

ဒါတောင် ကျွန်မက လျှောပေါ့ဖြေထားတာ၊ နောက်တင် လာမေးရင်တော့ ရှင့်အကြောင်းတွေ အမှန်အတိုင် အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောပြလိုက်တော့မယ်လေ" သူက ငြိမ်သက်သွားကာ မဒိုကိုစိုက်ကြည့်နေသ

ပြီးတော့ မဒို့ရေ့ တစ်လှမ်းထပ်တိုးလာကာ မဒို့ပခုံးနှစ်ဖက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း

> "ဒီမှာ မဒီ၊ မင်း ကိုယ်ပြောတာ သေသေချာချာ နားစေ ပါ၊ ကိုယ်က ကိုယ့်ဘဝကို လုံးဝ အပြစ်ပြောစရာ စင်းလုံးချောပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်"

> > လာပြန်ပြီ ... ဒီစင်းလုံးချော။

"ကိုယ့်ဘဝဟာ အများတကာဝိုင်းပြီး အားကျရမယ့် မျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ကိုယ့်အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အရာရာ အားလုံးဟာ အစွန်းအထင်းမရှိ အကောင်းပေဆိုတာမျိုးပဲ ပရိသတ် သိရမယ်" "ပရိသတ်ကိုတော့ အပေါ် ယံရွှေမှုန်ကြံပြပြီး အထဲမှာ လှိုက်စားနေမယ်ပေါ့" "တော်တော့ မဒိ၊ မှင်း ကိုယ့်ကို ဒီလိုမပြောနဲ့၊ မ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ျှ မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ္ပ္ဟု ၁ဝ၃

ကိုယ် ဘယ်နှခါ နှိပ်စက်ဖူးသလဲ ပြော"

"လူကိုတော့ သိပ်မနှိပ်စက်ပါဘူး၊ စိတ်ကိုပဲ ဖြံဖြိုချနေ တာ"

"မင်း ငါ့အချစ်ကို နားမလည်ပါဘူးကွာ"

"ရှင်က ချစ်ပြနေတာပါ၊ စတွေ့ကတည်းက ချစ်ပြနေခဲ့ တာ၊ တကယ်ချစ်ဖို့ကျ ရှင်မေ့နေတာ"

"မင်း ့့တော်ကွာ"

သူက မဒို ပခုံးကို လွှတ်လို၏ပြီး ရှုတင်အတွက် -လိုအပ်သော ပစ္စည်းတွေကို ယူကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ - မဒီက ငိုင်လျက် ထိုင်နေမိဆဲ၊ ဒေါ်စိုး ဝင်လာ

"ဘယ်နယ်လဲ၊ စင်းလုံးချောမင်းသား သွားပြီလား"

သူ သွားမှပဲ ဒေါ်စိုးလည်း နားရပါတော့တယ်ဟု သက်ပြင်းကြီးချကာ ပြောလေသည်။ မဒိသည် ဒေါ်စိုးကို မျက် စောင်းထိုးကြည့်မိကာ

> "ဒေါ်စိုးပဲ အရင်တုန်းကတော့ မင်းသားလေးမှ မင်းသား လေး၊ သဘောတွေ ကျနေတာလေ၊ ခုမှ လာညည်းမနေ့ီ ပါနဲ့"

306 אושא

205

"ဒါကတော့ဟယ် ... သူ ဒီလောက် အတ္တကြီး ဇီဇာများ ပြီး ဂွကျမယ်မှန်းမှ မသိခဲ့တာကိုး၊ ခုတော့ ဒေါ်စိုးလည်း သူ ဖွတ်ဖွတ်ညက်ညက်ကြေအောင် ခိုင်းတတ်လွန်းလို့ ဖတ်ဖတ်မောနေပါပြီကွယ်"

အင်းလေ ့ ဒေါ်စိုး မောမယ်ဆိုလည်း မောလောက် စရာပါပဲ။ မဒီတောင်မှ သူ တစ်ကိုယ်ကောင်းသိုပ်ဆန်မှန်း သို့ ရတဲ့အချိန်မှာ ရင်ထဲတနံ့နံ့နဲ့ မောပန်းနေခဲ့ရတာ။

ညက နက်သထက်နက်လာဆော်လည်း သူက ပြန်

ဆောက်မလာသေးချေ။

မျှော်ရတဲ့ညတွေအတွက် မဒီ မောလှပြီ။

သူ အလုပ်သွားလုပ်နေတာပဲလေဟု ဖြေသိမ့်သော် လည်း ဘဏ်တော့မှ ဖြောင့်ဖြောင့်အိပ်နှင့်ဖို့ စိတ်မအေးချေ။ ဒီလို ခုန်းသိရင် ...

မနက် ၉နာရီ ရုံးသွားပြီး ညနေ ၅ နာရီ ဒင်ခနဲဆို အိမ်ပြန်ရောက်လာတတ်သော၊ စနေ – တနင်္ဂနွေဆို အိမ်မြဲတတ် သော၊ ကာရာအိုကေဆိုင့်သွားဖို့ ပိုက်ဆံမရှိ၊ ညစာစားပွဲတွေ

စာက်ရလောက်အောင် အပေါင်းအသင်းမခာန့်သော ခပ်တုံးတုံး ယောက်ျားမျိုးကို ယူခဲ့ရ အကောင်းသားဟု မဒီက တွေးမို၏။

ရီး ရီး ၈၁ ပေ

့အတွေ ့ ဗိဝင

အင်း ဒါပေမယ့် ခုမှ ဒါမျိုးတွေးလည်း ဘာထူး မလဲ။ တွေးတဲ့အတိုင်း လုပ်ချင်ခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူ့အောင် မြင်မှုအရှိန်အဝါကြီးအောက်မှာ ယစ်မူးခဲ့ဖူးတာတော့ ဝန်ခံရမည်။ သူ့ရဲ့ ချစ်ပြမှုတွေအပေါ်မှာလည်း သာယာခဲ့ဖူး လေသည်။

သားပင်။ ´ မဒီသည် ညအပြန် သူ့ဘာသာ တံခါးတွေဖွင့်**ာ**

ခုမှသာ ခါးမှန်းသိပေမယ့် အရင်တုန်းကတော့ 籠

လာမည့် ခြေသံကိုနားစွင့်ရင်း အိပ်မပျော်ဘဲ အိပ်ရာထဲမှာ ငေါ်နီ

ထိုင်နေသည်။ မျှော်ချိန်တန်လို့သာ မျှော်ရပေမယ့် မဒိုစိတ်သွ

သူ့ အပေါ် ရယ်မောချိသာ ကြိုဆိုရလောက်အောင်တော့ မကြွ လင်သေး။ ခုချိန်မှာ သူနဲ့ ဖက်လှဲတကင်းနေလိုက်ဖို့လည်း မိ မပါ။ ခပ်စိမ်းစိမ်းသာ နေလိုက်ချင်သေးသည်။

ဟော ့္ တံခါးဖွင့်သံကြားရပြီ။

ြီးတော့ မဒီ မှတ်မိနေသော သူ ခြေသံး သူ ပြန်လာပြီ။

နီး နိုး က မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္တူ့ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ္တူ ၁ဝ၇

မဒီသည် အိပ်ရာဆီ အမြန်ပြေးသွား၊ ဗြုန်းခနဲလှဲချ

ပြီး ့မျက်စိမှိတ်' ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

နေ့လယ်က စကားများထားတာမို့ စိတ်မကြည်လင် တုန်း သူနဲ့ စကားမပြောချင်။ စိတ်ပူပင်သောကကြောင့် မဒီက

မောလျနုံးဧွေကာ ဘာကိုမှ စိတ်ပါလက်ပါမရှိချင့်ပေ။

သူ ရောက်ပြီဆိုရင်တော့ မဒီ စိတ်အေးကာ အိပ်

နိုင်ပြီ။

မဒီသည် အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ထားရင်း ခြေသံကို. နားစွင့်ထားသည်။

မျက်စိကိုသေိမသာလေးဖွင့်ကာ ကြည့်တော့ အခန်း ထဲ လျှောက်ဝင်လာသော သူ့ကို တွေ့ရသည်။ သူက ဗီရိဘက် လျှောက်သွားကာ အဝတ်အစားလဲနေသည်။ ပြီးတော့ မဒိုဆီ

လျှောက်လာကာ "မဒိ ့ အိပ်ပြီလား"

ဟု မေးရင်း မဒိုမျက်နာနားသို့ သူ့မျက်နှာက

ရှိပ်ခနဲ ကပ်လာသည်။ မဒီက ဝိပိရိရိ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေ လိုက်သည်။

၁ဝ၈ ပုညခင်

"မဒီ ... လုပ်မနေပါနဲ့ကွာ၊ မင်း မအိပ်သေးပါဘူး ကိုယ် သိပါတယ်"

သူ့ကိုယ်ရနံ့က မဒိုနားသို့ တိုးကပ်လာသည်။ သူ့ လက်တွေက မဒိုခန္ဓာကိုယ်ကို သိုင်းယှက်လာသည်။ မဒိသည် သက်ပြင်းချကာ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ရလျက်

"မဒီ အိပ်တော့မလိုဘဲ"

ဟု ပြောကာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို မသိမသာ တွန်းဖယ် လိုက်သည်။ သူ မခိုကို ချော့ချင်တာလား။ ဒီလိုဆိုလည်း မဒီ

ပါးကလေးကို ဖွဖွမွေးပြီး မဒိုကို ဖွဖွထွေးပွေ့ကာ နွေးထွေးစွာ အိပ်စက်စေမလား။ ဒါကိုတော့ မဒီ မျှော်လင့်သည်။ သူ့ထဲကဲ နူးညံ့မှုတွေတော့ဲ မဒီ ရချင်သေးသည်။ သို့သော် မဒီ မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာခဲ့။

"မဒိ ... မဒိ" သူက မဒိုကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် တိုး၍ဖက်တွယ် လာခဲ့သည်။ သူ့မျက်နှာသည် မဒိုမျက်နှာနား ပိုတိုးကပ်လာသည်။

သူ့အနမ်းကြမ်းကြမ်းက မဒိုပါးပြင်တွေကို ပွန်းပုံစေတော့မလား ဟု ထင်ရသည်။ ပြီးတော့ ...

နိုး မိုး ဧာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁ဝ၉

မဒိသည် ရင်ထဲကနေ မုန်းတယ်၊ မုန်းတယ် ... ဟု အော်ညည်းနေမိသည်။ မဒိုအချစ်ကို အမုန်းဖြစ်အောင် သူ့အတ္တက

လုပ်ခဲ့တာပဲ။ မဒိသည် မိန်းမောခဲ့ဖူးသော သူ့ကိုယ်ရနဲ့ကို ခါးသီး

သွားသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ ဒီလိုညမျိုးတွေကို မဒီ အရမ်းမှန်း ပါသည်။

220

ဘယ်လို ့ ့ ဇာတ်လမ်းနဲ့ မလိုက်ဘူး၊ ဪ ့ ဒါလေး များ ဒါရိုက်တာကြီးရယ်၊ မလိုက်လည်း လိုက်အောင် ခင်ဗျားရိုက်တတ်ပါတယ်၊ ဟာ ့ အဲ့ဒီ မင်းသမီးနဲ့ ဆိုရင် တော့ ကျွန်တော် မရိုက်ဘူးဗျာ" မဒီသည် သူဖုန်းပြောနေတာကို အခန်းထောင့်ချိုး ကွယ်လေးမှာရပ်လျက် နားထောင်ရင်း စိတ်ဆင်းရဲရပါသည်။ ခုတလောမှ အဲ့ဒီမင်းသမီးကို သူ အသည်းစွဲဖြစ်နေ တာကို မဒီ ရိပ်မိနေတာကြာပြီ။ ရိုးရိုးသားသားပဲ ရိုက်ချင်ရိုက် ချင်၊ မရိုးမသားဘဲ ရိုက်ချင်ရိုက်ချင် အဲဒီလို တစ်ဖက်ပရိုဂျူဆာ

" ့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ မင်းသမီးနဲ့ပဲ ရိုက်လိုက်ပါဗျာ၊

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ၙ ၁၁၁

တွေး ဒါရိုက်တာတွေကို အကြပ်ကိုင်သလိုကြီး ဖြစ်နေတာတော့ မကောင်းဘူးဟု ထင်သည်။ ပြီးတော့ ကောလာဟလတွေ ထွက် လာနိုင်သည်။

မဒီသည် အခန်းထောင့်မှ သူ့ထံ လျှောက်ထွက် လာဆဲ သူက ဖုန်းဖြောပြီးသွားကာ မဒိုကို လှမ်းကြည့်သည်။ မဒီက သူ့ရှေ့မှာဝင်ထိုင်ရင်း ...

ံ"ကို ့့ အဲဒီလိုတော့ မကောင်းဘူးထင်တယ်"

"ဘာလိုလဲ မဒိ"

"ကိုပြောနေတာတွေ မဒီ ကြားကြားနေတာ ကြာပြီ၊ ကို ပြောတဲ့သဘောက ကို့ဆီက ရိုက်ရက်ရချင်ရင် အဲ့ဒီ မင်းသမီးနဲ့ ရိုက်မှ၊ ဓာတ်နဲ့ ငုိက်လိုက် မလိုက်လိုက် ရိုက် ခိုင်းနေသလိုပဲ၊ ကို့ကိုလိုချင်ရင် သူ့ ကိုလည်း ယူရမယ်၊ ကိုနဲ့ အဲ့ဒီမင်းသမီးက တွဲထုတ်ပစ္စည်းလိုလိုဖြစ်နေပြီ" "အဲ့ဒီတော့ ..."

"အဲဒီတော့ မကောင်းဘူးပေါ့ ကိုရယ်၊ သို့လောသို့လော အယင်ခံရနိုင်တာပေါ့၊ ကောလာတလတွေ ထွက်လာနိုင် တာပေါ့၊ ကိုပဲပြောပြောနေတာ့၊ ကိုဘဝကို ဘာမှအပြစ်ပြော စရာမရှိတဲ့ စင်းလုံးချောပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်ဆို"

- **β**: β: φν - φυ

၁၁၂ ်ပညာဆင်

"မင်းဆားပဲ၊ ကောလာဟလဆိုတာ မဆန်းပါဘူး၊ ဒါ ...

အမည်းစက်လည်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒါမျိုး ကိုယ်ဂရမစိုက်ဘူး

မဒီသည် သူ့မထိတရိဖြေပုံကို အသည်းယားလာ ကာ သူ့မျက်နှာကို သံသယဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"နေ့စမ်းပါဦး၊ ရှင် ဒီလောက်တောင် ရဲရဲတောက်ဖြစ်နေ

တာ ရှင် အဲ့ဒီမင်းသမီးကိုများ ကြိုက်နေသလားဟင်" "ကြိုက်တယ် ... "

"ဟင် ၂ ရင် __ "

"ကြိုက်တယ်လေ၊ သူ့သရုပ်ဆောင်မှုကို ကိုယ်ကြိုက်တယ်

သူနဲ့ အလုပ်လုပ်လို့ အဆင်ပြေတယ်"

"ဒါပဲလား၊ ဒီလောက်ပဲလား ___"

"ဒီလောက်ပဲ၊ မင်းက ဘယ်လောက်ထင်လို့လဲ"

"ဒါ့မျှမကဘူးထင်တယ်၊ ရှင်းလား ... "

"မင်း ဘယ်လောက် သဘောထားသေးသိမ်တယ်ဆိုတာ

ရှင်းသွားတာပဲ"

"ရှင့်ဇနီးစာစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလောက်တောင် ပြောခွ မရှိဘူးလား၊ လင်မယားဆိုတာ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်လို့တော့ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၁၃

ကြားဖူးတယ်၊ တကယ်တမ်းကျတော့ ရှင့်ကိုယ်နဲ့ ရှင့်စိတ်

ချည်းပဲ"

"တော်ပြီကွာ၊ အာရုံနောက်တယ်၊ ကိုယ့်ကို စိတ်ရှုပ်အောင် လာမလုပ်နဲ့၊ မင်း ဒီလိုလုပ်နေရင် ကိုယ့်အလုပ်မှာ ထိခိုက် တယ်"

သူက ပြောပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ပြင်သည်။

"ဒါ ဘယ်သွားမလိုလဲ"

"ရှုတင်သွားရမယ်"

"မဒီလည်း လိုက်မယ်"

"ဘာလိုက်လုပ်မှာလဲ"

"အိမ်မှာနေရတာ ပျင်းလို့" "ရစ်စရာမရှိ ကြံဖန်မရစ်စမ်းပါနဲ့ မဒီရာ၊ မင်းလိုက်တော့

ကိုယ် သရုပ်ဆောင်ရတာ မလွတ်လပ်ဘူး၊ တခြားသူတွေ လည်း စိတ်ကျဉ်းကြုပ်တယ်၊ အိမ်မှာပဲ အေးအေးဆေးဆေး

ကာရာအိုကေ ဆိုနေစမ်းပါ"

"ဘາວ ່

"ကာရာအိုကေဆိုဖို့ ပြောတာလေ၊ မင်းပဲ သီချင်းဆိုချင် တယ်ဆို"

ရီး မိုး ကေးမ

၁၁၄ ပုညခင်

"ရှင် မစော်ကားနဲ့"

"ဘာစော်ကားလို့လဲ"

"မဒိုအဆင့်က အိမ်ထဲအောင်းပြီး ကာရာအိုကေဆိုနေ

မယ့် အဆင့် မဟုတ်ဘူး"

"ဟောဗျာ၊ ဒါဆို ဘာအဆင့်လဲ၊ စင်ပေါ်တက်**ဖို့**

ကြောက်ဒူးတုန်နေပြီးတော့"

"ဟား ့္ ရယ်စရာကြီး၊ ကိုယ်က မင်းကို မနာ

ဖြစ်ရမယ်၊ ဟုတ်လား"

"ဖြစ်နိုင်တာပဲလေ၊ ရှင်က မဒီ အောင်မြင်သွားပြီး ရှင် ရင်ပေါင်တန်းလာမှာ ကြောက်တာ၊ အမြဲတမ်း ရှင့်မှာ လိုက် ခပ်ညံ့ညံ့မလေးဖြစ်အောင်၊ ရှင့်ကို အမြဲမှီခိုင အောင် မဒိုတက်လမ်းတွေကို ပိတ်ဆို့ထားတာ မဟ လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်း ရင်းနှီးရမယ့် ပိုက်ဆံတွေ သွားမှာစိုးလို့ပါ၊ ခိုးကူးခွေတွေ ဒီလောက်များတဲ့ခေင် ငြိမ်ငြိမ်သာ နေစမ်းပါ"

ရီး နီး စာ ပေ

"ေသြာ ... ရှင်က မဒီ မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူးလို့ ကြွီတွက် ထားပြီးသားပေါ့"

"ထင်ချင်သလို ထင်တော့ကွာ၊ ကိုယ်သွားပြီ ... "

သူ ထွက်သွားသောအဓါ မဒီသည် ဒေါသဖြင့်

ဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ကျန်ရစ်ရလေသည်။

ဘာမဟုတ်တဲ့ အသေးအမွှားကိစ္စလေးတွေဟာ စုဖွဲ့

"ရှင် မဒိုကို မနာလိုဖြစ်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးဆုံး လာကာ ထုထည်ကြီးမားလာခဲ့ပြီ။

မဒိုအတွက်တော့ ငရဲခန်းတွေ ဖြစ်ဖြစ်လာပြီ။ ညနေကျတော့ သူက ဘာမှမဖြစ်သလို ပုံစံမျိုးဖြင့်

ဒေ့ီထံ ဖုန်းဆက်လာသည်။

"မဒီ ... ကိုယ် ပြောဖို့မေ့နေတယ်၊ ဒီညနေ ကိုယ်တို့ ပွဲတ်စ်ပွဲ တက်ဖို့ရှိတယ်၊ ကိုယ် ကြော်ငြာရိုက်ပေးတဲ့ကုမ္ပဏီ ကလုပ်တဲ့ပွဲပဲ၊ စုံတွဲတက်ဖို့ ဖိတ်ထားတာ၊ နောက်နာရီဝက်

ကြာရင် ကိုယ်ပြန်လာခေါ် မယ်၊ အဆင်သင့်ပြင်ထား" မဒ္ဒီမှာ နာရီဝက်အတွင်း ပြီးစီးအောင် ဖုတ်ပုမီးတိုက်

ြင်ဆင်ရလေသည်။

မဒီ ပြင်ဆင်ပြီးတော့ သူရောက်လာသည်။ မနီကို

နီး နို**့** ဧာ မပ

ပညခင် ၁၁၆

ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ရှအကဲဖြတ်ပြီး ကျေနပ်တော့မှ ကား ခြေရှိုးသေး နွတ်စမ်း ျှ**ပန်းတဲ့သို့ နူးညံ့**သေး က**ျာ** ... တံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်။

ပွဲအလယ်သို့ရောက်သောအခါ သူက ဇနီးကိုအလူ ချစ်ခင်သူတစ်ယောက်နေရာမှာ ပီပြင်စွာ သရုပ်ဆောင်တော့သည်။ အေးစက်စက်နှင့် သူ ဖို့သာသိသော မူရင်းပုံစံက နွေးနွေးထွေးထွေးနှင့် ဇနီးမယားကိုဦးစားပေးတတ်သော အသွ

သို့ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ သူက ကင်မရာရှေ့မှာသာ သရုပ်ဆောင်တတ်တ

မဟုတ်၊ လူတွေရှေ့မှာလည်း လိုသလို သရုပ်ဆောင်သွားနိုင်သည် သူ ဘယ်လိုပြုမူလျှင် ပရိသတ်က သူ့ကို ချစ်မျ

ဆိုတာ သူ ကောင်းကောင်း နားလည်သည်။

မဒိုရဲ့လက်ကလေးကို တွဲဆုပ်ကာ ခန်းမတွင် လျှောက်ဝင်လာသော သူ့ပုံစံက သွက်လက်ပေါ့ပါးလှသည်။

တွေနှင့်တွေ့တော့ မဒီ့ပခုံးလေးကို ဖက်ထားလိုက်ပြီး ရပ်စဏ ပြောနေသည်။

မဒီသည် ဒေါသကိုထိန်းရလွန်းတာမို့ ရင်ထဲ တ လုပ် တုန်ယင်ကာ မိုက်ခနဲဖြစ်သွားတော့ သူက ဖေးမထိန်းထ ကာ ပျာပျာသလဲဖြင့်

ရိုး ရိုး စာ မပ

်ဴမဒီ ့္ မဒီ ့္ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မူးလို့လား၊ လာ ့္ လာ ့္ ဒီမှာခဏလေးထိုင်၊ ကိုယ့်ပခုံးကို မှီထားနော်၊ ဆောရီးဗျာ၊ ဒီမှာ ကျွန်တော့်မိန်းမ သိပ်နေမကောင်းလို့" သူက သူနဲ့စကားပြောနေသူတွေရှေ့မှာ တအား

ယပြလိုက်ချေသေးသည်။

ထိုလူတွေထွက်သွားတော့မှ မဒီ့နား ကပ်ကာ ...

ီဘာလုပ်တာလဲကွာ၊ ရုပ်ပျက်လိုက်တာ ဟု ခပ်ကြိတ်ကြိတ် ကြိမ်းသောအခါ မဒီမျက်စိထဲ

သဖြင့် ပြာစေသွားသည်။

မဒီသည် ရုတ်တရက် ဒေါသတွန်းအားဖြင့်ပင် သူ့

ထာက်ကို ဆောင့်နင်းချလိုက်သည်။ သူ့မျက်နာက ဖြန်းခနဲ ဘာ မျက်လုံးထဲမှာ ဒေါသမီးထတောက်သွားသည်။ သို့သော်

🔫 ရိပ်မိမှာစိုးတာမို့ အပြုံးတော့မပျက် 👝 ။

သူ အဲဒီလို ဟန်ဆောင်နိုင်လွန်းတာ စိတ်ထဲက 💺 အပြင်ကတစ်မျိုး လုပ်တတ်တာတွေများလာသာာ့ မဒီက

ရွံ့ကြောက်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

ပြီးတော့ သူ့စိတ်ဟာ တော်ကြာတစ်မျိုး၊ ခုကစ်

နီး နီး ဗာ မေ

ටටහ දකුණ

မျိုးပင်။ မဒိုဘက်က ဘာကလေးမှ အမှားအယွင်းမရှိလိုက်နှင့် သူက မကြိုက်ချင်။ သူ့ဘက်ကျတော့ မှားချင်သလောက် မှား မယ်၊ မဒိုဘက်က ဘာမှမပြောနဲ့ဆိုတဲ့ အချိုးမျိုး။ တော်တော် တော့ တရားမျှတတာပင်။

မဒိုကို သူ့ ဇနီးအဖြစ်သာ ထင်ပေါ်စေလိုပြီး အဆို တော်တစ်ယောက်အဖြစ် မထင်ပေါ်စေလိုသော သူ့သဘောကို လည်း မဒီက တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုရိပ်မိလာသည်။ ထိုပွဲမှပြန်လာတာနှင့် သူ့မျက်နှာပေါ်က 'လုပ်ပြီး

က ဗြုန်းခနဲ ပျောက်သွားကာ မဒိုကို ကြိမ်းပါသည်။ "မင်း လူတွေရှေ့မှာ ဒီလိုလုပ်တာ ဒါ နောက်ဆုံးဖြစ်ပါ စေ၊ ဒါ့ထက်ပိုလာ့ရင် ငါ သည်းမခံတော့ဘူး"

မဒီကလည်း ပြန်ကြိမ်းလိုက်ပါသည်။

"ရှင်လည်း လူတွေရှေ့မှာတစ်မျိုး၊ နောက်ကွယ်မှာတစ်နှို့ လုပ်တာတ်တာ ဒါ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ်ပါစေ၊ ဒါ့ထင် ပိုရင် မဒီလည်း သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး"

သူရိယဟာ မဒိုကို ရိုက်ပုတ် နှိပ်စက်တတ်သူ

ဆုတ်ပါ။

ငွေရှာမပေးနိုင်သူလည်း မဟုတ်ပါ။ မဒိုကို လူပုံအလယ်မှာ တင့်တယ်စေသော ဂုဏ် ဆီကို ပေးနိုင်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကြီးကြီးမားမားထောက်ပြစရာအဖြစ်မျိုး ဆိမ်ရှိလှဘဲ သူ့ရဲ့ဥပေက္ခာပြုနိုင်စွမ်းများ၊ တစ်ဖက်သားအတွက် ဧည့်မတွေးဘဲ သူ့စိတ် သူ့ကိုယ် ထင်ရာစိုင်းခြင်းများက မဒို စိတ်နှလုံးကို တရိရိ အတွင်းကြီနေစေပါသည်။

တစ်နေ့တော့ သူက ခရီးဆောင်သေတ္တာကြီးလဲသို့

၁၂ဝ ပူညခင်

အဝတ်အစားများ ထည့်သိုနေသောအခါ မဒီက သူ့အနားလျှောက် သွားပြီး ...

"ဒါ ့္ဘာလုပ်ဖို့လဲ ကို ့ု "

"ခရီးသွားမလိုလေ ့ ကိုယ် နယ်ရှူတင်ရှိတယ် မဒီ"

"ဘယ်လောက်တောင် ကြာမှာလဲ"

"ဟိုမှာ သုံးကားလောက် ဆက်ရိက်မှာဆိုတော့ နှစ်လ

လောက်တော့ ကြာမယ်"

"ဟင် ... အကြာကြီးပဲ"

မဒီက သူ့ကို မုန်းချင်ချင်ရှိသော်လည်း ချစ်စိတ် ငွေ့ငွေ့ကလေးတော့ ကျန်သေးသည်ဖြစ်ရာ သူ အဲဒီလောက်

အကြာကြီးသွားမှာကိုတော့ မကြိုက်ချင်။

"ဘယ်ကို သွားမှာလဲ"

"౪గఄ౧్గి"

"မဒီလည်း လိုက်ချင်တယ်"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ"

"ကိုယ်ယောက်ျား ရုပ်ရှင်ရိုက်တဲ့နေရာ ကိုယ်လိုက်တာ အကြောင်းပြချက်လိုလို့လား၊ ဟိုရောက်ရင် ကိုရှုတင်တွေ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္အ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က ၁၂၁

ကိုလည်း မဒီ မလိုက်ပါဘူး၊ မဒီ့ဘာသာ ဘုရားတွေ လျှောက်ဖူး၊ လျှောက်လည်နေမှာပေါ့"

"ဒီညနေပဲ သွားတော့မှာ၊ မဒီပါမယ်လို့လည်း ပရိုဂျူဆာ ကို ကိုယ်ကြိုပြောမထားဘူး၊ ကိုယ့်မန်နေဂျာပဲလိုက်မယ်

ဆိုတာ စီစဉ်ပြီးသားဖြစ်နေပြီ"

အဲဒီတော့ မဒီ ဘာပြောနိုင်ဦးမလဲ။ ရှင့်ကို လွမ်း နေရမှာစိုးလို့ လိုက်ချင်တာပါဟု ခုချိန်မှာပြောလိုက်လျှင် မဒီသာ ငေပါလုံးလုံးဖြစ်သွားနိုင်သည်။ သူတောင်မှ မလွမ်းသေးတာဟု ဆွေးကာ မဒီက စိတ်ကိုပြန်တင်းထားလိုက်သည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူထွက်သွားသောအခါ မဒီသည် တစ် ဆောက်တည်း အထီးကျန်ကျန် ကျန်ရစ်ရသည်။

အရင်တုန်းကမှ မဒီမှာ ဂီတနှင့် ပတ်သက်သည့်

သေိအကျွမ်းမိတ်ဆွေတွေ အများကြီးရှိသေးသည်။ ခုတော့ သူတို့ နှင့်အဆက်ပြတ်တာလည်း ကြာနေပြီ။ ပြီးတော့ မဒီက သီချင်း ဆိုခွင့်မရ၊ အောင်လည်း မအောင်မြင်သော ကိုယ့်အဖြစ်ကို အငုံ့

ီတ်အတွေးဖြင့် သိမ်ငယ်ကာ ထိုအပေါင်းအသင်းတွေကို ရှောင်

ျမိသဖြင့် ခုတော့ ပိုအထီးကျန်ဆန်လာသည်ဟု ထင်သည့်။

၁၂၂ ပုညခင်

ထိုရက်တွေအတွင်းမှာ မဒီသည် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် အစားတွေပဲ ဖိဖိစားနေတာမို့ ဝဝလာသည်။ မဒီသည် ပျင်းရိငြီးငွေ့ စိတ်ညှိုးငယ်လာတိုင်း စုဖိ နှင့်ချိန်းကာ အပြင်ထွက်စား၊ Shopping သွားဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ် ကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားရသည်။ စုဇီက ပြောသည်မှာ ...

> "တကယ်တော့ အစကတည်းက နင်ကမှ အမှန်ကို မမြင် နိုင်ခဲ့တာ၊ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ရင် သုံ့ကြောင့် နင်ဂုဏ်တက် ရတာထက် နင့်ကြောင့် သူဂုဏ်တက်ရတာ က ပိုတယ် ... ၊

"စဉ်းစားကြည့်လေ၊ နင်က ရုပ်ချောတဲ့အပြင် ပညာလည်း တတ်သေးတယ်၊ အကျင့်စာရိတ္တကလည်း ဘာမှ အပြစ် ပြောစရာမရှိဘူး၊ မိဘကလည်း ချမ်းသာသေးတယ်၊ အဲဒီ လို မိန်းကလေးမျိုးကို ဇနီးအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်တဲ့အတွက် သူဂုဏ်တက်ရတာပဲ ... ၊

"ပြီးတော့ နင်က အရမ်း Simple ဖြစ်လွန်းတော့ သူပုံသွင်းတဲ့အတိုင်း ထားရာနေ စေရာသွား နေနိုင်လိမ့်မယ် အဆိုပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၁၂၃

လို့ သူထင်ခဲ့တာပေါ့၊ နင်လို မိန်းကလေးက သူ့ဂုဏ်သိက္ခာ အတွက် အသုံးချဖို့ အသင့်တော်ဆုံးပဲလေ" ဒီတစ်ခါတော့ စူဇီစကားတွေကို 'မှန်တယ်'ဟု မဒီ

က ထောက်ခံမိနေသည်။

'နှင့်ကို ငါ စောစောကပြောခဲ့သားပဲ မဒီ၊ သူရိယက နှင့်ကို ချစ်တာထက် ချစ်ပြနေတာက များတယ်ဆိုတာလေ၊ ကိုယ့် ဇနီးမယားကို ချစ်ခင်ဂရုစိုက် အလေးထားခြင်းဟာလည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာပဲ မဟုတ်လား"

မဒီ ငိုင်သွားသည်။ လူရှေ့မှာဆို မဒိုကို ရှေ့တန်း တင်၊ ကွယ်ရာမှာဆို သူ့စိတ်သူ့သဘော တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန် လှသော အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြန်တွေးတိုင်း နာကျင်သည်။ သူ့အလုပ်ကပဲ ကြီးမြတ်ပြီး မဒိုအလုပ်က သေးနတ်သယောင် ပြောတာကို မစ်ချင်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်ဆုံးလာပြီး မဒို ဝိတ်တွေလည်း တစ်ရစ်ပြီးတစ်ရစ် တိုးတိုးလာပြီး နောက် ... သူရိယ ပြန်လာမည့်နေ့သို့ နီးကပ်လာပါသည်။

8: 8: e2 eu.

ရိုး ရိုး စာ ပေ

၁၂၄

"ဟယ် ့ ကို ပြန်ရောက်လာပြီ" "ဟင် ့ ့ ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

သူ ပြန်လာသောနေ့မှာ မဒီက ဝမ်းသာအားရ အကြို၊ သူက အံ့ဩတကြီးအမေး၊ စကားလုံးတွေချင်း စလုတ် တိုက်မိသွားပါသည်။

"ကို ့ ဘာကိုမေးတာလဲ"

သူက မဒီပြန်မေးတာကို ချက်ချင်း ပြန်မဖြေနိုင် သေးဘဲ မဒီ့တစ်ကိုယ်လုံးကို စားတော့ဝါးတော့မလိုကြည့်ကာ ...

နိုး <u>နိုး</u> စာ ပေ

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ဝလာတာလဲ၊ ကြည့်စမ်း ... မျက်နှာကလည်း ဖောင်းကားနေတာပဲ၊ မေးတောင် နှစ်ထပ် .

ထွက်တော့မယ်"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၁၂၅

"ဟင် ့ မပိုပါနဲ့ ၊ ရှင်ပြောသလောက်လည်း မဆိုးသေး

ပါဘူး၊ နည်းနည်းပြည့်လာရုံပါ"

"ဘာပြည့်တာလဲ၊ ဝတာ ...ဝတာ၊ ဖက်တီးမကြီးဖြစ်လာ

တာ"

"ရှင် စကားကို အဲ့ဒီလောက် ရင့်ရင့်သီးသီး ပြောစရာ မလိုဘူးနော်"

"မှန်တာပြောတာပဲ၊ ကြည့်ပါလား ... ပုံပျက်နေလိုက်တာ

ဘယ်လောက်တောင် မဆင်မခြင် နင်းကန်<mark>စားပြီး</mark> အင^{ှာ}

မရှိတိုင်း အိပ်နေသလဲမှ မသိတာ"

မဒီသည် ဆတ်ဆတ်ခါသွားရကာ ...

"ဟုတ်တယ်၊ မဒိုမှာ အလုဂ်မရှိဟူးလေ၊ မဒီက အသုံး မကျလို့ ယောက်ျားကိုပဲမှီခိုသက်သာကျိုးနေတာ၊ အဲဒါ

ကြောင့် စည်းစိမ်ယစ်ပြီး ဝလာတာ"

"ဒီပုံနဲ့ ဘယ်လိုပွဲတိုးမလဲ၊ ကိုယ်နဲ့ ဘယ်လို လိုက်ဖက်ညီ မလဲ၊ သူရိယမိန်းမက ဝတုတ်မကြီးဖြစ်ပြီး ပုံပျက်နေပါ ပြံကွာလို့ အပြောခံရမှာတော့ ငါ တကယ် ရှက်တယ်။ ဒီလိုပုံနဲ့ တွဲသွားရမှာလည်း ခပ်ရှက်ရှက်ပဲ"

နိုး မိုး ဧာ မေ

ဒီတွေ ချင

ိဳရွက်ရင် တွဲမသွားနဲ့ ပေါ့၊ မဒိုအဖို့တော့ ပိုတောင်ကောင်း သေးတယ်၊ ရှင်ရဲ့ ကွယ်ရာတစ်မျိုး လူရှေ့တစ်မျိုး ဆက်ဆံ ရေးကြီးကို စိတ်ကုန်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ"

မဒီက လှမ်းယူထားသော သူ့ အိတ်ကို လွှတ်ချပစ် ခဲ့ပြီး လှည့်ဝင်လာခဲ့သည်။ သူကလည်း မဒီနောက်မှ လိုက်ဝင် လာသည်။ ပြီးတော့ မဒီရဲ့ ဝခြင်းကိစ္စကို သူ အဝတ်လဲရင်း ထမင်းစားရင်း၊ တီဗီကြည့်ရင်း မပြီးနိုင်မစီးနိုင် ပြော၍နေထေ သည်။

> "ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ဒီလို အဝခံတာ အဲ့သြပါရဲ့ကွာ အခု ပုံအပျက်ကလေး ပျက်နေရာကနေ မကြာခင် စုံ အပျက်ကြီး ပျက်တော့မှာ မြင်ယောင်သေးတယ်၊ သူရိုယ မိန်းမဖြစ်ပြီး သူရိယနဲ့လိုက်ဖက်ညီညီ အမြင်တင့်တယ် အောင်နေမယ် စိတ်မကူးဘူး၊ စည်းကမ်းမရှိ လှိမ့်ပိမ့်စာ နေတော့ မဝ ခံနိုင်မလား၊ ဒေါ်စိုး ့ေခင်ဗျားကလည်း ကြည့်နေတာပဲလား၊ မပြောဘူးလား"

"သူ ့သူက အပြင်မှာ သွားသွားစားတာ"

"ဪ ့ ့သော် ့ ့ ထင်သလိုနေ ထင်သလိုစားနေတွင်

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၂၇

ဆိုပါတော့၊ ကြည့်စမ်း ့ ကုပ်ပိုးတွေတောင် တက်စမြု နေပြီ၊ မကြာခင် တံတောင်ဆစ်ပေါ်ကို လက်မောင်းသား တွေ အိကျလာမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်၊ ဗိုက်ကလည်း အဆီတွေနဲ့ ဖောင်းနေပြီ"

"တော်ပါတော့၊ ရှင့် အိုဗာအပြောတွေကို ရပ်ပါတော့" မဒီသည် နားငြီးလွန်းတာမို့ ထမင်းဝိုင်းက ထလာ

ခဲ့ရသည်။

အဲ့ဒီနောက် သူနဲ့အတူ ထမင်းမစားရဲး မျက်နှာ

ချင်း ကြာကြာမဆိုင်ရဲ၊ ကြာကြာကျောပေးမနေရဲ။ မဒီများ သူ့ ကို ကြာကြာကျောခိုင်းနေမိလျှင် သူက နောက်မှနေ၍ မဒီ့ခန္ဓာ

ကိုယ်ကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ကာ ... "အဲမယ်လေး ... ကျောပြင်ကြီးတောင် ဖောင်းလာသလိုပဲ၊ နောက်ဆို ကောက်ညှင်းထုပ်လို တစ်ရစ်စီဖြစ်တော့မှာ"

ဟု ဆိုတာမို့ မဒီမှာ ကျောပေးနေမိတိုင်း နောက် ကျောမလုံ ဖြစ်ရ၏။

သူက ထိုသို့ မဒိုကိုဖိနှိပ်ပြောလေ မဒီက ပိုစိတ် ဖိစီးကာ ပိုစားလေ၊ ပိုဝလေ ့ သူက ပိုပြောလေဖြင့် အခြေအနေ က တင်းမာလာပါသည်။

နိုး နိုး ၈၁ ပေ

နိုး မိုး ၈၁ မေ

၁၂၈ ရည်ခင်

တစ်နေ့တော့ သူက မဒိုရှေ့သို့ ဖိတ်စာတစ်စောင် ချပြကာ ...

> "လာမယ့် ဆန်းဒေးမှာ အဲ့ဒီပွဲသွားရမယ်၊ မင်း ဝိတ်ချ တော့"

ဟု ဆိုလေသည်။ မဒီက ဖိတ်စာကိုကောက်ဖ**ာ်** လိုက်တော့ ပွဲက နောက်သုံးရက်အကြာမှာ ဖြစ်နေသည်။ မဒီက ဖိတ်စာကို ပြန်လွှတ်ချလိုက်ပြီး ...

> ီသုံးရက်တည်းနဲ့ ဘယ်လိုဝိတ်ချမလဲ၊ ဒီပုံအတိုင်းပဲသွား မယ်၊ ဒီပုံနဲ့ တွဲမသွားချင်ဘူးဆိုလည်း မလိုက်ရုံပဲ

> "မလိုက်လို့ မရဘူး၊ ကိုယ်က ဘယ်ပွဲမဆို စုံတွဲသွားနေ ကျပဲ၊ မင်းလိုက်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီပုံနဲ့တော့ မဟုတ်ဘူး ဝိတ်ချရမယ်"

"ဝိတ်ချတော့ရော သုံးရက်တည်းနဲ့ ဘာထူးမှာလဲ"

"သုံးရက်လည်း သုံးရက်ဆို ဆိုသလောက် ဆင်ခြင်ရင် ဝိတ်ကျတာပဲ၊ အထူးသဖြင့် အစားဆင်ခြင်ရင် သိသာ တယ်၊ ထမင်းနှစ်နပ်စားမယ့်နေရာမှာ တစ်နပ်ပဲစားလိုက် ရင် ..." အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၂၉

"ဘာ ့ အံမလေး ့ မရပါဘူး၊ အစာအိမ်တောင် ပေါက် သေသွားဦးမယ်၊ ထမင်းတစ်နပ်ပဲစားပြီး ကယ်လိုနေနိုင် မှာလဲ့"

မဒီက ငြင်းဆန်သော်လည်း မရပေ။ ထိုရက်တွေက သူ ရှုတင်နားသောရက်တွေ ဖြစ်တာမို့ သူက မဒိုကို အစာဖြတ် ရေဖြတ်လုပ်ဖို့ စောင့်ကြပ်လေသည်။

မဒိသည် အချိုရည်ကလေးတောင် သောက်ခွင့်မရ။ သူနှင့်အတူ ထမင်းထိုင်စားလျှင် သူက အသားဟင်းခွက်တွေကို သူ့ဘက်ဆွဲ အပိုင်စီးထားကာ မဒိုအတွက်တော့ ထမင်းလေး ဘစ်စွန်းစာရယ်၊ အရွက်ပြုတ်တစ်ပန်းကန်ရယ် ကျွေး၏။ ညနေစာ အချိန်မတိုင်မီ မဒိ တစ်ခုခုစားဖို့ ကိုင်လိုက်တိုင်း လက်ကိုပုတ်ချ

ောင်း၊ အကြမ်းပတမ်း လုယူခြင်းခံရ၏။ ညနေရောက်တော့်လည်း သေရာရည်တစ်ခွက်ပဲ တိုက်ကာ ဘာမှ မကျွေးတော့ချေ။

်ဆိုလုပ်ရပ်ကြောင့် မဒီသည် တစ်ရက်တည်းနှင့်ပင် '

ခြားချုံးကျသွားကာ ဟောဟဲဆိုက်အောင် မောပန်းနုံးခွေသွားလေ သာ်။

မဒီအဖြစ်ကို မကြည့်ရက်နိုင်သော ဒေါ်စိုးက သ

🗷လစ်မှာ ဟန်ဘာဂါတစ်လုံး ဝှက်ယူလာပြီး 🚬

၁၃ဝ ပုညဆို

"ရော့ ... ရော ... မဒီ ၊ ဆာရင် မြန်မြန်စားလိုက်၊ ဘယ် နယ်ကွယ်၊ စင်းလုံးချောတို့နှိပ်စက်တာ လွန်လွန်းတယ် မဒီလေးခမျာ စကားတောင် မာမာချာချာ မပြောနိုင်တော့ ဘူး၊ ယဲ့ယုံလေးပဲ ကျန်တော့တယ်၊ ဒီပုံတိုင်းဆို ပွဲမတစ် ရခင် အသက်ထွက်သွားမှာစိုးရတယ်" "ကျေး ... ကျေးဖူး"

မဒီက အသံလေးပိစိညှောက်တောက်နှင့် ပါး လှုပ်ရုံပြောရင်း ဟန်ဘာဂါကို လှမ်းယူလိုက်ချိန်တွင် လမ်းမှဖြ**ာ်** လုယက်ခြင်း ခံလိုကဲရလေသည်။

"ဒေါ်စိုး ... ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ခင်ဗျားလုစ်ပုံနဲ့တော့ ဧ စည်းကမ်းပျက်တော့မှဝပဲ"

သူက ဒေါ်စိုးကို မာန်မဲလိုက်ပြီး သူလုယူထားေ ဟန်ဘာဂါကို ကြည့်လိုက်၏။ မဒီကလည်း ထိုဟန်ဘာဂါ ငတ်ငတ်နှင့် ငေးဆဲမှာ သူက ဟန်ဘာဂါကို အားပါးတရ ကို စားလိုက်၏။ မဒီသည် ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် လူသတ်ချင်လေ အောင် စိတ်တိုသွားရ၏။ သူ့ကို ခုန်အုပ် ရန်ပြုပစ်လိုက်ချင်ေ လည်း လူက အားမရှိဘဲ နွမ်းယဲ့၍နေလေသည်။

နိုး မိုး စာ မေ

ဆာိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၁၃၁

ဒီလိုနဲ့ပဲ ဧည့်ခံပွဲသွားရမည့်နေ့သို့ ကေက်ရှိလာရ ၏။ ထိုနေ့တွင် မဒီသည် မျက်နှာချောင်ကျကာ မောန်းနေရုံမှ တစ်ပါး မဆိုစလောက်ကလေးသာပိန်မှန်း ကိုယ့်ဘာသာ သိ၏။ ,မဒီ ဝတ်လိုက်သော ဂါဝန်ဆွဲသာ ကလေးက မဒို

တိုယ်ပေါ်မှာ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ဖြစ်နေ၏။

သူက မခိုကို လှည့်ပတ်ကြည့်ကာ 🔝

"ဟာကွာ ့့တော်တော်အဖြစ်ဆိုးတာပဲ၊ ချိုင် သားတွေ လည်း တစ်လို့၊ ဗိုက်ကလည်းပူ၊ တင်ပါးကလည်း ရယ် စရာကြီး၊ ချွတ် ့့ချွတ် ့့ အဲဒီအင်္ကျီမဝတ်နဲ့၊ အတွင်းခံ ကော့ဆက်တွေ ဘာတွေ သေသေချာချာ ဝတ်လေကွာ" မဒီသည် ထိုဂါဝန်ကိုပြန်ချွတ်ကာ နောက်တစ်ထည်

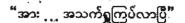
သဲရပြန်၏။ ထိုဂါဝန်ကတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဝတ်ရအောင် ချောင် ဆျာင်ချိချိကလေး ချုပ်ထားတာမို့ အဆင်ပြေသည်။ သို့သော် ဆူက အကြိုက်မတွေ့နိုင်သေးဘဲ ...

> "ပွတတနဲ့ မီးပုံးပျံကြီးကျနေတာပဲ၊ ဒါမျိုးကြီးတော့ မဝတ် ပါနဲ့ကွာ၊ သူရိယမိန်းမက ဘာပုကြီးလဲဆိုပြီး အကဲ့ရဲ့ ခံနေရပါဦးမယ်"

၁၃၂ ကျာင်

255

ချွတ်ရပြန်၏။ စွပ်ရပြန်၏။ နောက်တစ်ထည်။ တော့ အနက်ရောင်မို့ တစ်ရစ်တာတွေ သိပ်မသိသာ၏ အသ ရှူသာ နာနာအောင့်ထားလျှင် ပိန်သယောင်ထင်ရလေသည်။ ထိုဝတ်စုံနှင့် အဆင်ပြေတော့မှ မဒီက သူနှင့်အ ထိုပွဲသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ရပါသည်။

မဒီသည် ဘူဖေးစနစ် ပြင်ဆင်ထားသည့် ဟင်းပွဲ ခွာကို သုံးကြိမ်မြောက် ခပ်ယူကာ ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်နေ

ာ ဗိုက်လေးနှင့်ကြပ်သောခံစားမှုကို ခံစားလာရသည်။

သူကတော့ ဟိုဘက်အစွန်မှာ သူ့ မိတ်ဆွေတွေနှင့် ဘားရပ်ပြောနေသည်။ မဒီ မဆန့်မပြဲစားနေတာကို လှည့်လှည့်

ည့်နေပေမယ့် စကားစမပြတ်သေး၍ မဒိုဆီ လာလို့မရသေး။

ာလည်း ဒါကိုပဲ အခွင့်ကောင်းယူကာ စားချင်တာကို စားချင်

နိုးမိုး ကာ မ

သောက် ထည့်ထည့်စားနေသည်။

အတွင်းခံကြပ်ကြပ် ဝတ်လာခဲ့တာမို့ စားနေရင်

၁၃၄ စည်းင်

ဗိုက်နားဆီက တင်းသထက်တင်းကာ တစ်ကိုယ်လုံး တုပ်စည်း သလိုဖြစ်လာပြီး အသက်ရှုမဝဘဲ ဆို့ကြပ်ကြပ်ဖြစ်လျက် နွေး စေးတွေပျံလာသည်။ ခေါင်းနပန်းကြီးလာသည်။ ရင်ထဲတလှစ် လှပ်နှင့် ခေါင်းတွေမူး ချာလည်လာပါသည်။

ထိုအခိုက်မှာ သူက မဒိုထံ ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် လှင်း လာနေတာကို မြင်ရသည်။ သူ မဒိုနားရောက်ချိန်မှာ အသိတစ် ယောက်က မဒိုရှေ့ရောက်လာလျက် ...

"ဟယ် ့္ မဒီ၊ အရမ်းဝလာတယ်နော်"

ဟု အလန့်တကြား အံ့ဩတကြီး ပြောလိုက်လေ သည်။ မဒီကဖြင့် မျက်နာမပျက်သော်လည်း သူက မျက်နှာမျက် သွား၏။

"ဝိတ်ချဦးနော် မဒီ၊ သူရိယက အရမ်း အလှကြိုက်တာ မိန်းမတွေ ဝရင် သူ အရမ်းကဲ့ရဲ့တတ်တာ"

ထိုမိတ်ဆွေအစ်မက သူ့ကိုကြည့်ရင်း မဒိုကို မြေ လိုက်သည်။ သူက မဒိုပခုံးကို ဖက်လျက် ပြုံးလိုက်ရင်း

"သူများတကာကို ကဲ့ရဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော့်မိန်းမကိုတော့ မကဲ့ရဲ့ရက်ပါဘူးဗျာ၊ သူ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့ မျက်စိထဲတော့ အမြံလှနေတာပါပဲ" အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၃၅

ဟု ပိပိရိရိလေး ပြောလိုက်လေသည်။ မဒိုမှာတော့ အစ်မ လုံးဝမယုံနဲ့ ဟု စိတ်ထဲကနေ ပြန်အော်ပြောနေမိသည်။ ထိုအမျိုးသမီး နောက်ခိုင်းတာနှင့် သူက မဒိုကို သင်္ကေသလို ဖျတ်ခနဲ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရင်း

"မင်း ့ အဲ့ဒီလောက် စားနေပုံမျိုးနဲ့ ပိုပြီးတော့ ပိန်ဦး တော့မှာပဲ ့ "

မဒီသည် သူ့ကို ပြန်ရန်မတွေ့နိုင်တော့ဘဲ နင့်အစ် အသက်ရှုကြပ်နေကာ ...

"မဒီ မရတော့ဘူး၊ အရမ်း အသက်ရှူကြပ်နေပြီ၊ ပြန်မှဖြစ်

"ကျွတ် ့ှ စိတ်ပျက်စရာကြီးကွာ ့ ၊ ကဲ ့ လာ ့ှ လာ ့ ့" သူက မဒိုကိုလက်ကို ဖျစ်ညှစ် ဆောင့်ဆွဲခေါ် လာ

သည်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ အေးစက်စက်နှင့် စကားတစ်ခွန်းမှ

မပြောတော့ချေ။

ရိုး မိုး ဧာ မေ

၁၃၆

အဲ့ဒီနောက်တော့ သူရိယသည် မဒိုကို ဝိတ်လျှော့ ဖို့လည်း မပြောတော့ ... တခြား ဘာစကားမှလည်း မပြောတော့

ဘဲ ဥပေက္ခာ ပြု၍နေလေသည်။ သို့သော် ... သူက မဒိုကိုသာ စကားဟဟမပြောပေ

မယ့် ဖုန်းကိုတော့ မနားတမ်း ပြောလေသည်။

ညညဆို ... ၀ရန်တာထွက်ကာ တိုးတိုး တိုးတိုး ပြောလိုက် ရယ်မောလိုက်ဖြင့် မပြီးနိုင် မစီးနိုင် ပြောနေသော သူ့ကို တွေ့နိုင်သည်။ သူ့မျက်နာသည် ကြည်နူးပီတိအရောင်မြိုး လျှံလက်နေသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော မိန်းမထပါးမှာ အသံ ဖြင့် ဖြစ်စေ ... သာယာနေသော ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နာမျိုးပေါ့ ... ။ ာဆီပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နက်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ <u>..</u> ၁၃၇

ခေါ်စိုးကပင် သူ့ကို ကြည့်မရဖြစ်ကာ မဒိုကို လာ

တြောသည်မှာ

"မဒီရေ ညည်း ယောက်ျား ကြည့်ရတာ အကဲမရဘူး ကွယ်၊ ညည်းလည်း ဝိတ်လေး ဘာလေး လျှော့၊ သူ့ရှေ့မှာ လှအောင်နေ၊ ညည်းလည်း သိတဲ့အတိုင်း ညည်းယောက်ျား က အလှကြိုက်မဟုတ်လား၊ သူ ဖုန်းပြောပြောနေတာ ဒေါ်စိုး တစ်ခွန်းတစ်စ ကြားဖူးတယ်၊ မင်းသမီးသစ်လေး

နဲ့ အီနေတာလား မသိဘူးအေ ့ ့ "

ခေါ်စိုးက အဲဒီလို ပြောလေ မဒီ ရင်ပွဲရလေပင်။

ောက် ... မဒီ ဘာမျှလည်း မပြောချင်တော့ပါ။

မဒီသည် သူ့ရဲ့ ရက်ပေါင်းများစွာ ဂရုမစိုက် ပစ် အခဲ့ရမှုကြောင့် တဖြည်းဖြည်း ဝမ်းနည်းတုန်လှုပ်လာခဲ့ရသည်။

န်းပြင်ထွက်ကာ ဖုန်းပြောပြီး ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှ ပြန်ဝင် ဘော မဒိုကို ကျောခိုင်းပြီး အိပ်မောကျသွားတတ်သော သူ့

ာင်းကြီးမှာ ထကြည့်နေမိတတ်သည်။ 🔑

နီး မိုး ဧာ ပေ

မဒီသည် အမြံတမ်းပဲ ဝမ်းနည်းဆာလောင်နေကာ

၁၃၈ ပူညခင်

တရေးနိုး ထမင်းထဲစားသည့်အကျင့်ပါ ရလာတော့တာမို့ ငသထက် ဝလာသည်။ အိပ်မပျော်လျှင်လည်း မဒီက အစားမပျက်ဘဲ ပိုစား ချင်နေသည်။

တစ်ညတော့ သူ ဖုန်းပြောပြီး အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင် လာချိန်မှာ အိပ်မပျော်သေးသော မဒိုက သူ့ကို မျက်လုံးမသိမသာ ဖွင့်လျက် ခိုးကြည့်လိုက်မိရင်း အကြံထုတ်ရသည်။

မဒီကပဲ သူ့ကို စခေါ်လိုက်ရင် ကောင်းမလား ဒီလိုနေရတာ မဒီ အထီးကျန်လှပြီ။ မဒိုဘက်က နည်းနည်းတော့

လျှော့မှဟု တွေးမိ၏။

သူမဒီဘေးမှာ ဝင်အိပ်လိုက်တာကို သိလိုက်၏။ မဒီသည် အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ မှိတ်ထားသော မျက်စိတို့ ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်ကြည့်တော့ သူ့ကျောပြင်ကို မြင်ရ၏။ သူ မဒီ့ကို ကျောခိုင်းအိပ်တတ်ခဲ့တာ ကြာပြီ။

မဒီသည် အရဲကိုးကာ သူ့လက်မောင်းပေါ်သို့ 👊 လက်ဖဝါးလေးကို ဖွဖွလေး တင်ကြည့်လိုက်လေသည်။ မဒီ မျှော်လင့်တာကတော့ သူက မဒီလက်ကို 💽

ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး မဒိုဘက်သို့ ညင်သာစွာ လှည့်လာလေမလ ဟုပင် . . ။ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နုတ်ခမ်း ျပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဏ္ဍာ ျှ ၁၃၉ .

သို့သော် သူက မဒို နှလုံးသားကို အပိုင်းပိုင်း ပြတ် စေသော လုပ်ရပ်ကို လုပ်ခဲ့လေသည်။

သူက မဒီ လက်ကို စပ်ကြမ်းကြမ်း ဖြုတ်ဖယ်ချ လိုက်၏။ ပြီးတော့ ဖျတ်ခနဲ ထထိုင်လိုက်ပြီး ...

"မဒီ ့္လ္အလိုဘက်တိုးစမ်းပါကူး၊ မင်းကိုယ်လုံးကြီးနဲ့

အိုက်လွန်းလို့ ဝေးဝေးမှာ နေစမ်းပါ"

ဟု ပြောလည်းပြော မဒိုခန္ဓာကိုယ်ကို လှိမ့်တွန်း

စစ်လိုက်လေသည်။ "အမလေး . . . သေပါပြီ"

မဒီသည် အရှိန်ဖြင့် လိမ့်ကာ ခုတင်အောက်ဆို ခုန်းခနဲ ပြုတ်ကျသွားတာမို့ လူရော စိုတ်ပါ အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်သွားရလေသည်။

မဒိသည် သူ့ကို ရန်တွေ့ဖို့တောင် စိတ်ကုန်သွား၏။ နည်းနည်းချင်းစီ စုဝေးလာသည့် မကျေနပ်ချက် မှန်သမျှဟာ ဒီခုတင်အောက်မှာပင် စုပြုံပေါက်ကွဲသွားလေပြီဟု ထင်လိုက်၏။ မဒိက နာနေသော ခါးကို လက်ဖြင့် ထောက်ကာ

ပြန်ထလာ၏။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာကို အေးခဲ စူးရှစွာ ဇိုက်ကြည့်

နိုး နိုး ရာ မေ

၁၄ဝ ပုညခင်

လိုက်၏။ အဲ့ဒီနောက်တော့ အခန်းထဲမှ ချာဓနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့

လေသည်။

မဒိသည် သူရိယ အိစီကလီ စကားတွေ ရပ်ရပ် ပြောတတ်သော ဝရန်တာ လက်ရန်းကလေးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်လေ သည်။

ဆောင်းလေသည် အေးစိမ့်စိမ့်လေး တိုက်ခတ်နေ တာမို့ မဒို ညအိပ်ဝတ်အင်္ကျီရှည်သည် တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခတ်နေ၏။ မဒိသည် နာနေသော ခါးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်

ထောက်ကာ ရပ်တန့်လျက် ကြယ်ကလေးတွေ လုံနေသော

ကောင်းကင်ဆီ မော့ကြည့်ကာ အသက်ဝဝရှုရင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်၏။

သူရိယက သူ့ကြမ္မာသူ မသိနိုင်ဘဲ **အိစ်**မောကျ_{င့်} ချိန်တွင် မဒိသည် ့ှု့

နိုး နိုး ဧ႒ မပ

ရှိႏမိုးကေးမ

၁၄၂ ဟုသင်

၁၄၃

(ဒီလောက်ဆိုလျှင် မဒီ ဝရန်တာပေါ်က ခုန်ချတော့ မလားဟု ထင်ကြမည်လား မသိပါ။ သို့သော် မထင်ပါနှင့်။ မဒီက ကိုယ့်အသက်ကိုတော့ နှမြောသူဖြစ်၏။ ဒီလောက်လေးနှင့် တော့ ကိုယ့်အသက်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သေးရေ ... ။) မဒီသည် ...

မဒီသည် ကျွန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထား သော ဖုန်းကို ရှေ့ထုတ်ကာ ဂျာနယ်တစ်စောင်က မဒီတို့ကို ဗျူးနေကျ ဂျာနယ်လစ်ဇ်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်တွေကို နှိပ်ချလိုက်ပြီး...

"ကျွန်မ သူရိယရဲ့ အမျိုးသမီး ဟန်မဒီမေပါ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို သတင်းထူး ပေးစရာရှိလို့ မနက်ဖြန် မနက် ၁၀ နာရီ လောက် (့္.့့) မှာ လာစောင့်နေပါ"

ဂျာနယ်လစ်မ်ရဲ့ မျက်လုံးအစုံသည် သတင်းလောဘ

ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း တောက်ပြောင်ပြူးလက်လာသည်။ မဒီ ပြော သမျှကို တစ်လုံးမှ လက်လွတ်မခံနိုင်တာမို့ သူ့လက်ထဲက အသံဖမ်းစက်ကို မဒီ့ဘက်သို့ တိုးသထက် တိုးရွေ့လာသည်။

မဒီသည် ပြောလက်စ စကားကို ဖြတ်ကာ စားပွဲ ပေါ်က လိမ္မော်ရည်ခွက်ကို ကောက်ယူမော့သောက်လိုက်ပြီးမှ

ာကားဆက်လိုက်၏။

"ရှင်တို့လည်း သိတာပဲလေ ့ သူ ဘယ်လောက် ကျွန်မ လို့ ချစ်ပြခဲ့တယ့်ဆိုတာ သို့ကြတယ် မဟုတ်လား

ကို ချစ်ပြခဲ့တယ်ဆိုတာ သိကြတယ် မဟုတ်လား ... ၊ "တကယ်တော့ သူပြောသမျှဟာ မုသားတွေချည်း

ပဲရှင့် ... ၊ သူလုပ်သမျှဟာလည်း တလွဲတွေချည်းပဲရှင့် ... ၊

ပည္ဝင်

"သူက ကျွန်မကို လူရှေ့မှာဆို သိပ်ယုယပြတယ် လေ၊ အဲ့ဒီတော့ ရှင်တို့အားလုံးကရော ပရိသတ်တွေက ရော သူဟာ သူ့မိန်းမကို အရမ်းချစ်ခင် ဂရုစိုက်တတ်တဲ့ သူလို့ ထင်နေကြမှာပေါ့နော်၊ အဲ့ဒါ မျက်နှာဖုံးသက်သက်လို့ ဘင်္လထင်ကြပါ့မလဲ ... ၊

"တကယ်တမ်း သူ့ စရိုက်က ရှင်တို့ထင်တာနဲ့ တခြားစီပဲ ... ၊ သူက သူ့ ဖို့ပဲ သူသိတယ်၊ ကျွန်မဘက်ကို တွေးမပေးဘူး၊ သူလုပ်ချင်ရာ လုပ်တယ်၊ ကျွန်မ ဖြစ်ချင် တာကို ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ကျွန်မကို မထီမဲ့မြင် ပြုတယ်။

"ကြည့်စမ်း ... ရှင်တောင် အံ့သြနေပြီ မဟုတ်လာ အံ့သြမယ်ဆိုလည်း အံ့သြစရာပဲလေ ... ၊ ကျွန်မ ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ရှင်တို့ ဂျာနယ်ထဲမှာ ထည့်လိုက် ရင်လည်း ဂျာနယ် အရမ်းရောင်းကောင်းမှာ သေချာဝါ တယ်.... ၊

"ဪ ့ တစ်ခု ကျန်သေးတယ်၊ ကျွန်မ သူနဲ့ လမ်းခွဲဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီရှင့် ..." ကက်ဆက်ခလုတ်က ချောက်ခနဲ ပိတ်သွား၏။

ရိုး မိုး ကေးပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော က**ရာ ... ၁၄၅** မဒီက အသက်ဝဝရှိက်၍ ရှုလိုက်လေသည်။

ခုမှ အသက်ရှူဝလာသည်ဟု ခံစားရလို့ပင်။

ခိုးမိုးကားမ

၁၄၆

ထိုနေ့ မနက်က မဒီသည် မြက်ခင်းစိမ်းပေါ်ကာ ခုံဖြူကလေးပေါ် တွင် နေရောင်ကို ကျောပေးထိုင်ကာ စာဖတ်သေ သော သူရိယကို နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့် အားပါးတရ စိုင် ကြည့်နေမိလေသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ် က အစိတ်အပိုင်းတွေထဲမှာ အဖွဲ့ ကလေးတွေ မသိမသာ ကော့နေတဲ့ နွတ်ခမ်းအစုံက အလှ**ဆုံး** ဆွဲဆောင်မှုအရှိဆုံးပါပဲ။

အဲ့ဒီနှုတ်ခမ်းလေးတွေ လှုပ်ရှားလာတဲ့အခါ သံ ချိုချိုလေးတွေလည်း ထွက်ကျလာဖူးသည်။ တိမ်းမူးသာယာ တစ်ဖက်သားကို ညွှတ်ကျသွားစေမည့် စကားသံလေးတွေလည် ချွေချပေးခဲ့ဖူးသည်။

နိုး နိုး စာ ပေ

ဆီပ်ဖြင့် ိထုံမွန်းသော နွက်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၄၇

ခုတော့လည်း အဲ့ဒီ နှတ်ခမ်းမှာ အဆိပ်တွေ လူး

ဘးမှန်း မဒီ သိပါပြီ။

ချိုလွန်းတယ်ရယ်လို့ သောက်ခဲ့ဖူးတဲ့ အရာဟာ

ဆိပ်တွေမှန်း သိတဲ့အခါ မဒီ ဘာလုပ်ရမလဲ 📜 ။

ကိုယ့်အတွက် အဆိပ်အတောက် မဖြစ်အောင် ပြန်

🖏 သုတ်ပစ်လိုက်ရုံပဲပေါ့။ အဆိပ်တွေ တစ်ကိုယ်လုံး မပျံ့နဲ့ မီ

ြောန်ထုတ်ရလိမ့်မည်။

မဒီသည် သူ့ထံ လျှောက်သွားလျက် သူ့ရှေ့မှာ

လိုက်၏။ နောက်ပစ်ထားသော မဒီလက်ထဲမှာတော့ ကျိုးကြေ ဆတ့် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ဒီနေ့ထုတ် ဂျာနယ်တစ်စောင် ရှိနေ

သည်။

"గ్గి…"

မဒီ ခေါ်တော့ သူက မဒီကို မျက်လွှာပင့်ကြည့်လိုက်

"ကျွန်မတို့ အချစ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကိုနဲ့ ကျွန်မ စတွေ့တဲ့ အချိန်ကတည်းက ကို အမြဲ လူသိရှင်ကြားတွေ လုပ်ခဲ့တယ်နော်၊ ကိုက မဒိုကို သိပ်ချစ် သိပ်ဂရစိုက်တဲ့

ပူညခင် ၁၄၈

> အကြောင်း လူတွေသိအောင် အမြဲ အသိပေးချင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား 🚎 ၊

"ခုတော့ ့ မဒီလည်း ကို့လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံ ကိုလိုပဲ အချစ်ကိစ္စကို လူသိရှင်ကြား လုပ်ကြည့်လိုကို သောက်ျားကို မဒီ မလွမ်းမိအောင် ကြိုးစားရပါမည်။

"ဘာတွေ့ လာပြောနေတာလဲ ့့့"

သူမေးပေမယ့် မဒီက မဖြေဘဲ ယူလာသော ဂျာန ကို သူ့ရှေ့ စားပွဲပေါ် ချပေးလိုက်သည်။ သူက ဆတ်ခနဲ ကော့က်ယူပြီး ဖြန့်ဖတ်လိုက်သည်

မဒီတို့ နာမည်တွေ မပါသော်လည်း မဒီ**တို့** ရှည်ညွှန်းမှန်းသိသာစေသော အရေးအသားမျိုးဖြင့် ရေးသားထ သော သတင်းကို မျက်နာဖုံး သတင်းအဖြစ် မြင်လိုက်ရတာ သူက ဒေါသမီးဝင်းဝင်းတောက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် 🥰

စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း ဂျာနယ်ကို ဆုပ်ချေပစ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးတွေကို မဒီက ခပ်အေးအေးပင် 😪 လိုက်နိုင်သည်။

နိုး မိုး စာ ပေ

အာစီဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ဆိုး ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကျော ...

ထိုနေ့မှာပင် မဒိနဲ့ သူရိယတို့ လမ်းခွဲခဲ့ကြ၏။ တစ်ချိန်က ချစ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း လူရှေ့မှာ ဇနီး လိုက်ပြီ၊ ဒီတစ်ကြိမ်ပါပဲ၊ ပထမဦးဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးအကြီး သေားကို ချစ်ခင်ပုံပြကာ ချစ်ကြင်နာတတ်သည့် ယောက်ျားပိသ ကို့နည်းလမ်းကို အတုယူကြည်လိုက်တာပါ၊ မဒီလည်း ကြီးအဖြစ် သူ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို တည်ဆောက်လိုသော ထို

၁၅၁

အပိုင်း (၃)

WW. DILL.

"နင့်ပုံက တော်တော် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းနေပြီ ... " စုနို စကားကို သဲ့သဲ့မျှ ကြားမိလိုက်သော်လည်း ခဒီက ဂရုမစိုက်မိပေ။ မဒီ မျက်လုံးအစုံသည် တီဗီပေါ်မှာသာ အာရုံစိုက်လျက်သား။ မဒီ့ရဲ့ ညာလက်ချောင်းကလေးများသည် ခွန်းတစ်ချောင်းနှင့် ကော်ကပ်ထားသလို စွဲမြဲနေကာ ထိုလက်သည်

ဆည် ပြုနေကြရသည်။ လက်ဖက်ပန်းကန်သည် ဆီနစ် အိုစိုနေကာ နှစ်ပြန်

ကြော်ကလည်း ဆီတဝင်းဝင်း . . ။ ပိုပိုသာသာလေး ထည့်ထား

သက်ဖက်ပန်းကန်နှင့် ပါးစပ်ကို အခေါက်ခေါက် ကူးချည်သန်း

သော မြေပဲရေကြီးများကလည်း ကျွတ်ရွလှပေသည်။ ပါးစပ်ထဲမှာ

ပုညခင် ၁၅၄

စမ်းမိလေသည်။

ကြိတ်ကြိတ်ဝါးလိုက်တိုင်း ဆီများက ပါးစပ်တခိုမှာ စိမ့်စိုလာကြ သည်။

> "ဟဲ့ ့ ့ မဒို နင် လက်ဖက်တွေ စားတာ သိပ်များနေပြီ။ ဗွန်းကို ချတောင်မချတော့ဘူး၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟင်၊ အရင်တုန်းကဆို နင်ပဲ အသံပျက်မှာစိုးလို့ အဆီအဆိမ့် တွေ လုံးဝမစားဘူးဆို၊ တော်ပြီဟယ် 🥂 တော်တော့ 🚬

စူဖီက မဒို လက်ကို ဖမ်းဆွဲချုပ်ကာ ဇွန်းကိုလုယူ မြီး လက်ဖက်ကန်းပန်ကိုပါ သိမ်းပစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ မဒီတ တီဗီက မျက်လုံးမခွာလျက်နဲ့စံ လက်နှစ်ဖက်ကို ထိုင်နေသည့်နေရာ ပတ်ပတ်လည်သို့ ဝှေ့ယန့် ရှာဖွေ လိုက်ရာ ပတ်လည်မှာ ပလုံစီကာ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်ခူစေတ ရှိနှေကြသော ဝက်ခေါက်ကင်ထုပ်များ၊ အားလူးကြော်ထုပ်များ ဧရာ့ကလက်များ၊ မြေပဲကြော်ထုပ်များ၊ ငါးမုန့်ကြော်ထုပ်များကို

မဒိက အလွန်ကြီးမားသော အာလူးကြော်ထုပ်ကြီး ကို ယူကာ ဖောက်ဆဲ စူဇီက ပြန်လုယူကာ 🚃 🗔

"ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ မဒီ၊ တော်တော့ဟာ ့ု အမာ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း ... မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ...

မသောင်းကျန်းနဲ့ တော့၊ ကိုယ်ပုံလည်း ကိုယ်ပြန်ကြည့်ဦး၊

မဖြီးမလိမ်း မပြင်မဆင့် ဖြစ်သလိုနေ ဖြစ်သလိုစားနေတဲ့

နှင့် ပုစ်ကြီးကို ပြင်ပါတော့ ...

မဒိက တီဗီကို ရီမုနှင့် ခဏရပ်ထားလိုက်ပြီး စူဖို ဘက် လှည့်လာကာ ...

"ငါ့ဘာသာ ပျော်သလိုနေတာ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘာအတွက်

ပြုပြင်စရာလိုလို့လဲ"

"အေး ... နင့်မေးခွန်းကို ဖြေမယ် ... ဖြေမယ်၊ ခဏစောင့်"

စူဇီက ဆောင့်အောင့်ထသွားကာ မှန်ကြီးကြီးတစ်

ချပ် ယူလာပြီး မဒိုရှေ့မှာ ထောင်ပြလိုက်သည်။ "ကိ ့ ကြည့် ့ နှင့်ပုံနင် သေသေရာချာကြည်၊ နှင့်ပုံက

နင် သိချင်တဲ့ အဖြေပဲ"

လိုက်ရာ မသပ်မရပ် ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသော ခ်ပ်ဝဝ မိန်းမ တစ်ယောက်က မဒိုကို ကြည့်လျက်ရှိ၏။ အဲ့ဒီ မိန်းမဟာ မဒိ ဆိုတာ မယုံနိုင်စရာပဲဖြစ်သည်။ အမြီလှပကျော့ရှင်းသပ်ရှင်ကာ

. မဒီက မျက်လုံးကလေး ဝံ့စွေကာ မှန်ထဲသို့ ကြည့်

စညာတတ်ပုံစံမျိုးလေး သန့်ပြန့်ထွက်နေသော ဟန်မဒီဒမဆိုသည့်

၁၅၆ ပညာေန

မိန်းမငယ်လေးက ဘယ်ဆီရောက်သွားသည်မသိ။ ဘာမှ လိမ်း ခြယ်မထား၊ Skin care လုပ်မထားသည့် အဆီတပြောင်ပြောင် မျက်နှာက ပြည့်အစ်လျက်၊ ပုံစံမကျတော့ပြီဖြစ်သော ဆံပင်တွနို့ စွာစွာတွေကို ကလစ်ကြီးကြီးဖြင့် ဖြစ်သလိုကြီး ပင့်ညှပ်ထားကာ အိမ်နေဝတ် ဂါဝန်ပွပွဖားဖားကြီးကို အနေချောင်ချိပြီးရော ဝတ်ဆင် ထားသော စပ်ဝဝ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။ ထိုမိန်းမ၏ မျက်နှာထားနှင့် မျက်ဝန်းများသည် လောကကြီးကို စိတ်ကုန်ငြီးငွေ့ကာ အရွဲ့တိုက်ပစ်လိုက်ချင်သော ပုံစံမျိုးလည်း ရှိ၏။

"တွေ့ပြီမဟုတ်လား မဒီ၊ အဖြေကို တွေ့ပြီမဟုတ်လား၊ အဲဒီပုံကိုမှ မပြုပြင်ရင် ဘယ်ပုံကို သွားပြုပြင်ရဦးမှာလဲ" မဒီက ဖောက်လက်စ အာလူးကြော်ထုပ်ကို စဏ ပြန်ချကာ ဖောက်ပြီးသား ငါးမုန့်ခြောက်ကြော်တွေကို တဂျွမ်းဂျွမ်း ကိုက်စားလိုက်ရင်း ...

> "မပြုပြင်ချင်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ့် သဘော နေနေရတာ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ၊ ဘယ်သူ မှ ဂရုစိုက်စရာ မလိုဘူး၊ ဘယ်သူ့အလိုကျမှ ရုပ်ပြ လူဆောင်၊

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း ူမန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ူ ၁၅၇

လူအထင်ကြီးအောင် နေစဉ်နဲ့ အမျှ ကြိုးစားအားထုတ်နေ စရာလည်း မလိုတော့ဘူး၊ ကောင်းလိုက်တာ၊ လွတ်လပ် လိုက်စာာ၊ အေးချမ်းလိုက်တာ ... "

"ဂရုစိုက်စရာ ယောက်ျားမရှိတော့ပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင် က ရှိသေးတယ်လေ ့ ပတ်ဝန်းကျင်အမြင် တင့်တယ် အောင် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းလေး နေရဦးမှာပေါ့၊ ခုလို

စိတ်ကျနေပုံကြီးနဲ့ နေနေလို့ဖြစ်မလား" "ဘယ်မှာ စိတ်ကျလို့လဲ၊ စိတ်က တက်တောင်နေသေး

တယ်၊ စားကောင်း သောက်ကောင်း၊ အေးဆေးပဲ ... ". "နင် အဲလိုပြောနေတာ့ကိုက ပုံမှန်မဟုတ်တာ ... ၊ နင် စိတ်ဓာတ်ကျနေလို့သာ ဝတ်စားကြင်ဆင်ချင်စိတ် မရှိတာ။ လူတောမတိုးချင်တာ၊ အစားတွေကို မဆင်မခြင် စွတ်စား ချင်နေတာ ... "

"နားငြီးတယ်ဟာ ... "

"နင် ဒီလို မနေနဲ့ လေဟာ့ ... မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနေနဲ့ ဒီလို အခြေအနေမျိုးကို ရင်ဆိုင်ရရင် စိတ်အခြေ အနေ ပရမ်းပတာတော့ ဖြစ်မှာပဲဆိုတာ ငါနားလည်ပါ

ေရီးရီးကောမပ

၁၅၈ ကူးခင်

တယ်၊ ဒါပေမယ့် နှင့်မှာ အနာဂတ်တွေ အများကြီး ရှိ သေးတယ်၊ နှင့် ဝါသနာပါတာကို ဆက်လုပ်ရင်းနဲ့ တစ်နေ့ မှာ အချစ်သစ်ကို တွေ့နိုင်သေးတယ်" "အချစ်ဆိုရင် သစ်သစ်ဟောင်းဟောင်း ဘာကိုမှမတွေ့ချင်

တော့ဘူး၊ ယောက်ျားဆိုရင် ကြောက်ပါပြီပဲ ..."

"အစပိုင်းတော့ ဒီလိုပဲ ပြောတတ်ကြတာပဲ၊ ခံစားချက်တွေ အနည်ထိုင်သွားတော့လည်း နှလုံးသားက ပြန်လတ်ဆတ် သွားတာပဲ၊ နင် မချစ်ချင်လည်း နှင့်ကိုချစ်တဲ့သူတော့ ပေါ် လာဦးမှာပဲ၊ နှင့်အသက်က ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတာ၊ တစ်နေ့နေ့ကျ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့တော့ ထပ်တွေ့ဦးမှာ ပဲ၊ နှင့် ဒီလိုပုံစံကြီးဖြစ်နေ ရင်တော့ ကောင်းကောင်းကန်း ကန်းထဲက တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး ..."

"္စာယ်လိုလူနဲ့မှ မှတွေ့ ချင်တော့ပါဘူးဟယ်၊ အိမ်ထောင် ရေးဆိုတာ ကြောက်စရာကြီးဖွဲ့၊ ငါနဲ့ သူရိယဆို ကြည့်လေ စချစ်တုန်းကလည်း ထူးထူးခြားခြား၊ လက်ထပ်တော့လည်း စမ်းခမ်းနားနား၊ ဟန်းနီးမွန်း ထွက်တော့လည်း ဆန်းဆန်း ပြားပြား၊ လူတိုင်းက အားကျလောက်တယ်၊ တကယ်တမ်း

နိုႏို‱ စာ

အဆိပ်မြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း္ဘဲ့ မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္ဘဲ့ ၁၅၉

ဒါမ်တွင်းရေးကျတော့ ဘာမှအနှစ်မပါ ဟာလာဟင်းလင်း

ကြီး , , , ၊

"အဲ့ဒီတော့ အပေါ် ယံကိစ္စတွေကို ငါ လုံးဝ စိတ် မဝင်စားတော့ဘူး၊ ငါဖြစ်သလိုကြီးနေလို့ ဘယ်ယောက်ျား မှ ငါ့ကို သဘောမကျလေ ပိုကောင်းလေပဲ၊ ဒီပုံကိုမှ ချစ်ပါတယ်ဆိုလာရင်တော့ စိတ်ဝင်စားစရာပေါ့၊ အရေး ကြီးတာက ချစ်ပြတတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ နောက်တစ် ကြိမ် မတွေ့ရဖို့ပဲ"

မဒီက စုံ့ဖိုကိုပြောပြီး တီဗီကိုသာ သဲသဲမဲမဲ ဆက် ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

တကယ်တမ်းမှာ မဒီဟာ စူဇီပြောသလိုပဲ စိတ်ဓာတ် ဆွေ ကျဆင်းပြိုယိုင်နေခဲ့တာပင် 🗯 ။

သူရိယနဲ့ ကွာရှင်းခဲ့တာ ခြောက်လရှိပြီဆိုပေမယ့် ခုထိ ပုံမှန်စိတ် အခြေအနေကို မရောက်သေးပါ ... ။ ဝါသနာ ပါရာကို ဆက်လုပ်ဖို့လည်း စိတ်မပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု လည်း မရှိတော့တာပါ။

> "မိန်းကလေးဆိုတာ စိတ်ညစ်ရင် အလှပိုပြင်ရတယ် မဒီရဲ့၊ ဒါမှ ရုပ်အပေါ် မှီပြီး စိတ်ကပါ ကြည်လာမှာ ...

, ၁၆၀ - ပုညခင်

ဟု စုဓိက ပြောသော်လည်း မဒီက မလိုက်နာ ...။

သို့သော် မဒိုပုံစံ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မဒိုအသံလေး

ကတော့ သာယာဆိ ... ။

"မဒီ နင် သီချင်းပြန်ဆိုပါလားဟာ ... "

ဟု စုဇီက တိုက်တွန်းသော်လည်း မဒီက လူကြား

ထဲ ပြန်တိုးမဝင်ချင်သေးတာမို့ ရှောင်လွှဲနေခဲ့သည်။

မဒိသည် ဘယ်သူ ဘာပြောပြော ဂရုမရိက်တော့တဲ တစ်ယောက်တည်း စားကောင်း သောက်ကောင်း အိပ်ကောင်းဖြင့်

လပေါင်းများစွာ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နေနေခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တော့ မဒီ အပြင်ထွက်ချင်စိတ် ပေါ်လာခဲ့ သည်။ အဲ့ဒီနေ့က မဒိုစိတ်ထဲမှာ သီချင်းဆိုချင်စိတ်က ပိတ်ဆို့ အောင် ရန်းကန်နေခဲ့တာဖြစ်သည်။

၁၆၁

မဒိသည် ကိုယ့်အိမ်မှာတော့ ကာရာအိုကေ မဆို ကြီးဝိုင်းအစုံနှင့်ပင် ဆိုလိုက်ချင်သည်။

သော် လောလောဆယ်တော့ အခြေအနေမပေး။ အိမ်မှာဆိုလျှင် ကော ဒေါ်စိုး အပါအဝင် အိမ်ဖော် ကောင်မလေးတွေကအစ

ဆွေးအဆန်း စူးစမ်းသည့် အကြည့်မျိုးတွေနှင့်္ခကြည့်နိုင်သေး

🛁 မုန့်စားရင်း ကာရာအိုကေ ဆိုနိုင်သည့် M 3 Food Centar

ော်သို့ ကားမောင်းထွက်ခဲ့လေသည်။

နိုး နိုး စာ ဓပ

နိုး မိုး ဧာ ပေ

၁၆၂ ရည္မခင်

ဟိုရောက်လျှင် မဒီက အခန်းကျယ် တစ်ခုကို တ ယောက်တည်း ယူကာ စားစရာတွေ စိတ်တိုင်းကျမှာယူလိုက်၏ အဲ့ဒီလနာက်တော့ မဒီသည် အစားကို နင့်အီး အောင် စားပြီး သီချင်းတွေ တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ်ဆိုရင်း မျက်ရ တွေလည်း ကျလာလေသည်။ အို ... မဒီ အသံလေးက သာယာနေဆဲပါလား။

မဒီသည် ကိုယ့်အောင်မြင်မှုကို ကိုယ်မထုထောင် သူများအောင်မြင်မှုအပေါ် မှီခိုယစ်မူးခဲ့မိသည့် ကိုယ့်အဖြစ် နောင်တရမိတာ တစိမ့်စိမ့် ဝမ်းနည်းလာလေသည်။

မဒီက အသံပြာအက် တိမ်ဝင်မောဟိုက်သွားသ အထိ သီချင်းဆိုပြီးမှ စိတ်လွတ်လက်လွတ် အသံကျယ်ကြီး အားရပါးရ ငိုရှိုက်လိုက်မိတော့သည်။

အသံလုံခန်းမို့ ဘယ်သူမှလည်း မကြားနိုင်။ စ တစ်ယောက်တည်းမို့ ခံစားရသမျှ ပေါက်ကွဲဖွင့်ထုတ်ပ**စ်**ထို သည်။

မဒိုစိတ်တွေ ပေါ့ပါးသွားတော့မှ ငွေရှင်းထေ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

နိုး နိုး စာ ဓဂ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ့ ၁၆၃

မဒီက သီချင်းမဆိုတာလည်း ကြာ၊ သူရိယနဲ့ အတူ စာမျက်နှာတွေပေါ်မှာ မတွေ့ တာလည်းကြာ၊ ပြီးတော့ မဒိုပုံစံက လုံးဝမပြင်မဆင် ဖြစ်သလို အနေအထားနှင့်မို့ မဒီကို တွေ့လည်း ဒါဟာ၊ သူရိယ ဇနီးဟောင်း အဆိုတော် ဟန်မဒီမေရယ်လို့ ဘယ်သူမှ မသိကြတော့ပါ။ အိုကေ မသိလေ ကောင်းလေပေါ့။ မဒီက ကာရာအိုကေခန်းများရှေ့ စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း လျှောက်ထွက်လာရင်း အခန်းတစ်ခန်းရှေ့မှ ဖြတ်အလျှောက်မှာ ရယ်စရာ ကောင်းလှစွာသော ဂဂျိုးဂဂျောင် ယောက်ျားအသံ စာစ်သကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

အခန်းတံခါးမှာ ခပ်ဟဟပွင့်နေ၏။ ဝိတ်တာလေး က စားစရာဝင်ဖို့ပြီး ပြန်အထွက်မှာ တံခါးကို သေချာမပိတ်ခဲ့မိ တာ ဖြစ်မည်။

တစ်ခုထူးဆန်းသည်မှာ ထိုအသံက ကာရာအိုအေ ဆိုနေသော အသံမဟုတ်။ စက်ကိုလည်း ဖွင့်ထားပုံမရ။ ဂစ်တာသံ စာစ်သံသာ ကြားရလျက် ထိုယောက်ျားသံက ဂစ်တာသံနှင့်သာ ထှဉ်တွဲထွက်ပေါ် နေသည်။

ဂစ်တာက အသံသာပါလျက် လူသံက ဘာဖြစ်လို့

၁၆၄ စညာင်

ဒီလောက်ဆိုးနေရပါလိမ့်ဟု တွေးကာ မဒီက တစ်ချက်ရယ်ရင် ဟနေသော် အခန်းတံခါးမှတစ်ဆင့် အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက် မိသည်။

အတွင်းမှာတော့ တစ်ယောက်တည်း ဂစ်တာတီး သီချင်းဆိုနေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်။ အသံက မကောင် ပေမယ့် ဆိုနေပုံကတော့ mood အဖြည့်ပင် ... ။

မဒီက ဆက်မသွားသေးဘဲ သီချင်းစာသားတွေကို နားစိုက်ထောင်မိတော့ မဒီ တစ်ခါမှ မကြားဖူးသော စာသာ မျိုး။ စကားလုံး ရွေးချယ်ထားတာလေးတွေက အသိနိုင်မလိုင် ဖက်အောင် ကောင်းလွန်းနေသည်။ မဒီ ကြိုက်တတ်သော စာသာ မျိုးမို့ အသေအချာ နားစိုက်ထောင်ပြီးချိန်မှာ နှစ်သက် သဘော ကျသွားမိတော့သည်။

မဒီ ကြည့်နေဆဲမှာ ထိုသူက အခန်းဝဆီ လှ ကြည့်လာသည်။ မျက်လုံးတွေ စူးရှကာ နှတ်ခမ်းတွေက ဆွဲဆော မှ ရှိသော်လည်း အဝတ်အစားက မှိန်ဖျော့လွန်းသော ယောက် တစ်ယောက်ပင်။

မဒီက နောက်သို့ ကိုယ်ကိုယို့ကာ ကွယ်လိုက်

လည်း မမီတော့။

ာစီပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း ့ ပန်းကဲ့သို့ နူကိုသော ကဈာ ့ ဘ၆၅

သူက မဒီထံ ထလာနေပြီ။

"ဘာကိစ္စလဲ ..."

အသံက ခပ်ဆတ်ဆတ်။ အကြည့်က ခပ်စူးစူး။ က်ခုံးထူထူနက်နက်က ခပ်ကျုံ့ကျုံ့။

မဒီကလည်း ရင်ဆိုင်ရုံပဲ ရှိတော့တာမို့ ...

"သီချင်းဆိုနေတဲ့ အသံက ထူးဆန်းလို့ ရပ်နားထောင်နေ မိတာပါရှင်"

"ဒါ ့ ကျုပ်ကိုလှောင်တာလား"

"မလှောင်ရပါလားရှင်"

"ကျုပ်ကို အားနာပြီး ညာပြောမနေပါနဲ့ ကျုပ်အသက ရယ်စရာ ကောင်းမှန်း ကျုပ်သိပါတယ်"

"မညာစေချင်ရင်လည်း အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောတော့မယ်။ အသံကတော့ မ**ေ**်င်းပါဘူး၊ ဒါဖေမယ့် သီချင်းစာသား

လေးတွေကတော့ ကောင်းတယ်၊ တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး"

ီမကြားဖူးဆို ဘယ် အဆိုတော်ကမှ မဆိုဖူးဆားအူးလေ၊

ဒါ ကျုပ်ဘာသာ စပ်ထားတဲ့ သီချင်း ... "

ီရှင်က သီချင်းရေးဆရာလား"

.

နီး နီး စာ မေ

"ဘယ်သူ့ကိုမှ သီချင်းမရောင်းဖူးသေးတဲ့ သီချင်းရေး ဆရာပဲဆိုပါတော့၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား အသကတော့ တော်တော် ကောင်းတယ်နော်၊ ဒါလည်း ကုသိုလ်တစ်မျိုးထူးတယ်။ အသံကောင်းပြီး သီချင်းဆိုတတ်တဲ့သူတွေဆို ကျွန်တော် တကယ်အားကျတယ်၊ ကျွန်တော်မှာတော ကိုယ်စပ်ထားတဲ့ သီချင်းကို ပြန်ဆိုပြဖို့တောင် ခပ်ခက်ခက်ပဲ၊ အသံ Tone က အနိမ့်အမြင့် ဆွဲလို့သိပ်မရဘူး၊ ခုန ခင်ဗျားကြားတွဲ အတိုင်းပဲ၊ သီချင်းဆိုလိုက်ရင် သံသေးသံကြောင်ဖြစ်ရော့ "စကားပြောတဲ့ အသံကတော့ သိပ်မဆိုးလှပါဘူး" "ဟုတ်တယ် 🚅 သီချင်းဆိုလိုက်မှ အခြေအနေ ဆိုးသွား တာ "တချိ့ အဆိုတော်တွေကျတော့ သီချင်းဆိုလိုက်မှ ကောင်

တာ၊ စကားပြောရင် အသံကမကောင်းဘူး၊ ရှင့် ကျတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ"

"ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ 👝

"ရှင့်သီချင်းတွေက ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်တွေလား

"ဟုတ်တယ် 💢 ကျွန်တော် ကော်ပီမရေးဘူး"

နိုး မိုး စာ မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ူ ၁၆၇

"ကောင်းလိုက်တာ ... မဒီလည်း ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်သီချင်း တွေ ရေးတတ်တဲ့သူဆို သိပ်အားကျတာပဲ၊ စုခေတ်က ရယ်ဒီမိတ်ခေတ်ဆိုတော့ ကိုယ့်ဘာသာ ချက်ပြုတ်စားချင် တဲ့ သူက ရှားတယ်လေ ...

ဂီတမှာ နှစ်ဝင်ကြသူချင်းမို့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဆွဲ ဆောင်ငြိတွယ်ကာ စကားစက မပြတ်တော့ချေ။

မဒီသည် ကိုယ်ဟာ မဖြစ်တဖြစ် အဆိုတော်လေး ဘဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ဖူးသည်ဆိုတာကိုတော့ ထုတ်မပြောဘဲ သူ့ကို

သာ အဂါခတ်နေလိုက်သည်။

စကားပြောကြည့်တော့မှ သူ ပုံစံဟာ ခပ်ရိုးရိုးနှင့် 🖘းချမ်းသောအသွင် ရှိကာ အာရုံစူးရှထက်မြက်သူဟု အကဲခတ် ီလာသည်။ စူးရှသော မျက်လုံးတွေက တစ်ဖက်သားရဲ့ စိတ် ဘာရုံကို ဖြတ်ရွှနားလည်နေပုံမျိုး ့ ့ ။ အသားက ဖြူပြီး ပန်းရောင် ဆွးတောင် စွက်နေသည်။ အရပ်က သိပ်အမြင့်ကြီး မဟုက်၊ 🛶 ကိုယ်ကတော့ မပိန်မဝမို့ ကြည့်ကောင်းသည့်အထဲပါသည်။ ြင်းဘောင်းဘီ ပွပွ အရောင်ဖျော့ဖျော့တစ်ထည့်နှင့် country 🚅 အနီကွက်ကို ဘောင်းဘီအပြင်ဘက် ထုတ်ဝတ်ထားပုံကတော့ **ာ့င**ယ်ဆန်ကာ တစ်မျိုးဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။

၁၆၈ ပုညဆိ

"ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက် မေးလို့ရမလားမသိဘူး"

မဒီက အခန်းထဲက ဂစ်တာကို လှမ်းကြည့်ရင်း ပြောတော့ သူက 'မေးလေ' ဟု ပြောသည်။

> "စပ်စုတယ်လိုတော့ မထင်နဲ့ နော်၊ အင်းလေ ညာမပြော ကြေးဆိုရင် စပ်စုတာတော့ စပ်စုတာပါပဲ၊ ရှင်က ကာရာ အိုကေ ခန်းထဲ လာထိုင်ပြီး ဘာလို့ ဂစ်တာတီးနေတာလဲ။ ရှင့်အိမ်မှာ တီးလို့မရဘူးလား"

"ဟုတ်တယ် ့ တီးလို့ မရဘူး၊ ကျွန်တော် ငှားနေတဲ့ အိမ်လေးက နှစ်ခန်းတွဲ သစ်သားအိမ်လေး၊ အသံမလုံဘူး၊ ကျွန်တော့် အသံက သူများကို အနောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် အသံ သူများကြားမှာလည်း ရှက်လို့ ဒီမှာ တုစ်နာရီစာပိုက်ဆံပေးပြီး လာတီးနေရတာ၊ ရုပ်ကွက် ထဲမှာဆို ကျွန်တော့် အသံကြားရင် ခွေးတွေတောင် အူတယ် လေ

မွင့်မွင့်လင်းလင်း ပြောပုံကြောင့် မဒီက ရယ်ချင်သွား သော်လည်း အားနာစိတ်ဖြင့် အောင့်ကာနေသည်။ သူမက မဒီကို စိုက်ကြည့်ရင်း ... အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ့ ၁၆၉

"ခင်ဗျား ရယ်ချင်နေတယ် မဟုတ်လား၊ ဟန်ဆောင်မနေ ပါနဲ့ ဗျာ၊ ရယ်ချင်လည်း ရယ်ချလိုက်ပေါ့၊ ကျွန်တော် စိတ်မဆိုးပါဘူး ..."

မဒီ တကယ်ပဲ ရယ်ချလိုက်မိတော့ သူကလည်း

ရယ်သည်။ ထိုခဏလေးမှာ မဒီတို့ ရင်းနှီးလာကြသည်။ မဒီသည် သူ့ သီချင်းစာသားတွေကို သဘောကျလှ ဆော်လည်း ကိုယ်ဟာ မအောင်မြင်သော အဆိုတော် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့

အကြောင်း ပြောမပြချင် ့ ။ သူ သီချင်းကို လိုချင်ပေမယ့် ဘယ် သို့နည်းနဲ့ ဘယ်လိုစကားမျိုးနဲ့ ဝယ်ရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ စဉ်းစား

ရေနိုင်သေး။ ပြီးတော့ ့ သူ့သီချင်း သစဉ်ဟာ ဘယ်လိုမျိုးလ

ဆိုတာ မဒီ မမှန်းဆနိုင်။ သူ ဆိုပုံက သံစဉ်မှ မပီပဲလေ ့ ။ . "ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် စကားရပ်ပြောရင်း ခင်ဗျားကို

အကူအညီတစ်ခု တောင်းချင်စိတ် ပေါက်လာတယ်ဗျာ"

မဒီက ဘာဆက်လုပ်ရင်ကောင်းမလဲဟု တွေတွေ ာ့ဆိုင်းဆဲမှာ သူက စကားစလိုက်သည်။

ီဘာများလဲဟင် ... "

"ခင်ဗျားက တော်တော် အသုံကောင်းတာပဲ၊ ကျွန်တော့်

နိုး မိုး ဗာ မပ

၁၇ဝ ့ ပုညခင်

သီချင်းကို ခင်ဗျား ဆိုပေးရင် အဆင်ပြေမလား မသိဘူး၊ ဒီလိုဗျာ... ကျွန်တော်က ကျွန်တော် ရေးထားတဲ့ သီချင်း တွေကို အခွေကြမ်းလေးသွင်းပြီး ပရိုဂျူဆာ တစ်ယောက်ဆီ သွားပေးထားမလို့ပါ၊ သီချင်းကတော့ မိန်းကလေးရော ယောက်ျားလေးရော ဆိုလို့ရတဲ့ သီချင်းပဲ၊ နွေကြမ်းသွင်းဖို့ တောင် ကျွန်တော့်အသံက အဆင်မပြေလို့ ခင်ဗျား အသံ သွင်းပေးရင် ပိုအဆင်ပြေမလား တွေးမိလို့ပါ"

သူ့တောင်းဆိုမှုက မဒီ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ တစ်ထပ် တည်းကျတာမို့ မဒီက အလွယ်တကူ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါသည်။ "ကောင်းပြီလေ ့ ့ ကျွန်မ ကူညီပါ့မယ်၊ ကျွန်မ ကူညီတဲ့ အတွက် ရှင့်ဘက်က အဖိုးအခ တစ်ခုခုတော့ ပေးရလိမ့် မယ်နော် ့ "

"သိပ်အများကြီးတော့ မပေးနိုင်ဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်တောင် မှ ဒီသီချင်းတွေ ရောင်းစွဲမှ ပိုက်ဆံအဆင်ပြေမှာ ... " သူ့စကားကြောင့် မဒီက ပြုံးမိတော့ သူက ရင် ထိတ်နေပုံဖြင့် ...

"ခင်ဗျားပြောတာ ကြားရတာ ရင်တွေတောင်တုန်တယ်

ရိုး ရိုး စာ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူမန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ူ ၁၇၁

ပြောဗျာ ... ပြော၊ သီချင်းဆိုပေးခ ဘယ်လောက်ပေးရမှာ လဲ၊ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်တဲ့ ပမာဏဆိုရင်တော့ ဆိုမပေး ပါနဲ့တော့ ... "

"စိတ်မပူပါနဲ့၊ ရှင်တတ်နိုင်သလောက်ပဲ တောင်းမှာပါ"

မဒီက ပဟေဠိဝှက်သလိုလေး ပြောလိုက်ရင်း သူ မျက်ဝန်းတွေနှင့် တည့်တည့် ရင်ဆိုင်ကြည့်လျက် ပြုံးလိုက်မိလေ သည်။

မဒီတို့ရဲ့ တွေ့ဆုံမှုက ခမ်းနားခြင်းတွေ မပါသော် လည်း စိတ်ဝင်စားစရာတော့ ကောင်းခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် မဒီ အကျေနပ်ရဆုံးမှာ သူ့မျက်ဝန်း

တွေက တစ်ဆင့် သူ့ရင်ထဲက ဂီတအပေါ် တန်ဖိုးထားခြင်းကို တွေ့မြင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရိုးရိုး စား (

၁၇၂

နောက်တစ်နေ့ 👑

မဒီတို့ သီချင်းသွင်းရမည့် နေ့ရှာလေးမှာ ရေစပ်နှင့် သိပ်မဝေးသော ပြွန် ပြူးသည့် မြက်ခင်းစိမ်းပေါ်မှာ ဖြစ်သည်။

မလှမ်းမကမ်းမှာ ပစ်ကနစ် ထွက်လာပုံရသော

မိသားစု တချို့ကို တွေ့ ရသော်လည်း မဒီတို့ အနီးအနားမှာတော့ လူသူ ရှင်းလင်းနေသည်။ လူရှင်းပြီး ဆိတ်ကွယ်ရာမဟုတ်သော

မြကျွန်းသာထဲက မြက်ခင်းပြင်ကို မဒီတို့ တိုင်ပင်ရွေးချယ်ခဲ့ကြ

မြင်နိုင်သည်။ သို့သော် အနီးမှာ လူရုပ်မနေ၊ အသကလည်း

တာ ဖြစ်သည်။ မဒီတို့ နှစ်ယောက်ကို ဘယ်ကလှမ်းကြည့်ကြည့်

ဆူညံခြင်း မရှိသဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး အသံသွင်း၍ ရနိုင်မည်။

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နူတ်ခမ်း ျပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၇၃

သူက မခိုကို သူ့အိမ်ခေါ် ရမှာလည်း အားနာ၊ ကာရာအိုကေခန်းထဲလည်း သွားဆိုလို့မဖြစ်တာမို့ ဒီနေရာကိုပဲ ရွေးခဲ့ရပါသည်။

မဒီတို့ နားမှာ ဂစ်တာတစ်လက်၊ အသံသွင်းမည့် ကက်ဆက်လေး တစ်လုံး၊ ရေသန့်တစ်ဘူး၊ ဆင်းဒဝစ် ထည့်လာ သည့် ဘူးလေးတစ်ဘူးသာရှိသည်။ သူက အသံမသွင်းမီ ဆင်းဒဝစ် ဘူးလေးကို ဖွင့်လိုက်ရင်း

"လောလောဆယ် အဖိုးအခကတော့ ဆင်းဒဝစ်ပဲပေါ့ဗျာ၊

ခင်ဗျားစားဖို့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လုပ်လာတာပါ"

"အမယ် ... ရှင်ကိုယ်တိုင် လုပ်တယ်!"

"ဗုံတိတယ်လေ ကိုယ်တိုင်းလုပ်တော့ အကုန်အကျ သက်သာတာပေါ့၊ ရန်ကုန်မှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက် တည်း လာနေကတ်ည်းက ဒီလိုပဲ ကိုယ်စားဖို့ ကိုယ့်

ဘာသာ လုပ်ရတာ..."

"ရှင်က ရန်ကုန် ဇာတိ မဟုတ်ဘူးလား"

"မဟုတ်ဘူး ့ ့၊ ကျွန်တော်က တောင်ကြီးက ့ ့" "ဪ့ ့ ဒါကြောင့်ထင်တယ်၊ ရှင့်ပုံစံက အသားဖြူ၍။

နီး နီး en e

ရိုး မိုး စာ မေ

၁၇၄ ပုညခင်

နဲ့ တောင်ပေါ်သား ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေတာ၊ ဟယ် ...ကြည့်စမ်း

ခုမှ သတိရတယ်၊ ခုထိ ကျွန်မတို့ နာမည်တွေ မသိကြ

သေးဘူးနေဒို"

"ကျွန်တော့် နာမည် ခွန်မင်းပါ၊ စင်ဗျားကရော 🥂"

"ကျွန်မနာမည်က ဟန် ...၊ အင်း ... မဒီပါ"

မဒီက မဒိုနာမည် အပြည့်အစုံကို မပြောဘဲ 🛶

လိုက်မိသည်။ ဟန်မဒီမေ ဆိုသော အမည်ကိုတော့ သူကြားဖွာ နိုင်သည်ဟု ထင်လို့ပင်။

"အသံမသွင်းခင် ဗိုက်ပြည့်သွားအောင် ဒါလေး စားလိုဏ်

ပါဦး"

သူက ဘူးထဲမှ ဆင်းဒဝစ် တစ်ခု ထုတ်ယူ က**်** ပေးလိုက်သည်။ မဒီ စားကြည့်တော့ အရသာ တော်တော်လေ

ကောင်းသည်။ မဒီက မျက်ခုံးပင့်လျက် ...

"ကောင်းလိုက်တာ ... ယောက်ျားလေးလုပ်တာလို့တောင်

မထင်ရဘူး"

ဟုပြောမိတော့ သူက ပြုံးသည်။ ပြီးတော့ 🚅 လက်သုတ်ဖို့ တစ်ရှူးစလေး လှမ်းပေးသည်။ ရေသန့်ဘူး အသ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံသော ကဗျာ ... ၁၇၅

ကိုင်ကာ စောင့်နေသည်။ သူ့ကြည့်ရတာ တော်တော် အောက် သက်ကျေကျေ အလိုက်သိသိ ပုံစံမျိုးပင်။

မဒိ စားပြီးတော့ သူက ကက်ဆက်ကို မဒိုရှေ့မှာ ချပေးပြီး ဂစ်တာကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ သူက မဒီ ဆိုတတ်အောင် သင်ပြ

ပေးသည်။

"အဲ့ဒီအဆုံးနားကျ နည်းနည်းလေး ဆွဲလိုက်နော် မဒီ၊ ကျွန်တော့် အသံက အဆွဲအငင် နည်းနည်းမှမရလို့ ဆိုတော့ မပြတတ်ဘူး၊ ပြောပဲပြောပြတတ်တယ်"

သူသင်ပေးသံမျှကို သေရျာမှတ်ပြီးတော့မှ မဒီက အစွမ်းပြလေသည်။

မဒိသည် ဘာဖိစီးမှုမှမရှိ အေးအေးလေးဆေး ပေါ့ ပေါ့ပါးပါး ပုံစံမျိုးလေးဖြင့်ပင် အမှားအယွင်းမရှိ တစ်ပုဒ်ပြီး တစ်ပုဒ် သီဆိုသွားသည်။

ခွန်မင်းသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်ရလျက် မဒို ဘို တအံ့တဩ ငေးကြည့်နေလိုက်ရသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေက နှစ်သက်ကျေနပ်ခြင်းဖြင့် ရွှန်းစိုလက်လာသည်။

နီး မိုး စာ မပ

၁၇၆ ပူညခင်

"မဒီရယ် ့ တော်လိုက်တာ၊ နားထောင်လို့ ကောင်းလိုက်

တာ၊ တကယ် အဆိုတော်စစ်စစ်အတိုင်းပဲ၊ မဒီသာ အ**ဆို** တော် လုပ်ရင် အရမ်းအောင်မြင်မှာ ..."

"ရှင့်ဆီက အဖိုးအခရမှ ကျွန်မက အောင်မြင်အောင် လုပ်

· နိုင်မှာပေါ့ "

မဒီက ပြုံးစစဖြင့် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြောတော့ သူက

အကြံအိုက်သွားပုံဖြင့် သူ့ဆံပင်တွေကို ဖွပစ်လိုက်ရင်း ... "ဟိုလေ ့္ ကျွန်တော် ပေးနိုင်တဲ့ အဖိုးအခကတော့

မဒီ စီးရီး ထုတ်လောက်အောင်တော့ များမယ်မ**ာင်**

ဘူး ... "

"ကျွန်းုံ စီးရီးထုတ်လောက်အောင် ရှင်ပေးနိုင်မှာပါ 🚅

"ဟာ ... အဲဒီလောက်ကြီးတော့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ 🥞

ရယ်"

"ရှင် တတ်နိုင်ပါတယ်"

"ကျွန်တော် တကယ်မတတ်နိုင်လို့ပါ"

"တတ်နိုင်ပါတယ်ရှင်၊ ရှင့်သီချင်းတွေကို ကျွန်မကို ရောင်

လိုက်ရင် ပြီးတာပဲ၊ ကျွန်မ အောင်မြင်တဲ့အထိ ရှင် တာဝန်

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ှူ မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ္က ၁၇၇

ယူပြီး သီချင်းတွေ ရေးပေးရမယ်၊ အဲဒါ ရှင့်ဆီက ကျွန်မ လိုချင်တဲ့ အဖိုးအမပဲ"

သူက မဒိုကိုကြည့်ရင်း အံ့ဩစွာ တိတ်ဆိတ်သွား

သည်။ ပြီးတော့ ဧဝေဝေါ ပုံစံမျိုးဖြင့် ...

"နေဦး ့ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို မြင်ဖူးသလိုပဲဗျ၊ ဘယ် နေရာမှာ မြင်ဖူးတာလဲတော့ မမှတ်မိတော့ဘူး၊ မြင်ဖူးတာ

တော့ သေချာတယ်"

ဟု ပြောလေသည်။

မဒီသည် ဆက်လက် ဖုံးကွယ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိတော့ တာမို့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရင်း ...

"ရှင် မြင်ဖူးခဲ့မှာပါ၊ ကျွန်မက သူရိယရဲ့ ဇနီးအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ မအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ အဆိုတော် ဟန်မဒီမေ

ഗി"

မဒိုကို ကြည့်နေခဲ့သော သူ့ မျက်လုံးတွေထဲမှာ

ကရုဏာရောင် လွှမ်းသွားခဲ့သည်။

သူက ခဏ တိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ ဧစာစောကထက်

ပို ပျော့ပြောင်းလာကာ ...

နိုး နိုး စာ မေ

ီးမ<mark>ိုး ကေး</mark>ပေ ,

၁၇၈ ပညာခင်

"ကျွန်တော် ဂျာနယ်တွေထဲမှာ ဖတ်ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ စိတ်

အနောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရင် ဆောရီးဗျာ ... "

"ရပါတယ် ့ ့ စိတ်အနေဝင့်အယှက် မဖြစ်ပါဘူး၊ အားလုံး

ပြီးသွားပြီပဲ ... "

သူ စကားမဆက်တတ်တော့ဘဲ ခေါင်းငုံလျက်

တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

မဒီလည်း ခေါင်းငုံ့ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

အဲဒီနောက် နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူခေါင်းမော့

യാനാ ...

"ကျွန်မ အောင်မြင်ချင်တယ်"

"ခင်ဗျား အောင်မြင်ရမယ်"

ဟူသော အသံနှစ်သံ ပြိုင်တူ ထွက်လာသည်။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက် ပြိုင်တူပြုံးမိကြသည်။ သူက မခို မျက်ဝန်း

တွေထဲ စူးရှရှ စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း . . .

"ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား အောင် မြင်အောင် ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီမယ်"

ရိုး မိုး ဧာ ဓပ

ဟု တည်ကြည် သိမ်မွေ့စွာ ပြောသောအခါ မဒီက

အတူဂူမြင့် ထိုဂိန်းဘေသ စီလူခမ္း''' ဂန်းယွံသို့ စီးဘိုဘေသ ယမါ**း'''** သန်မြ

င်ထဲတုန်ခါကာ မျက်ရည်ဝဲလာသည်။ အားအင်တစ်မျိုးက မဒို နေ့ာကိုယ်ထဲ စီးဝင်သွားသလိုလည်း ခံစားလိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ အပြန်အလှန် ယုံကြည်ခြင်းကို မဒီတို့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေမှတစ်ဆင့်

🛥သီးသီး မြင်လိုက်ရလေသည်။

200

ခုတော့ ့ အဆိုတော် အဖြစ် အောင်မြင်ချင်တာ ဟာ ခွန်မင်းလား ့ ဟန်မဒီမေလားတောင် မသိတော့**ချေ** သူက မဒီထက်တောင် ပိုပြီး တက်ကြွထက် နေ ချေသေးသည်။

သူအသစ်ထပ်ရေးပေးသော သီချင်းတွေဟာ တင်္ခ ထက် တစ်ပုဒ် ပိုပြီး ပြောင်မြောက်လာသည်။ သူက မင်္ခ တွေ့တိုင်း ...

> "မဒီ အောင်မြင်ရမယ်ကွ၊ သိလား ... အဲ့ဒါ လုံးဝ ေ တယ်"

> > ဟု ရှေ့ဖြစ်ကို အပ်ချမတ်ချ သိနေသလိုမျိုး 🗷

ာဆီပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၈၁

မြာတတ်သည်။ ထိုစကားမျိုး ပြောသည့်အခါတိုင်း သူ့မျက်လုံး ခွားက တောက်ပထက်သန်လွန်းတာမို့ မဒီ အမြဲ စိတ်အားတက် စွာရသည်။

မဒီ စိတ်အခြေအနေကို အောက်ဆုံးကနေ အထက် နှီ ပြန်ရောက်လာအောင် သူက တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲတင်နေ

"မဒိက အစကတည်းက အရည်အချင်း ရှိပြီးသားပါ၊ ကံတွေ စန်းတွေ၊ ကြောင်းကျိုးတိုက်ဆိုင်မှုတွေ မရှိသေး လို့သာ အောင်မြင်ဖို့ အချိန်မရောက်ခဲ့တာ၊ မအောင်မြင်တာ အရည်အချင်းမရှိလို့ ဆိုတာမျိုး ဘယ်တော့မှ မတွေးနဲ့ ... " သူက ထိုစကားမျိုး မကြာခဏ ပြောတတ်သည်။ မဒိသည် သူနှင့် သီချင်းကိုက်ရင်း စကားပြောရင်း

ဒေါ်စိုးကွာပင် မခိုရဲ့ ပြောင်းလဲမှုကိုသတိထားမိကာ "မဒီလေး ကြည့်ရတာ ခုတလောမှ ကြည်လင် လန်းဆန်း လာသလိုပဲကွယ်၊ အဲဒီလိုလေး သွက်လက်ရွှင်လန်းနေတတ် တာ မဒို အရင်ပုံစံပဲ၊ အဲဒီ ပုံစံကို ဆက်ထိန်းထားကွယ့် မပျောက်စေနဲ့ ..."

₹\$ €

🖏 ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု ရှိလာသည်။

နိုး မိုး ၈၁ ဝဝ

၁၈၂ ကူခင်

ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆိုသည်။

"စုဒိကတော့ ခနဲ့တဲ့တဲ့ ပြုံးကာ ...

ိရှင် ရွှင်လန်းတာ ကျုပ်သိပါတယ် မယ်မဒီ၊ အဟမ်း ဝါသနာပါတာလေး လုပ်နေရတာလည်း တစ်ကြောင် သီချင်းရေး ဆရာလေးရဲ့ အားပေးဖေးမမှုကို ခံယူရရှိတ

ကလည်း တစ်ကြောင်း ... ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ ကို**ယ်** လေ ... "

မဒီက စုဖီနှင့် ပခုံးချင်းတိုက်ကာ တွန်းလို

"မဟုတ်တာတွေ လာပြောမနေနဲ့ ..."

"ဟုတ်တာတွေ ပြောနေတာပါ၊ ကျပ် ပြောတာ မှန်တ မဟုတ်လား၊ ဝန်ခံစမ်းပါ"

"မှန်သင့်သလောက်တော့ မှန်ပါတယ်"

"နင်တို့ အခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ"

"တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် နားလည်ကြတဲ့ မိတ် ရင်းမျာတွေပေါ့၊ သူက ငါ့အပေါ် စေတနာလည်း အေ

တယ်လေ"

အဆိမ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ၙ ဘာဆု

"စေတနာ ရိုးရိုးလား"

"ရိုးရိုးပဲ နေမှာပါ၊ ငါ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးတာလည်း သူ

သိသားပဲ၊ ပြီးတော့ ့ ခုချိန်မှာ ငါက လူလှပပလေးလည်း မဟုတ်တော့ဘူးလေ၊ ဖြစ်သလို နေနေတဲ့ ပုံကြီးနဲ့ပဲ စတွေ့

ခဲ့တာ ့

"နင် ပြောခဲ့ဖူးသလို ဒီပုံကိုမှ ချစ်ပါတယ်လို့ ဆိုလာရင် ကော

"တော်ပါဟယ် ့္ ငါ ဒါတွေ မစဉ်းစားချင်တော့ပါဘူး"

"ဒါပေမယ့် အချစ်ကြောင့်ရတဲ့ ဝေဒနာကို ကုစားနိုင်တာ

လည်း အချစ်ပဲတဲ့ မဒိရဲ့ ... ၊ ခုပဲကြည့်လေ နှင့် သူနဲ့ တွေ့မှ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာတာ အသိသာကြီး ... "

စုဇီကတော့ မဒီတို့ နှစ်ယောက်မှာ စိတ်ချင်း ဆက်

သွယ်လွှမ်းမိုးမှု ရှိသည်ဟု ယူဆထားလေသည်။ စူဇီ ပြန်သွားသောအခါ မဒီက ပြုံးငိုင်ငိုင်လေး

ဦမိသက်ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါသည်။

ကော်ကြာတော့မှ မဒီသည် ထိုင်ရာမှထကာ မှန်ရှေ့

ရီး မိုး တ မပ

သို့ တရေ့ရေ့ လျှောက်သွားလိုက်မိလေသည်။

ရိုးရိုး လေး မပ

၁၈၄ ပုညခင်

ှ အို ့ ဟုတ္ရိပ္ပါရဲ ့ ။ မဒို မျက်နာလေးက တကယ် ပဲ ကြည်လင်လန်းဆန်းနေလိုက်တာ ့ ့ ။

ဖြူလျော်နေသော ပါးကလေးတွေပင် သွေးရောင် ရဲလာခဲ့ပြီ ... ။ မှိန်ဖျော့ဖျော့ မျက်ဝန်းလေးတွေလည်း အရောင် တောက်လာခဲ့သည်။

ဒါဟာ ဘာကြောင့်များလဲဟု မဒီ ကိုယ့်ကိုယ်<mark>ကို</mark> ပြန်မေးရမှာတော့ ရှက်သေးသည်။

ခုတလောမှ မဒိုရဲ့ စိတ်ဖိစီးမှုင်တွကို ထိန်းချုပ် နိုင်လာတာမို့ အစားတွေလည်း လွန်လွန်ကျွံကျွံ မစားမိတော့။

ပြီးတော့ မဒီ ပိန်ချင်လာသည်။ ့ မဒီသည် မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ညင်သာစွာ ဝင်**ထိုင်**

လိုက်၏။ အတွန့်ပြေ ရှည်ကျနေသော ဆံပင်တွေကို ဖြန့်ချကာ ဖြစ်သလို မပြီးတော့ဘဲ အနုစိပ် ညင်သာ သိမ်မွေ့စွာ ဖြီး**နေခိ** သည်။

အဲ့ဒီနောက်တော့ မဒီရဲ့ လက်ရောင်းကလေးတွေ သည် မထိမကိုင်တာ ကြာပြီဖြစ်သော မိတ်ကပ်ဘူးများ၊ နှတ်ခင် နီ ဘူးများကို ထိတွေ့ကိုင်တွယ်လိုက်သည်။

ရိုး မိုး (၈၇ ပေ

အဆိပ်ပြင် ထုံဖွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၈၅

မကြာခင်မှာပင် မဒီ လက်ချောင်းကလေးများက ခဒီ မျက်နှာပေါ်မှာ ဖွဖွလေး တို့ထိရွေ့လျားလျက် ရှိလေသည်။`

၁၈၆

လအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် မဒိုပုံစံက ပုံမှန်အ အထားသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

အစားလည်း ထိန်းချုပ်၊ အားကစားလည်း လုပ်တာ မို့ မဒို ခန္ဓာကိုယ်က သွယ်လျလှပလာသည်။ မျက်နှာတစ်ဝိုက်အ အဆီပိုတွေလည်း ကျကာ ဘဲဥပုံ မျက်နှာဝန်းဝန်းလေး ပြန်ထော် လာသည်။ ဆံပင် တွန့်တွန့်တွေကို စတက်ပုံ ဖွာဖွာတိုတိုလေး ညှပ်ပစ်လိုက်တာမို့ မဒို ပုံစံက ပိုနုသွားသည်။

ခွန်မင်းကတော့ သူ့မျက်စီရှေ့မှာပင် နေ့ချင် ညချင်း လှလာသလိုဖြစ်နေသော မဒိုကို အံ့ဩကာ တစ်ရှေ့ ပြောချင်နေပုံပင် ... ။ အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နက်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၈၇

, တစ်နေ့တော့ သူက မဒိုရှေ့မှာ ရပ်ကာ သက်ပြင်း

တစ်ချက်ချလိုက်ရင်း . . .

"မဒီ ့ မဒီကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် ပြောပြချင် တယ်"

"ပြောလေ ့ ခွန်မင်း"

"ဟို ... ဟို ... မဒီက အခု အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူးနော်"

"ဘာကိုလဲဟင် ..."

"မဒိ အရမ်းလှလာလို့ ...'

မဒီက နည်းနည်းရှက်သွားကာ ...

"ဪ ့ ဒါလား၊ အဲဒါကလေ မဒိက စီးရီးထွက်တော့ မှာဆိုတော့ ကြော်ငြာရိုက်ရတာတွေ ရှိလာတော့မှာ မဟုက် လား၊ ဟန်မဒိမေက ပုံပျက်ပန်းပျက်ကြီး ဖြစ်နေပြီဆိုတာ မျိုး အပြောမှုခံချင်လို့ပါ"

"အဲဒါ့ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ခက်တာပဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"ကျွန်တော် ... ကျွန်တော်ကမဒိုကို ဒီလို မေလှလာခင် ကတည်းက ချစ်နေခဲ့မိတာ ... ကျွန်တော်က မဒို့ နိတ်

်နိုးမိုး ဧာ ပေ

စိုး မိုး ဧာ ပေ

၁၈၈ _ ပုညခင်

ဝိညာဉ့်ကို ချစ်တာ၊ မဒီ အပေါ်ယံအလှက ကျွန်တော့် အတွက် အရေးမကြီးဘူးလေ . . ၊ "ဒါပေမယ့် ခုချိန်ကျမှ ကျွန်တော့်တက်က ဖွင့်ပြော လိုက်ရင် မဒီက မဒီလှလာလို့ ကျွန်တော် ချစ်လာတာလို့ ထင်မှာစိုးရိမ်တယ် . . "

မဒီက ထိုစကားကြောင့် တုန်လှုပ်သွားပါသည်။ ကြည့်စမ်း ... မဒိုနှလုံးသားဟာ အချစ်ကို လက်သင့်ခဲ ခံစားနိုင် တုန်းပါပဲလား။ သို့သော် မဒီတ နောက်တစ်ကြိမ် မှားမှာကိုတော့ ကြောက်ရွံ့သူပီပီ ဝန်လေး တွန့်ဆုတ်သွားမိသည်။

သိပါတယ် ခွန်မင်းရယ်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ အဲ့ဒီနယ်ပယ်ကို ခြေမချချင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မ နောက်ထပ် ချစ်ဖို့၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ယုံကြည်ချက် မရှိဘူး"

"ရှင် အဲဒီလောက် သဘောထား မသေးသိမ်မှန်း ကျွန်မ

"ကျွန်တော်ကတော့ မဒိုကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားနိုင် လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်မှုရှိတယ်"

"မဒိုကို မမျှော်လင့်စေချင်ဘူး"

\$ € en eu

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံသော ကဗျာ ... ု ၁၈၉

"မျှော်လင့်ချက်မပါဘဲနဲ့ လည်း ချစ်နေလို့ ရပါတယ်၊ မဒီ ဘယ်လိုပဲ ဆုံးဖြတ် ဆုံးဖြတ် ကျွန်တော် မဒီ့ကို ချစ်နေမှာ

သူက် မဒီ စိတ်ရုပ်အောင် စွတ်တိုးမတောင်းဆိုခဲ့ ဘဲ သူ့အချစ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားကာ မဒီ အောင်မြင်ဖို့အတွက် သာ ရှေ့ရှုတွန်းအားပေးခဲ့ပါသည်။

၁၉၀

နောက်ထပ် လအနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် ဆောင်း ဦးတစ်နေ့မှာ ဟန်မဒိမေရဲ့ စီးရီးခွေသစ် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအခွေသည် ခွေဖြန့်ပြီး တစ်လအတွင်းမှာ ပေါက်

သွားခဲ့သည်။

လအနည်းငယ်အတွင်းမှာ မဒိုနာမည်သည် တစ်ရှိန်

ထိုး ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

မဒိုအောင်မြင်မှုကြောင့် ပျော်ရတဲ့ ခွန်မင်းရဲ့ အကျော်

ဟာ မဒိုထက်တောင် သာမယ်ထင်ရသည်။ ဝက်ဝက်ကွဲ အောင်မြင်သော မဒီရဲ့ ပွဲဦးထွ**က်** စတိတ်ရှိုးအပြီးမှာ သူက မဒိုကို တုန်ယင်လှိုက်လှဲစွာ ဆီးကြိုရှင်

နိုး နိုး ဧာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်အသာ နွတ်ခမ်း္က ဖန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ္က. ၁၉၁

"မဒိရယ် ... ကိုယ် ပျော်လိုက်တာ၊ မဒိ တကယ် အောင့် မြင်ပြီ သိလား၊ အဲ့ဒါ ကိုယ့်အိပ်မက်ပဲ၊ ကိုယ်အဖြစ်ချင်ဆုံး အိပ်မက်ပဲ"

သူက မဒို လက်နှစ်ဖက်လုံးကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင် လှုပ်ယမ်းရင်း ကတုန်ကယင် ပြောနေသည်။ သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာ တော့ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးခြင်း မျက်ရည်တွေ ပြည့်နေခဲ့သည်။

အဲ့ဒီလောက်တောင် ပျော်ရသလား ခွန်မင်းရယ် ္မှု ။

သူ့ရဲ့ ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြှောက်ပေးမှုက မဒို စိတ်နှလုံး

ဆို ဆွဲဆုပ်လှုပ်ခါပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ အချစ်က နှလုံးသားရဲ့ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ကျလာသည်။

မဒီသည် ရှေ့သို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးသွားမိကာ သူ့

ြော်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်လိုက်မိရင်း "ရှင် အခု ကျွန်မကို မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ချစ်လို့ရပြီ ..."

၁၉၂

'သိုသိပ်စွာ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ခြင်း' ဆိုတာထို မောင်နဲ့ တွေ့တော့မှ ကျွန်မ သိခွင့်ရခဲ့သည်။

မောင်က ကျွန်မကို လူတွေရှေ့မှာ မဒီဟုသာ ဆီ တည်တည် ခေါ် ဓာတ်ပြီး နှစ်ယောက်တည်း ဆိုလျှင်တော့ 'ဟန်လေး' ဟု နူးညံ့စွာ ခေါ် ဓာတ်ပါသည်။ မောင်က လူတွေရှေ့မှာ သဲသဲလှုပ် ချစ်ခင် ဂရုနီ

မပြတတ်ပေမယ့် နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ဆုံချိန်တွေမှာတော့ ခ မတူအောင် ချစ်ခင်ယုယတတ်သူ၊ အသေးစိတ်ကလေးက ဂရုစိုက်တတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်က အဆိုတော် ဟန်မဒီမေရဲ့ ချစ်သူအခြ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ္က ၁၉၃

လူရှေ့မှာ ဘယ်တော့မှ ဝံ့ကြွားဂုဏ်လုပ်မနေတတ်၊ ကျွန်မရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် တိတ်ဆိတ်စွာ ဂုဏ်ယူကျေနပ်တတ်သူ ဖြစ် ပါသည်။

ဂရုမစိုက်သော မောင်နှင့်အတူ ပွဲတက်ဖို့ ကျွန်မရဲ့ အဝတ်အစား တွေကို အထူးတလည် ရွေးချယ့်ခေါင်းစားနေစရာလည်း မလိုပါ။

့ ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် တီရုပ်ကိုသာ ဝတ်ကာ အလှအပ

အကယ်၍များ ကျွန်မ ဝလာခဲ့လျှင် မှိုချိုး မျှစ်ချိုး

အပြောခံ၊ အနှိမ်ခံ၊ အပယ်ခံ ဖြစ်ရမှာလည်း ကြောက်စရာမလိုပါ။

မောင်က မြောတတ်သေးသည်မှာ ... "မောင်က တန့်လေးကို အရင်လို ပုစ်မျိုးပဲ ဖြစ်စေချင်တာ၊

အဲ့ဒါဆို မောင် သိပ်မပူရဘူးလေ၊ ခုတော့ ဟန့်လေးက လာလာလာ မောင်မှာ စိတ်မျာဖြစ်လေပါ့ "

လှလှလာလေ မောင့်မှာ စိတ်မချဖြစ်ရလေပဲ ့ " မောင်က အဲဒီလို လူမျိုးမို့ ကျွန်မ မလှတော့မှာကို

ခွစရာမလို။

ထိုအချက်တွေကြောင့်ပဲ မောင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ကျွန်မ

မှာ ယုံကြည်ချက်တွေ ရှိလာခဲ့ရပါသည်။

နိုး မိုး စာ မပ

နီး နိုး **ဧ**ာ ပေ

၁၉၄

မောင်နဲ့ ကျွန်မ လက်ထပ်ကြဖို့ စီစဉ်သောအခါ မောင်က စတင် တောင်းဆိုသည်မှာ ...

> "ဟန်လေး ့ မောင်တို့ လက်ထပ်တဲ့ သတင်းတွေ ဓာတ် တွေကို ဂျာနယ်တွေထဲမှာ ပလူပျံ့အောင် မပါချင်ဘူးမော် မောင် အဲဒါမျိုးကို တကယ် ရက်တယ် ့ "

မဒို စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ ကသိကအောင် ဖြစ်သွားသည်။

မဒီက မောင့်အနား တိုးတိုးကပ်ခါ မေးမိသည်။ "ဘာလိုလဲ မောင် ့ ့ ကျွန်မက ဒုတိယအကြိမ် လက်ထ တာမို့လို့ မောင်က ရှက်တာလား"

ရီး မိုး ဗာ ပေ

"မဟုတ်ပါဘူး ဟန်လေးရယ်၊ မောင့်အကြောင်းလည်း ဟန်လေး သိပါတယ်၊ မောင်က ပကာသနတ္တေ မလုပ်ချင် တာပါ၊ မောင်တို့လက်ထပ်ပွဲကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ အကျဉ်းရုံးလေးပဲ လုပ်ကြမယ်၊ လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ် ပြီးရင် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေနည်းနည်းပါးပါးပဲ ဖိတ် ပြီး ပွဲလေးတစ်ပွဲ လုပ်လိုက်ရုံပေါ့၊ အကျဉ်းချုံးလေ ကောင်း လေပဲ၊ မောင်တို့ နှစ်ယောက် အတူနေရဖို့သာ အဓိက ကျတယ်လေ မဟုတ်ဘူးလား"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၁၉၅-

ကျွန်မ ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။ အကျဉ်း ဆိုပေမယ့် အဲ့ဒီလောက် ကျဉ်းတာကြီးကျတော့ မကြိုက်ချင် ပြန်။

အရင်လူတုန်းကတော့ ချဲ့လွန်းလို့၊ အခုလူကျတော့ လည်း အလွန်အကျွံ အကျဉ်းချုံးဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ နှစ်ယောက် လုံးဟာ တစ်ဖက်စွန်းစီမှာပင် ... ။

"ဒါဆို ကျွန်မတို့ ဟန်းနီးမွန်း ထွက်ဖို့ကျတော့ရော ..." "ဝေးဝေးလဲလဲ သွားဖို့ စဉ်းစားမနေပါနဲ့ ဟန်လေးရယ်၊ ခရီးပန်းပါတယ်၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ကြတဲ့ ၁၉၆ ပုညခင်

သူတွေအတွက်ကတော့ ဘယ်မှာပဲနေနေ အတူရှိနေ ရက်တိုင်းဟာ ဟန်းနီးမွန်း ရက်တွေချည်းပါပဲ"

ဪ ့ ့ ဟိုလူကတော့ အေသင်။ ဒီလူကျစာ

အိမ်နေချင်။

"ဟန်လေး ့ မောင့်ကို အထင်မလွဲနဲ့ နော်၊ မောင် အကွ ချုံး လုပ်ချင်တာက ဟန်လေးရဲ့ အတိတ်နဲ့ ဘာမှမပ သက်ဘူးနော် ့ ၊ ဟန့်လေး မောင်နဲ့ ပထမျှဦးဆုံး အ

လက်ထပ်လည်း မောင်က ဒီလိုပဲ စီစဉ်မှာပဲ" သူ့စကားကို လက်ခံချင်သလို လက်မခံချင်သလို

အင်တင်တင်လုပ်နေသော ကျွန်မကို မောင်က ချော့ချော့မော့ လေး ပြောရင်း ကျွန်မ နဖူးကို ဗွဇ္ဖလေး ငုံ့နမ်းလိုက်သည် နောက်ဆုံးတော့ သိုသိုသိပ်သိပ်လေး ချစ်တတ်

သိုသိုသိပ်သိပ်လေး လက်ထပ်ပေါင်းသင်းချင်သော မောင့်သ ကို ကျွန်မ လိုက်လျောလိုက်ပါသည်။

ဒီလိုနဲ့ သီချင်းရေး ဆရာလေး ခွန်မင်းနဲ့ အတော် ဟန်မဒီမေ တို့ရဲ့ လက်ထပ်ပွဲက သိုသိပ်စွာပင် ပြီးစီးခဲ့ရသည်။

ဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နက်ခမ်း ျပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၁၉၇ အဲ့ဒီမှာ ကျွန်မ ဟန်မဒီမေရဲ့ ပထမဘဝနှင့် အသွင်

ႊနားသော ဒုတိယဘဝတစ်ခု စတင်ခဲ့တော့တာ ဖြစ်သည်။

a a a

99

အဝွင်း (၄)

and jo

100

"ဟန်လေး ့ ထတော့လေ ့ l love you..." ကျွန်မရဲ့ နံနက်ခင်းတိုင်းတွင် ချိမြိန်သော ထိုစုကား

ာစ်ခွန်းကို မပီဝိုးတဝါးကြားလျက် နဖူးပြင်ဆီက ညင်သာသော

ထိအတွေ့ကို ခံစားရင်း နိုးကြားလာရမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မက နိုးလျက်နှင့် မျက်လုံးမဖွင့်သေးဘဲ အိပ်

ေသာင်ဆောင်နေလျှင်တော့ မောင်က ကျွန်မရဲ့ နှာခေါင်းလေး

ြီ လိမ်ဆွဲမည်။ ပါးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ဖွဖွ ဖြစ်ညှစ်ရင်း ကျွန်မ ဆရုပ်နိုင်အောင် ကျီစားမည်။ အခေါ်အဝေါ် အမျိုးမျိုးနှင့် ကျွန့်မ

ေရပ်နိုင်အောင် ကျီစားမည်။ အခေါ် အဝေါ် အမျိုးမျိုးနှင့် ကျွန့်မ ဗျားယောင်းလျက် ချစ်စကားတွေ ပြောကာ မြူဆွယ်လိမ့်

ခိုးမိုးစာ မ

္ဆိုဝ၂ ပုညခင်

"အသည်းလေး ့ မောင့် ပျားရည်ချိချိလေး၊ ချစ်ချစ်လေး၊ ပူတူတူးလေး၊ အရူးမလေး၊ အပျင်းတုံးကလေး၊ ထတော့ ကွာ ့ အိပ်ပုပ်ရင် မောင် မချစ်တော့ဘဲ နေမှာ ့ ့" ဒီလိုပြောလို့မှ ကျွန်မ မထသေးလျှင် မောင်က

ကျွန်မရဲ့ မျက်ခွဲတွေကို ဖိနမ်းမည်။ ဒါနဲ့ မဲရသေးလျှင် ကျွန်မရဲ့ ခြေဖဝါးကို လက်ဖြင့် ကလိမည်။ ထိုအခါကျမှ ကျွန်မက တွန့် လိမ်ကာ တဟိဟိရယ်မိရင်း အိပ်ရာထရတော့သည်။

ကျွန်မက မောင့်ထံ လက်ဆန့်တန်းလိုက်တော့ မောင်က သူ့ ခေါင်းကိုညွှတ်ပေးသည်။ ကျွန်မက မောင့်လည်ပင်း ကို ယီးလေးခိုကာ အိပ်ရာထရသည်။ အဲ့ဒီနောက် ကျွန်မတို့ အပြန်အလှန် morning kiss ပေးကြသည်။ ပြီးမှ မောင်က ဘီး တစ်ချောင်း ယူကာ ကျွန်မ ဆံပင်ဧတွကို ဖြီးပေးရင်း

> "တစ်နေ့ကို ၈ နာရီလောက်အိပ်ရင် တော်ရောပေါ့ ချစ်ရာ ၈ နာရီထက် ပိုအိပ်ရင်လည်း ခေါင်းနောက်ပြီး ထိုင်းမှိုင်း ငှာယ်၊ ၈ နာရီ မပြည့်ပြန်ရင်လည်း မလန်းဆန်းဘူး ... "-"ဒါပေမယ့် မောင် ကျွန်မကို နှိုးတာ ၈ နာရီထက် ဖို အိပ်မှာစိုးတာ တစ်ခုကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်က

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂ဝ၃

ထပြီး ကျွန်မက္က မထသေးရင် မောင် ပျင်းနေလို့မဟုတ်

"ပာန်လေး နိုးရင် စားဖို့ ပြင်ဆင်နေရတာနဲ့ ပျင်းချိန်တောင် မရပါဘူး"

"အိမ်ကိစ္စတွေ မောင် ဝင်လုပ်နေရတာ မပင်ပန်းဘူးလား မောင်ရယ်၊ ဒေါ်စိုးကို လုပ်ခိုင်းရင်လည်း ရသားပဲ ..."

"မောင်က မောင့် မိန်းမ ဝေယျာဝစ္စကို မောင်ကိုယ်တိုင် ပဲ လုပ်ချင်တယ်၊ မောင့် ဝေယျာဝစ္စကိုလည်း မောင့်မိန်းမ လုပ်ပေးတာပဲ ကြိုက်တယ် ..."

> မောင်က အဲဒီလို ယောက်ျားမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်လောက်ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့ ယောက်ျားပဲ

။ ငဲနာ

"ဒီနေ့ ဘာတွေပြင်ဆင်ထားလဲ၊ ပြောပါဦး မောင်" "ဟန်လေး ဟိုတလောက ဘာစားချင်တယ် ပြောထား လဲ ..."

"ဟင် ... ဘာပြောမိပါလိမ့်၊ မမှတ်မိတော့ဘူး

"ညှပါကွာ ့ ဒါတောင် မမှတ်မိဘူးလား"

\$: \$: en eu

နိုး နိုး ဧာ ပေ

"ဘာပြောထားမိလဲဟင်"

"မနက်စောစော ဆီထမင်းပူပူလေးနဲ့ ငါးရံ့ခြောက်ဖုတ်

လေး စားချင်လိုက်တာဆို ... '

"ဟယ် ... ဟုတ်သားပဲ၊ မှတ်မိပြီ၊ အဲဒါကြောင့် မောင်က

ဆိုထမင်းသွားဝယ်ထားတယ်ပေါ့"

"မဝယ်ပါဘူး 🏬"

"ဒေါ်စိုးကို ဆီထမင်း ထိုးခိုင်းထားတယ်ပေါ့"

"g ', 11

"ဟင် ္ ဒါဆို"

"မောင်ကိုယ်တိုင် ဟန်လေးစားဖို့ ဆီထမင်းထိုးထားပါ

တယ်ဗျာ့"

"ဟယ် ့ မောင်က ဆီထမင်းထိုးတယ်၊ အံ့ဩစရာကြီး၊

မောင် လုပ်တတ်လို့လား"

"လုပ်တတ်တာပေါ့၊ ဘာစက်လိုလဲ ... "

"မပင်ပန်းဘူးလား မောင်ရယ်၊ ဝယ်ရင် ဝယ်၊ မဝယ်ရင်

ဒေါ်စိုးကို လုပ်ခိုင်းရောပေါ့ ...

"အပြင်က ဝယ်တော့ ဆီသန့် မသန့် စိတ်မချရဘူး၊

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ပြန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂ဝ၅

ဒေ့ါ်စိုးကလည်း ဘယ်လောက်ပြောပြော ဆီသုံးကြမ်းတယ်၊

ဟန်လေးက အဆီအဆိမ့်တွေ သိပ်စားလို့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ အဲဒါကြောင့် ဆီနည်းနည်းနဲ့ မောင်ကိုယ်တိုင် ဆီထမင်း

့ ထိုးပေးထားတာ

"ငါးခြောက်ကျတော့ရော . . .

"မောင်ကိုယ်တိုင် ဖုတ်ပေးထားပါတယ်ဗျာ"

"မောင်ကတော့လေ တကယ်ပဲ သိလား ္ပ.ုံ

"ဘာ တကယ်ပဲလဲ ုု့"

"ကျွန်မကို အရမ်း အသေးစိတ်ကျကျ ဂရုစိုက်တဲ့နေရာမှာ တကယ့်ကို စံပဲလို့ ပြောတာ'

"မောင် သိပ်ချစ်တဲ့ မိန်းမပဲ၊ ဂရုစိုက်ရတာပေါ့"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်ရယ် ... "

'မောင်လှည်း ကျေးစူးတင်တယ်"

"ဘာအတွက်လဲ မောင်"

"မောင့်ကို ဟန်လေး နားမှာ နေခွင့်ပေးခဲ့လို့ပေါ့ ... "

်ကျွန်မက ပိုပြီး ကျေးစူးတင်ရမှာပါ၊ ကျွန်မ အောင်မြင့်

လာအောင် မောင် ကူညီခဲ့တာလေ"

ရိုး မိုး ဧာ မေ

နိုး နိုး စာ မေ

၂ဝ၆ ပုညခင်

"မောင်က ပိုပြီး ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ၊ မောင်ရေးတဲ့ သီချင်း တွေကို ဟန်လေး ဆိုပေးခဲ့လို့သာ မောင်က သီချင်းရေး ဆရာ ဖြစ်ရတာ"

"အို ... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မက ကျေးဇူးပိုတင်ရမှာပဲ" "မောင်ပဲ ကျေးဇူးပိုတင်ရမှာပါကွာ ... "

"မရပါဘူး၊ ကျွန်မက ပိုတယ်"

"မောင်က ပိုရ်မှာ ... "

"ဟင့်အင်း ့ မရဘူး၊ ကျွန်မ ပိုတင်မှာ"

ကျွန်မတို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးတင်ရင်း အ**ပြန်** အလှန် မွေးမွေးပေးကြပြန်သည်။

ထိုခဏလေးမှာ ကျွန်မက မေ့နေသောကိစ္စတ<u>စ်ခုကို</u> သတိရသွားပါသည်။ (ထိုသတိရခြင်းက ကျွန်မတို့ ဆက်ဆံရေးကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်လိုက်သည်။)

"ဟယ် ... ခုမှ သတိရတယ် မောင်၊ ကျွန်မလေ ဒီမန**က်** အင်တာဗျူးဆရာ တစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားတယ်၊ မြန်မြန် ထပြီး ပြင်ဆင်ဦးမှ၊ မောင်လည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး ဝတ်ထားဦး ..."

ရီး မိုး ဗာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နှတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂ဝ၇

မောင်က ကျွန်မကို ပွေ့ထားရာမှ ဗြုန်းခနဲ လွှတ် ချလိုက်တာမို့ ကျွန်မမှာ အိပ်ရာပေါ် အင့်ခနဲ ပြန်ပစ်ကျသွားပါ သည်။

> "အဲမယ်လေး ့ မောင်ရယ် ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ ...၊ မောင့် လုပ်ပုံနဲ့ အဆင်မသင့်ရင် ခါးမျက်သွားနိုင်တယ် သိလား"

> "ဟန်လေး ့ မင်း ဗျူးမယ့်ကိစ္စမှာ မောင် မပါချင်ဘူး နော်"

"ဟင် ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သူတို့က နှစ်ယောက်စလုံးကို ဗျူးချင်တာလေ"

"အဆိုတော့် ယောက်ျားအနေနဲ့ တောင်မေး မြောက်မေး မေးနေမှာတွေ မောင် မဖြေချင်ဘူး"

"မောင်လည်း သီချင်းရေး ဆရာပဲလေ၊ သီချင်းရေးဆရာ တစ်ယောက်အနေနဲ့ မေးမှာပါ ..."

်အဲ့ဒီလောက်နဲ့ ဘယ်ပြီးမလဲ၊ အချစ်ရေးတွေ၊ အိမ်ထောင် ရေးတွေ တောင်မေး မြောက်မေး မေးဦးမှာ၊ ဘယ်လို

့ ဖြစ်ဖြစ်ကွာ မောင် အဲဒီလို လူလုံးထွက်ပြရမယ့်ကိစ္စတွေ

၂ဝ၈ ဖညဆင်

မလုပ်ချင်ဘူး၊ မောင်က မင်းကို အရမ်းချစ်မယ်၊ ဂရု**စိုင်** မယ်၊ ဒါ မောင်တို့ နှစ်ယောက်တည်းရဲ့ ကိစ္စ၊ သူများ

အောင် ကြေညာနေဖို့ မလိုဘူး" " "ဒါတော့ ဒါပေါ့ မောင်ရယ်၊ ကျွန်မလည်း ချစ်ပြနေတာ မျိုးတွေ မကြိုက်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို ဗျူးတဲ့အခြီး မှာ ကျွန်မအနားမှာ မောင့်ကို ရှီစေချင်တာပါ၊ အနားမှာ တော့ လာထိုင်နေပေးပါ မောင်ရယ်၊ ချကနေ လာတော့မှာ မြန်မြန်လေး အဝတ်အစားလဲလိုက်နော် ..."

ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေရှိတိုင်း မောင်က မကြည်လ

အင်တာဗျူးဆရာ ရောက်လာတော့လည်း မောင်က ကျွန်မ**ော** မှန်ကုပ်ကုပ် မျက်နှာထားဖြင့် ဝင်ထိုင်နေသည်။ သူ့ပုံစံပ ကျွန်မနဲ့ ခုပဲ အကြီးအကျယ် ရန်ဖြစ်ထားသည့်ပုံစံမျိုး။ သူ့ပုံစံ အင်တာဗျူးဆရာလေးကပင် ခပ်လန့် လန့် နှင့် ကွက်ကြည့်ကွ ကြည့် လုပ်နေသည်။ ကျွန်မကို မေးပြီးတော့မှ ကက်ဆက် သူ့ဘက်သို့ မရဲတရဲ တိုးရွေ့သွားကာ

> "ကိုခွန်မင်း အနေနဲ့ မဟန်မဒီမေ ခုလို အောင်ြ အတွက် ဘယ်လို ပံ့ပိုးပေးခဲ့ရသလဲ ခင်ဗျ"

အဆိပ်ဖြင့် တို့မွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၂ဝ၉

"ဒီလိုပါပဲ ့ ့ အထူးအထွေ မပံ့ပိုးပါဘူး၊ ကြုံကြိုက်လို့ ကျွန်တော် ရေးတဲ့ သီချင်းကို သူ ဆိုဖြစ်သွားတာပါ"

သူ့ပုံစံက ကျွန်မကို အရေးမထားသော ပုံစံမျိုး။

ထိုင်နေကတည်းက ကျွန်မနံဘေးမှာ ကြင်ကြင့်နာနာ ကပ်ထိုင် တာမဟုတ်။

သူ့မျက်နှာထားက တင်းလွန်းတာမို့ ဗျူးဆရာက လည်း ဆက်မမေးရဲတော့ဘဲ အင်တာဗျူးကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါ

ဗျူးဆရာ ပြန်သွားတော့မှ ကျွန်မ သူ့ရှေ့မှာ ခါး ဆောက်ရပ်မိရင်း

"နေစမ်းပါဦး မောင် ့ ၊ မောင့်ပုံက ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရ တာလဲ ့ ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"ကိုယ့်ပုံကိုယ် မှန်ထောင်ကြည့်လိုက်ပါလား၊ ပုံစံကိုက မိန်းမတစ်ယောက်ကို မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ ပေါင်းနေရတဲ့

ပုံမျိုး"

သည်။

နိုး မိုး ဧာ မပ

၇ညခင်

၂၁၀

"ဒါဆို မောင်က ဘယ်လိုနေရမှာလဲ၊ လူရှေ့မှာ ပရောပရီ

လုပ်ပြနေရမှာလား"

"မလိုပါဘူး၊ အဲဒီလောက်ထိ မလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တမင်

မျက်နှာထားကြီးတင်းပြီး မင်းဘာသာ နာမည်ဘယ်လောက် ကြီးကြီး ငါဂရမစိုက်ပါဘူးကွာဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးလည်း လုပ်စွ

နေစရာမလိုဘူး"

"တမင်လုပ်မပြပါဘူး၊ ႏွာဘသာ ဖြစ်သွားတာ"

"ရှင့်စိတ်ထဲမှာ tention ရှိလို့သာ ဒီပုံစံမျိုး အလိုလိုဖြစ် သွားတာပေါ့၊ ကဲ ... တော့်ပါပြီး စောစောစီးစီး ရန်မဖြစ် ချင်တော့ဘူး၊ ညနေကျရင်သာ ဒီလို မျက်နှာထားမှိုး

မဖြစ်စေနဲ ..."

"ညနေကျရင် ?"

"ဟုတ်တယ် ... ညနေကျရင် ကျွန်မ သူငယ်ချင်း စုနီး မင်္ဂလာ ညစာစားပွဲ ရှိတယ်၊ ရှင်လည်း လိုက်မှဖြစ်မတ်

နှစ်ယောက်လုံး လာခဲ့ဖို့ သေသေချာချာ ဖိတ်ထားတယ်

့"ငါမလိုက်ဘူး"

"မလိုက်လို့ မရဘူး"

"မင်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဟန်လေးရာ၊ ငါ အေးအေး

🛥 စိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၁၁

ဆေးဆေး နေပါရစေ ့္ ၊ အဲဒီလိုပွဲတွေကို မင်းနဲ့ တပူး

တွဲတွဲ သွားမနေချင်ဘူး၊ ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ် လင်မယား

နှစ်ယောက်တည်း အေးအေးချမ်းချမ်း နေချင်တယ်၊ မင်း

လည်း အဲဒီလို နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားစမ်းပါ"

"ကျွန်မလည်း အိမ်မှာပဲ အေးအေးဆေးဆေး နေချင်ပါ တယ်၊ ဒါပေမယ့် လူမှုရေးဆိုတာက ရှိသေးတယ်၊ ပြီးတော့

အဲဒီလို လူမှုရေးပွဲတွေကို လင်စုံမယားဖက် တင့်တင့်တယ် တယ် သွားချင်တယ် မောင်၊ မောင် မငြင်းပါနဲ့၊ ညနေကျ ကျွန်မနှဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ်၊ ကျွန်မကိုချစ်ရင် လိုက်ခဲ့ရမယ်

მეე ∵∵

... မောင်က ကျွန်မနဲ့ဆက်ပြီး အငြင်းအခုံ မလုပ်တော့

"ကောင်းပြီလေ ့ လိုက်ဆိုလည်း လိုက်ရတာပေါ့"

"မောင့်မျက်နှာထားကြီးကို ခုနလိုမျိုး တင်းမှထားဖို့ ကြို

ပြောထားလိုက်မယ်"

ရီး မိုး စာ မပ

နိုး မိုး စာ ပေ

၂၁၂ ပုညခင်

loś

ကျွန်မက မောင့်ကို ခင်ဘင်းတင်းလေး သတိထေ

ပြောကြားလိုက်ပါသည်။

သို့သော် ညနေကျတော့ ကျွန်မရဲ့ သတိပေး ပြော

ချက်က အလကားပဲ ဖြစ်ရလေသည်။ မောင်သည် ကျွန်မနံဘေးမှာ လိုက်ပါလာသော်

င်း နည်းနည်းလေးမှ နွေးနွေးထွေးထွေးမရှိချေ။

နှစ်ယောက်တည်းဆို ကျွန်မကို လိုလေသေးမရှိ

ဆင် ဂရုစိုက်တတ်သော၊ ကြင်နာတတ်သော မောင်သည် လူ မှာရှုရောက်တိုင်း ရုပ်တည်ကြီးနှင့် အရေးမစိုက်သလို ပုံစံမျိုး

သွားသည်။

ကျွန်မက ချစ်ပြတတ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်

နာကြည်းခဲ့ဖူးသူဖြစ်ပါသည်။ မောင့်အနေနဲ့ လည်း ချစ်ပြဖို့

၂၁၄ 🕟 စညာင်

မလိုပါ။ သို့သော် ဒီလောက်ကြီးလည်း ချစ်မပြခြင်းက အိုတ ဖြစ်နေဖို့မလိုပါ။ နွေးနွေးထွေးထွေး သက်သောင့်သက်သာလေ

ရှိနေပေးရင် လုံလောက်ပါပြီ။

မောင်ဟာ ဘာကြောင့်များ လူတွေရှေ့မှာ ကျွန်မင်

ဂရမစိုက်သလို နေတတ်ပါသနည်း။ ထိုမေးခွန်းရဲ့ အဖြေကို ကျွန်မ ကြော်စဏ စဉ်းနေ

ရင်း ဦးနှောက်ခြောက်မိပါသည်။

ကျွန်မက မောင်နှင့်အတူ စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုမှာထိုင်က

ငိုင်တွေစဉ်းစားနေဆဲ စူဇီက ကျွန်မတို့နား ရောက်လာကာ "ဒီနှစ်ယောက် မလှုပ်ရှားသေးပါလား၊ သွားလေ ့ ဟို

> စားစရာတွေ သွားယူတော့၊ နောက်ကျရင် အရိုးအရင်း ပဲ ရနေဦးမယ်"

စူဖီက ဘူဖေးဟင်းပွဲတွေဘက် လှမ်းကြည့်ရင်း အ ပြောသည်။

မောင်က ဲစားစရာ သွားယူဖို့ ထတော့ ကျွန် စုစီနှင့် စကားပြောလက်စ မပြတ်သေးတာမို့ ...

"မောင်ရေ ့ ကျွန်မအတွက်ပါ တစ်ပန်းကန် ထည့် ပေးနော်" အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၁၅

ဟု လှမ်းမှာလိုက်သည်။ သူက မျက်မှောင်ကြုတ်

သွားကာ ...

"ကိုယ့်ဘာသာ သွားယူပေါ့ကွာ"

ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောပြီး ထွက်သွားတော့သည်။ ကျွန်မက ပါးစပ်အဟောင်းသားလေး ပွင့်ကာ ကျန်ခဲ့တော့ စူဓိက ခုန်းတွန့်ကာ

"ဘယ်လိုလဲ ့္ မဒီ နင်တို့ အဆင်မပြေကြဘူးလား"

"ပြေပါတယ်ဟယ်၊ အိမ်မှာတော့ ပြေပါတယ်"

"နင့်ယောက်ျား ကြည့်ရတာ နင်ကို နိုင်ရသလိုပဲ ... "

"အိမ်မှာတော့ မနိုင်ရပါဘူးဟယ် ့ုု့" "ဘာလဲဟု၊ နှင့်စကားက ့ုု့"

"နောက်တော့ ပြောပြပါမယ်ဟယ် ..."

သတို့သား ရောက်လာတာမို့ စုစီနှင့် စကားစ မြန်

မြန်ဖြတ်လိုက်ရသည်။ ရင်လဲမှာတော့ တန့်နံ့နှင့် သူ့ကို မကျေနပ်နိုင်ပါ။

8: 8: en eu

သူက စားစရာ ပန်းကန်ယူကာ ကျွန်မနားမှာ ပြန် ထိုင်တော့ ကျွန်မက သူ့အနားကပ်ကာ အကြိတ်သံဖြင့် မေး၆

သည်။

ရိုး ရိုး စာ အပ

၂၁၆ ပုညခင်

"ရှင့်မှာ အဲ့ဒီရောဂါ ရှိတယ်မဟုတ်လား"

"ဘာရောဂါလဲ ... "

်"လူရှေ့ကျရင် မိန်းမကို နိုင်ရကြောင်း ကြွားချင်တဲ့ ရောဂါ

സ ... "

"အဲ့ဒီရောဂါရှိမှန်းသိရင် မင်း ဘာလို့ မရအရ ခေါ်သေး

હં…"

"ရှင်ဟာလေ ့ အိမ်မှာတုန်းကနဲ့ တခြားစီပဲ သိလား"

"အိမ်မှာနေတဲ့ စတိုင်လ်ကို ကြိုက်ရင် အိမ်မှာပဲနေပေါ်

အပြင်ခေါ် မထုတ်နဲ့ ပေါ့"

လူတွေရှေ့မှာဆို သူ အလျှော့မပေးမှာ သေချာတာ

မို့ ကျွန်မ စိတ်လျှော့လိုက်ရပါသည်။

න න න

ထိုပွဲမှအပြန် ...

"ရှင် အဲ့ဒါ ဘာသဘောလဲ မောင်၊ ဘာသဘောလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး၊ အိမ်မှာ ဒါမျှမကတွေ လုပ်ပေးနေရက်

သားနဲ့ လူရှေ့မှာ ဒါလေးခိုင်းမိတာကို ဒီလိုပြန်ပြောစရာ လား

မဒီသည် အိမ်ထဲရောက်တာနှင့် ဖိနပ်ကို ကန်ချွတ်

🚉ပြီး ဖုန်းနှင့် လက်ကိုင်အိတ်ကို တစ်နေရာဆီ ပစ်ချခဲ့ကာ

ေသတကြီး အဆက်မပြတ်ပြောရင်း အခန်းထဲသို့ တောက် ဘောက် ဝင်သွားသည်။

သူက ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီပုံစံမျိုးနှင့် ကျွန်မ ⁽

ဆော်က လိုက်ဝင်လာကာ...

ရီး မိုး **ဧ**ာ မေ

ရုံးမိုး **ဧ**သ မပ

5

Jeen aci

တန်လေးကလည်းကွာ ... ဒီလောက်ကလေးနဲ့ စိတ်မဆိုး ပါနဲ့၊ မောင်မှားတယ်ဆိုလည်း တောင်းပန်ပါတယ်" "ဘာဒီလောက်လေးလဲ ... ဒီလောက်လေးတွေ များလာရင် ဒီလောက်ကြီး ဖြစ်သွားတတ်တယ်ဆိုတာ ရှင်မသိဘူးလား၊ ရှင် အမြဲ ဒီလိုပဲ လူရှေ့ရောက်ရင် နောက်တစ်ယောက် ဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒီလိုမျိုး လူရှေ့တစ်မျိုး ကွယ်ရော တစ်မျိုး လုပ်တတ်ထဲ့သူတွေကို ကျွန်မ သိပ်မုန်းတယ် သိလား၊ အရမ်းမုန်းတယ် သိလား"

ကျွန်မက ခုတင်ပေါ် ပစ်ထိုင်ချကာ အော်ငိုမိတော့ သူက ပျာယာခတ်နေသည်။

> "ဟန်လေး ့ ့ အဝတ်အစားတွေ လဲလိုက်ဦးလေ၊ နေဦး မောင် ယူပေးမယ့်"

သူက ဗီရိုတံခါး ပြေးဖွင့်လျက် အိမ်နေ့ရင်းဝတ်သည့် ဂါဝန်လေး တစ်ထည် ရွေးယူလာပေးသည်။

"ရော့ ့ အဝတ်လဲလိုက်ဦးနော်"

"မလဲဘူး ... မလဲဘူး၊ ရှင်ပေးတဲ့ အဝတ်ကို မဝတ်ဘူး ရှင့်ကို လုံးဝမကျေနပ်ဘူး"

နိုး မိုး စာ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှန်းသော နွတ်ခမ်း္တူ့ ပန်းကဲ့ ၌ နူးညံ့သော ကဗျာ္တူ ၂၁၉

"ဟန်လေး ့ ဆံပင်တွေ တင်းမနေဘူးလား၊ ကလစ်နဲ့ ကြာကြာညှပ်ထားရင် ခေါင်းကိုက်တတ်တယ်ဆို ့ ၊ လာ ကိုယ် ကလစ်ဖြုတ်ပေးမယ် . . "

"မထိနဲ့ ... ကျွန်မကို လာမထိနဲ့ ... "

သူက ကျွန်မခေါင်းကို လှမ်းကိုင်တာမို့ ကျွန်မ ခေါင်းကို တအားခါယမ်းလိုက်မိသည်။

"ဟာ ့ေဟ့ ့ေဟေ့ ့တော်ပြီ၊ ရပ်တော့ကွာ၊ မထိနဲ့ဆို မောင် မထိပါဘူး၊ ဟန်လေး ခေါင်းမူးနေပါဦးမယ်၊ ဟို တစ်ခါ ခေါင်းလှည့်လိုက်တုန်းကတောင် အကြောညပ်သွား သေးတာ မဟုတ်လား"

သူက ကျွန်မ ဘာပြောပြော သည်းခံချောမေ ြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ခဏကြာတော့ ဗန်းတစ်ဗန်း ေ ု အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာသည်။

"ဟုန်လေး ့ ဟိုမှာလည်း ဘာမှမစားခဲ့ရဘူး၊ ဒီမှာလည်း ဒေါသထွက်ရတာ မောနေရောပေါ့၊ လာ ့ ဒီမှာ စားလိုက် ဦး၊ မနက်ဖြန်ကျရင်လည်း စတိတ်ရှိုး ဆိုစရာရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီည အားရှိအောင် စားပြီး အိပ်ရေးစာ - အိပ်ရမယ်လေ" ၂၂ဝ ဟညခင်

သူက ထမင်းနဲ့ဟင်းကို ဇွန်းဖြင့်ခပ်ကာ ခွံ့ကျွေးစို့

ပြင်သည်။ ကျွန်မက သူ့လက်ကို ပုတ်ချတော့ ပေရေသွားသမျှ ကို သူက သိမ်းဆည်းသည်။ ပြီးတော့ စွဲမဲလျော့ဘဲ ခွံ့ကျွေးဖို့

ပြင်သည်။ ကျွန်မက ခေါင်းခါငြင်းဆန်သည်။ သူကလည်း

ဆက်၍ ချော့မော့သည်။ နောက်တော့ ကျွန်မ ဗိုက်ဆာလှတာမို့

သူ့နွဲ့ ကျွေးတာကို စားမိရင်း စိတ်ပြေစပြုလာသည်။ သူက ကျွန်မကို ခွဲ့ကျွေးပြီးတာနှင့် ကျွန်မ ခေါင်းက

ကလစ်ကလေးကို ဖြုတ်ပြီး ဆံပင်တွေကို ရှင်းပေးပြန်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်မ ဆံပင်လေးတွေကို ဖွဖွမွေးလိုက်သောအခါ ကျွန်မ

က သူ့ရင်ခွင်ကို ဖွဖွလေး ခေါင်းမှီအပ်ထားလိုက်မိတော့သည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ အပြင်သွားရင် ရန်ဖြစ်လိုက်၊ အိမ်ရောက် ရင် ပြန်ချစ်လိုက်ဖြင့် သသရာ အကြိမ်ကြိမ် လည်နေသည်။

နောက်တော့ ကျွန်မ ဘယ်သွားသွား သူ့ကိုမခေါ် တော့ပါ။ ဒီလိုနဲ့ အပြင်သွားတိုင်း ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း

အဖော်မဲ့နေခဲ့ရသည်။

အိမ်မှာတော့ ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ အထီးမကျွန်ပါ။ သက ကျွန်မနားပဲ အမြိုကပ်နေကာ ကျွန်မ စားဖို့သောက်ဖို့

သူက ကျွန်မနားပဲ အမြဲကပ်နေကာ ကျွန်မ စားဖို့သောက်ဖို့ ဂရုပာစိုက် စီစဉ်ပေးခြင်း၊ ကျွန်မ ကြည့်သင့်သည့် MTV ခွေတွေ

ရှာဝယ်လာကာ ဖွင့်ပြခြင်း၊ သီချင်းအတူနားထောင်ခြင်း၊ ကျွန်မ အတွက် လိုအပ်တာတွေကို အကြံပေးခြင်း စသဖြင့် သူ့လောက် ဝတ္တရား ကျေပွန်သည့် ယောက်ျားမျိုး မရှိတော့ပါ။

သို့သော် ... ကျွန်မ အလုပ်က အိမ်မှာ အမြဲနေလို့

နိုး မိုး ဧာ ပေ

JJJ van

ရသည့် အလုပ်မျိုး မဟုတ်ပါ။ စတိတ်ရှိုးသွားဆိုရတာ၊ တစ်ခါ တစ်ခါ မင်္ဂလာဆောင်မှာဆိုပေးရတာ၊ ကြော်ငြာရိုက်ရတာ၊ လိုအပ် သည့် ပစ္စည်းတွေဝယ်ဖို့ ဈေးဝယ်ထွက်ရတာတွေလည်း ရှိပါသည်။

အဲဒီအခါမျိုးမှာ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားရတတ်ပါသည်။ နယ်ဘက်ကို စတိတ်ရိုးထွက်ဖို့ရှိလျှင်တော့ ကျွန်မ

က သူ့ကိုခေါ်မိသည်။

"မောင် ့ ့ကျွန်မနဲ့ အတူလိုက်ခဲ့ပါလားဟင်၊ မောင်လိုက်

တော့ ကျွန်မ အားရှိတာပေါ့ ..." "ဒေါ်စိုးကို ခေါ်သွားလည်း ဖြစ်တာပဲကွာ ..."

"ဒါဖေမယ့် မောင် လိုက်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ဒီတစ်ခါ သွားရမှာက မန္တလေးဆိုတော့ ရှိုးပြီးရင် နောက်နေ့ကျ ကျွန်မတို့ ပြင်ဦးလွင်ဘက် တက်ကြမယ်လေ့၊ မောင်နဲ့ ကျွန်မ လက်ထပ်ပြီးကတည်းက တစ်ခါမှ အတူခရီးမသွား သေးဖူးဘူးလေ"

"မင်းနဲ့ ခရီးအတူမသွားချင်ပါဘူးကွာ၊ လူကြည့်ခံရမ**ယ့်** ကိစ္စတွေ စိတ်မဝင်စားပါဘူး"

မောင် ဒီလိုပြောတော့ ကျွန်မ မတတ်နိုင်ပေ။ ရန် မဖြစ်ချင်လျှင် ပါးစပ်ပိတ်နေရုံပဲပေါ့။

နီးမိုး က မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ဆိုး ှူ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ္တ ၂၂၃

ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းလည်း သွားတတ်လာ တတ်မို့ ကိစ္စမရှိပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါတော့ အကာအကွယ်မဲ့သလို ခံစားရတတ်ပါသည်။

အဲဒီလောက်အထိကတော့ ကျွန်မ သည်းခံနိုင်ခဲ့ပါ သေးသည်။

သို့သော် ကျွန်မနဲ့ ပတ်သက်သည့် ကောလာဟလ တွေကို ပြန်ကြားသိရချိန်မှာတော့ ကျွန်မ ထိန်းချုပ်ထားခဲ့ရသမျှ နဲ့

တွေ ပေါက်ကွဲဖွင့်ထွက်ခဲ့ရပါသည်။

116

ထိုနေ့က ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်မ် တစ်ယောက်တည်း ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုကို တက်ခဲ့ရသည်။

အမြဲတမ်း တစ်ယောက်တည်းပဲ တွေ့နေကျမို့ ဘယ် သူကမှ 'အမျိုးသား မပါဘူးလား' ဟု မမေးကြတော့ပါ။ တချို့ဆို ကျွန်မမှာ ဧယာက်ျားရှိတယ်ဆိုတာတောင် မသိကြတော့ဘူး ထင် ပါရဲ....။

သူများတကာ စုံတွဲတွေကတော့ အတွဲညီညီ ပြောဆို ရယ်စောနေတာမို့ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း လူကြားထဲမှာ ထိုင်နေရတာ ပျင်းခြောက်ခြောက် ငေါင်စင်းစင်း နိုင်လှပါသည်။ စိတ်ထဲ ကျဉ်းကြပ်လာတာမို့ ကျွန်မက ဟိုတယ် သန့်စင်ခန်းဘက် ထွက်လာခဲ့သည်။

ရှိခ ရိုး စာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ဆ်း မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၂၅ သန့် စင်ခန်းထဲ ကျွန်မ ဝင်နေဆဲမှာ အပြင်ဘက်မှ စကားသံတွေကို သေသေချာချာ ကြားလိုက်ရပါသည်။

"ဒီပွဲကို ဟန်မဒီမေလည်း လာတယ်နော်၊ ရှင် တွေ့လိုက် လား

"မတွေ့လိုက်ဆူး၊ ထုံးစံအတိုင်း သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ယား"

"ဟုတ်တယ် တစ်ယောက်တည်းပဲ" "သူ့သတင်းတွေ ရှင်ကြားလား ..."

"ကြားတယ်လေ ... "

"ဘာတွေ ကြားလဲ"

"ကြားတာကတော့ အစုံပဲ၊ သူ ပထမ ယောက်ျားနဲ့ ကွာ ရှင်းထားတာတော့ ရှင်သိတယ် မဟုတ်လား" "သိတယ်လေ ့ု ကြာပြီပဲ၊ အခု သူ အိမ်ထောင်ကျနေပြီ

್ೆ …'

"ပြောတာပါပဲ၊ တကယ် အတိအလင်း အိမ်ထောင်ပြုတာ ရော ဟုတ်ရဲ့လား မသိပါဘူး ... ၊ လူသိရှင်ကြား ဧည့်ခံပွဲ မျိုး လုပ်တယ်လို့လည်း မကြားမိပါဘူး၊ တိတ်တိတ်ပုန်း အိမ်ထောင်ကျနေတာများလား သေိဘူးနော် ... "

ပညခင်

JJG

"တို့ကြားတာတော့ သူ့ယောက်ျားက သူ့ကို သီချင်းရေး

ပေးတဲ့ ´သီချင်းရေးဆရာဆို ... "

"ဟုတ်လား ... ဧည့်ခံပွဲတွေတော့ အတူတွဲတက်တာ မတွေ့

မိဘူး"

"အရင်တုန်းကတေ့ တစ်ခါတလေ အတူတွဲလာတတ်တယ် တဲ့၊ သူ့ယောက်ျားက သူ့ကို အရမ်းနိုင်ရတယ် ကြားတယ်

သူက သူ့ယောက်ျားကို အမြဲအရပ်ကြည့်နေရတာတဲ့ 🎎

"သူလည်း အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းဘူးနော်" "သူရိယနဲ့ တုန်းကတော့ မင်းသားက သရုပ်ဆောင်ကောင်

ကောင်းနဲ့ လူရှေ့မှာပဲ ချစ်ပြပြီး ကွယ်ရာကျ အရေးမ**ိုက်** ဘူးတဲ့၊ ခုယောက်ျားကျတော့ လူရှေ့မှာတောင် ချစ်မ**ြို့**

ဘူးဆိုတော့ ကွယ်ရာမှာ ဘယ်လောက်တောင် အခြေအခ

ဆိုးနေပြီလည်း မသိဘူး"

"တို့ကြားတာတော့ အခု သူယူထားတဲ့ ယောက်ျားက —

သားကြီး မယားကြီး ရှိတယ်ဆိုလား ... "

"ဟယ် ့ ဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ပွဲတွေ ဘာတွေ အေ မတက်တော့တာ ထင်တယ်"

ရိုး ရိုး ဧာ ငှေး

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၂၇

"ကွဲသွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ"

သူတို့ဟာသူတို့ အထင်နှင့် ခွတ်ဆွယ်စပ်ကာ ဇာတ်

လမ်းဆင်ထားသော ကြောက်မက်ဖွယ် ကောလာဟလကြီးကြောင့် ဘျွန်မ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း /ခုန်လာပါသည်။ ဒေါသတွေ တလိပ်

သိပ် တက်လာကာ စိတ်ထဲကနေ 'ရှင့်ကြောင့် ... ရှင့်ကြောင့်'

ဟု အော်ဟစ်ရင်း သန့်စင်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။

ကျွန်မ အပြင်ရောက်တော့ အဟင်းပြောသည့်သူတွေ တို မတွေ့ရတော့ပါ။

ကျွန်မက ခန်းမထဲ ပြန်မဝင်တော့ဘဲ အိမ်သို့သာ

အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

(**a**) **a**) **a**

ရီးမှီး ဧာ မ

၂၂၈

"အဲဒါ ရှင့်ကြောင့် သိလား၊ ရှင့်ကြောင့် ... ရှင့်ကြော**င့်၊** ရှင့်ကြောင့် ... "

မဒီသည် ဒေါသဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း သူ့ ရင်ဘတ်ကို အဆက်မပြတ် ထုရိုက်နေသည်။ သူက မဒီ လက်တွေကို မရ

အရ ဖမ်းဆွဲ ချုပ်ရင်း ...

"ဟန်လေး ့ ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ပြောလေ ့ ့ ဘာ<mark>ဖြစ်</mark> လာတယ်ဆိုတာ ပြောဦးမှပေါ့ ့ "

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ... ရှင့်ကြောင့် သူများအထင်သေးတာ ခံရတာပေါ့၊ မဟုတ်တဲ့ ကောလာဟလတွေ ထွက်လာတာ

ပေါ့ ... "

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၂၉

် ကျွန်မက ငိုရှိက်ရင်း ကျွန်မ ကြားခဲ့သမျှတွေကို

မြန်ပြောပြလိုက်သည်။ သူကတော့ ထိုစကားတွေကို အရေးလုပ်

င့် မရပါ။

"ခါများ ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ရင်ပြီးတာပဲ၊ ဘယ်သူ ဘာပြောပြောပေါ့"

"ရှင် ဒီလို လက်လွတ်စပယ် မပြောနဲ့၊ ဒီသတင်းမျိုး ထွက်လာတဲ့ကိစ္စမှာ ရှင်လည်း တာဝန်ရှိတယ်"

"အဲဒီတော့ မောင်က ဘာလုပ်ပေးရှမလဲ ..."

"ခု-္္ အဝတ်သွားလဲပြီး ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ"

"ဘယ်ကိုလိုကဲမြှောလဲ ..." "ဆီဒိုးနားက ဧည့်ခံပွဲကို ..."

"အဲဒီပွဲကနေ မင်းပြန်လာခဲ့စာာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ပွဲက

ပြီးလောက်ရောပေါ့ ... "

"မြေးသေးဘူး၊ ပွဲက ခုမှစရံပဲရှိသေးတာ၊ ကျွန်မရောက် တာ စောနေလို့သာ ကျွန်မကို လူများများလည်း မတွေ့ သေးပါဘူး၊ ကျွန်မ ဒေါသဖြစ်လွန်းလို့ ပြန်လာခဲ့တာ၊ ရှင် အခု ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့ပါ"

~ & & & & &

၂၃ဝ ပုညခင်

"ကလေးဆန်လိုက်တာကွာ ့ မင်း လုပ်ပုံက ရယ်စရာ မကောင်းဘူးလား"

"အဲ့ဒီပွဲမှာ ကျွန်မကို အိမ်ထောင်သည်နဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်း အိမ်ထောင်ကျနေတယ်လို့ ထင်တဲ့ႏူး အိမ်ထောင်ကွဲသွား ပြီလို့ ထင်မယ်လူ ဘယ်နယောက်ရှိမယ်ထင်လဲ၊ အဲ့ဒီ အထင်တွေကို လောလောဆယ် ဒီနည်းနဲ့ပဲ ချေဖျက်လို့ ရမယ်၊ သွားပါ ... ရှင် မြန်မြန် အဝတ်လဲပါ" "ကိုယ်မှ မလိုက်ချင်တာ ..."

"ဒီလောက်ပြောနေတာတောင် မလိုက်ဘူးလားဟင်၊ ရှင်း စာနာစိတ်မှ ရှိရဲ့လား၊ ရှင် ကျွန်မဲ ယောက်ျားမှ ဟုတ် လား ..."

"ဟာ ... ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဒီလောက်အော်နေရတာလဲ၊ ကဲ လိုက်မယ်ကွာ ... လိုက်မယ်၊ လာ ... သွားမယ်" ကျွန်မက ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်တာကို အာ

တပြန်ဒေါသဖြစ်သွားပုံဖြင့် ရှေ့ကနေ ဆောင့်ဆောင့်ဆို ထွက် သဖြင့် ကျွန်မက အပြေးလိုက်လာရရင်း ...

"နေဦး ... ရှင် အဝတ်လဲဦး ့ "

နိုး နိုး စာ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံ့မွန်းသော နုတ်ခမ်း ့ မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ့ ၂၃၁

"ငါ အဝတ်လဲနေရင် မင်းပွဲက ပြီးရောပေါ့၊ မင်း ငါနဲ့ တွဲမပြလိုက်ရဘဲ နေဦးမယ်"

သူက ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြောရင်း ကားပေါ် တက်ထိုင်လိုက် တာမို့ ကျွန်မက ကားကိုမောင်းထွက်လာသည်။ သူလိုက်လာတာ ကို ကျေနပ်ပေမယ့် သူ့ပုံစံ သားသားနားနားမရှိတာကိုတော့ စိတ်တိုင်းမကျချင်။ သို့သော် လုံးဝ မလိုက်တာနဲ့ စာရင်တော့ တော်သေးတ္တာပေါ့ဟု ဖြေတွေး တွေးရသည်။

့ နှစ်ယောက်သားဟာ အပြန်အလှန် ဒေါသထွက်ရင်း

ဟိုတယ်ရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

သူက ကားပေါ်ကနေ မညင်မသာ လှမ်းဆင်း လျှောက်သွားတာမို့ မဒီက သူ့ကိုမီအောင် လိုက်လာရင်း ...

"ဒီမှာ ရှင် ဒီလိုပုံနဲ့ သွားလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

"ဒါဆို ဘယ်လိုပုံနဲ့ သွားရမလဲ ... "

"ကျွန်မလက်ကိုဖြစ်ဖြစ် တွဲသွားပေါ့၊ ရှင့်မျက်နှာကိုပါ ပြုံးထားဦး ... "

"အေး ့ ့ ဒီမှာ ပြုံးပြီ၊ ဒီမှာ တွဲပြီ၊ အိုကေနော် ့ ့ ့"

သူက အသက်မပါသည့် အပြုံးမျိုးကြီး ြုံးလိုက်ပြီး

ကျွန်မလက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲကာ ဟိုတယ့်တွင်းသို့ လျှောက်ဝင် လာသည်။

ကျွန်မတို့ စုံတွဲကို တွေ့တော့ ကင်မရာသမားတွေ ဝိုင်းလာကြသည်။

လူဝိုင်းလာတာတွေ့တာနှင့် သူက တွဲထားသော မဒိုလက်ကို ဆောင့်လွှတ်ချပစ်လိုက်ပါသည်။

မဒိသည် သူ့လုပ်ရပ်ကို ဆတ်ဆတ်ခါ နာကြည်း

သွားကာ ဒေါသဖြင့် မွန်ထူအဆိပ်တက်သွားလေသည်။

"နေစမ်းပါဦး ... ရှင် ဒီလောက်ဖြစ်နေရအောင် ကျွန်မက မလှလိုလား၊ မအောင်မြင်လိုလား၊ ပွဲမတိုးလိုလား၊ ကျွန်မနဲ့ တွဲသွားရမှာ ဒီလောက်တောင် ဝန်လေးရသလားဟင်" ဟိုတယ်မှအပြန်မှာ မဆုံးနိုင်သေးသော ရန်ပွဲကိ

ရှေ့ဆက်ကြရပါသည်။

သူက ကျွန်မကို ကြည့်လျက် ခနဲ့တဲ့တဲ့ ပြုံးကာ

"အဲ့ဒါ မင်းကို အမြင်ကတ်လို့ပဲ၊ သိပြီလား . . . "

"အမြင်ကတ်တယ် ! "

"ဟုတ်တယ် ... မင်းက ဟိုပွဲ ဒီပွဲ လျှောက်တက်ပြီး အပြင် မှာ ပျော်မွေ့လွန်းတယ်၊ အိမ်ထဲမှာ ကိုယ့်ယောက်ျားနဲ့

ရီး ရီး စာ မေ

ეგς სუფნ

အေးအေးချမ်းချမ်း နေဖို့ကျတော့ စိတ်မဝင်စားဘူး မဟု**တ်** လား..."

ဘုရားရေ ့္ကကျွန်မ ဝင္ရ်လည်ပြီလား ္ ့။

"ကျွန်မ အပြင်ထွက်တယ်ဆိုတာ မထွက်မဖြစ်လို့ ထွက် တာပဲ၊ ကျွန်မအလုပ်က ရှင့်လို အိမ်ထဲမှာပဲ အေးအေးဆေး ဆေးထိုင်ပြီး သီချင်းရေးနေရတဲ့ အလုပ်မျိုးမှ မဟုတ်တာ"

"မင်းက ငါ့အလုပ်ကို အထင်သေးနေတာပဲ"

"လုံးဝမဟုတ်ဘူး . . . ရှင် အထင်မမှားနဲ့ "

ကျွန်မ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းမိသည်။ ကျွန်မ သူ လုပ်ရပ်ကို တစ်ခါမှ အထင်သေးတဲ့ဘက်က တွေးမကြည့်ဖူးပါ သူ့ဘာသာ ဗီလင်လာတဲ့အချိန်မှ ထရေးတာမို့ တစ်နှစ်နေ နှစ်ပုဒ်လောက် ပြီးလည်း ကျွန်မ ဘာမှမပြော။ သူ ပိုက် သိပ်မရှာနိုင်တာကိုလည်း တစ်ခါမှ မတွက်ကပ်ခဲ့ဖူးပါ။ ကျွန်မ စီးရီးစ် အသစ်သွင်းတဲ့အခါမှသာ သူ့ကို သီချင်းသစ်တွေ ရေးဆေ

အပူကပ်ရမှာပင်။ ကျွန်မ သူနဲ့ ရှေ့ဆက် ရန်မဖြစ်ချင်တော့တာ ရန်ပွဲကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

ရှိုး မိုး ဧာ မေ

အဆူဂုဖြင့် ထိုဂိန်းဘော နီယူခဂုံး "ဂန်းယံ့သို့ နီးဘုံဘော ယဓါး " ၂၁၅

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ နားလည်မှုတွေ ့ တဖြည်းဖြည်း ပါးလျားလာပြီဟု စတင်ခံစားမိကာ ကျွန်မ အား ငယ်နွမ်းလျနေခဲ့ပါသည်။

၂၃၆

သူ

သူတွေရဲ့ ဖန်တီးဇာတ်လမ်းဆင်နိုင်စွမ်းရည်ဟာ စာရေးဆရာတွေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နုတ်ခမ်း ္ပ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ္ယ

ထက်တောင် သာမလားမသိ။

ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စ ပိစိကွေးလေးကို အခြေပြုကာ တစ်ယောက်က ဇာတ်ကွက်တစ်မျိုး ဆင်သည်။ နောက်တစ် ယောက်ကလည်း သူ့ အထင်ကို ထပ်ပေါင်းပြီး နောက်ထပ် အခန်း တစ်ခန်း ချိတ်ဆက် တီထွင်လိုက်သည်။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် စီ အထင်များစွာကို ပူးပေါင်းလိုက်သောအခါ ယုတ္တရှိသယောင် ထင်ရသော ဒရာမာ ဇာတ်လမ်းရှည်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ စာရေး ဆရာက ရေးတယ်ဆိုတာကမှ တစ်ယောက်တည်း ရေးရတာမို့ တစ်ယောက်ရဲ့ ဖန်တီးမှုသာ။ ကောလာဟလကျတော့ လူအများ စုပေါင်း တီထွင်ရေးသားလိုက်သလိုမို့ ပိုပြီးတော့တောင် ရသစုံစုံ

ကျွန်မက ကိုကောလာဟလတွေကို မခံချိမခံသာ ဖြစ်ရဆဲ မကြာခင် မောင့်မွေးနေ့သို့ ကျရောက်တော့မည်ဖြစ် ကြောင်း သတိရှိသိုက်သည်။

ထိုအခါ မဒိသည် အကြံကုန် ဂဠုန်ဆားချက်ဆို သလိုပင် မောင့်အတွက် မွေးနေ့ဆုတောင်းကို ကွန့်ကာ ညွှန့်ကာ

နီး နိုး ၈၁ မေ

အမှန်တကယ်တော့ ကော့လာဟလကို ထုတ်လွှင့်

မ်ဒီသည် မောင်နဲ့ ခဏခဏ ရန်မဖြစ်ချင်သော် လည်း မဟုတ်က ဟုတ်က ကောလာဟလတွေကို မြန်ကြားရ

တိုင်းစိတ်ပျက်ရလေသည်။

ထိုကောလာဟလတွေကို ဘယ်လိုရှင်းရမလဲ ... ။ စာနယ်ဖင်းတွေကတစ်ဆင့် ရှင်းလျှင်လည်း မောင်

က သိပ်ကြိုက်မည်မထင် ... ။

မောင်ကသာ ကောလာဟလကို ဂရုမစိုက်ပေမယ့် ကျွန်မကတော့ ဂရုမစိုက်ဘဲ မနေနိုင်။ ရင်ထဲ တန့် နှံ့နှင့် မခံချိမခံ သာ ဖြစ်နေရသည်။

နိုး နိုး စာ ပေ

၂၃၈ ပုညခင်

ရေးသားလျက် သတင်းစာထဲသို့ မောင့်ကို အသိမပေးဘဲ ထည့် လိုက်လေသည်။

ထိုမွေးနေ့ဆုတောင်း အပြည့်အစုံမှာ ...

ချစ်တဲ့ မောင်(ခွန်မင်း) အတွက် မွေးနေ့ ဆုမွန်လွှာ

မောင်ရေ ...

မောင့်ရဲ့ မွေးနေ့မှာ ကျွန်မ ချစ်ဖို့ ကျွန်မကို ချစ်ဖို့ လူသားလေး တစ်ယောက်ကို မွေးဖွားပေးခဲ့တဲ့

မောင့် အဖေနဲ့ အမေရဲ့ ကျေးဇူးကို ဦးထိပ်ထားရင်း မောင့်အတွက် တောင်းဆုခြွေလိုက်ပါတယ်။

မောင့်မွေးနေ့မှဲသည် နောက်နှစ်ပေါင်းများစွာ

တိုင်အောင် မောင့် အချစ်ဦး ချစ်စနီးနဲ့ အတူ အနာဂတ် မှာ မောင်နဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဘဝထဲကို အဖော်ပြုဖို့ ဝင်ရောက်

လာဦးမယ့် ကျွန်မတို့ရဲ့ သားသား မီးမီးလေးတွေနဲ့အတူ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြွေတဲ့ မိသားစု၊ သိုက်မြုံလေးကို သက်ဆုံး တိုင် စောင့်ရှောက်နိုင်ပါစေလို့

မောင့်ရဲ့ ချစ်စနီး ဟန်လေး (ဟန်မဒီမေ)

• •

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နက်ခမ်း ျပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၃၉ ထိုမွေးနေ့ဆုတောင်း ပါလာသည့် မနက်စောစော

မှာတော့ မောင်က ချစ်စရာကောင်းစွာ တုံ့ပြန်ခဲ့သည်မှာ ...

၂၄၀

"မင်း ဒီလောက် ပေါတောတောနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ငါ မထင်

ခဲ့ဘူးကွာ ... " ့ မောင်သည် ထိုစကားကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပြော

ရင်း သတင်းစာကို စားပွဲပေါ် ဆောင့်ချပစ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ မဒီကလည်း ထိုင်နေရာမှ ဆောင့်အောင့်

ထရုပ်လိုက်ရင်း ...

"ရှင် ဘယ်လိုပြောလှိုက်တာလဲ" "ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ ... "

"ရှင် ပြောရဲရင် ထပ်ပြောပြစမ်းပါ"

"ပေါတောတောနဲ့ ကွာ ... "

နိုး နိုး ၈၇ မပ

🛥 စီပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ဆီး ... ဖန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၄၁

"ဘာ ပေါတောတောလဲ၊ ဘာပေါတောတောလဲဟင်၊ ရှင် ကျွန်မကို ဒီလို အသုံးအနွန်းပြောစရာလား၊ မသကာ ရှုံးနေသလား ပြောတာကမှ တော်ဦးမယ်"

"ဪ ့ မင်းလည်း ရူးတာက ကုလို့ရတယ်၊ ပေါတာက ကုလို့မရဘူးဆိုတာ သိသားပဲကိုး"

"ရှင်နော် . . ရှင် တော်တော့ . ့ "

"ခုလောက်ဆို သတင်းစာဖတ် ပရိသတ်အပေါင်းက မင်းရဲ့ မွေးနေ့ဆုတောင်းကို ဖတ်ပြီး ရယ်နေကြပြီ၊ မင်းဟာက မွေးနေ့ဆုတောင်းမှမဟုတ်ဘဲ၊ ကြွားနေ့ ဆုတောင်းကြီးပဲ ဟာ၊ သတင်းစာဖတ်တဲ့သူတွေကလည်း ဒီကြော်ငြာထည့်တဲ့ သူဟာ ပေါတောတော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်မှာပဲဆိုတာ ရိပ်မိနေလောက်ပြီ ..."

"ရှင် အဲ့ဒီ ပေါတောတောဆိုတာကို ထပ်ပြောမနေနဲ့ ... " "မှန်တာပြောတော့လည်း နာတတ်တာကိုး၊ မင်း အနာပေါ် တုတ်ကျတယ်ဆိုလည်း ထပ်မပြောတော့ပါဘူးကွာ ... "

"ရှင်...ကဲ..."

"ຫາ ... ເທຸ ... '

ရိ: မြို±် ဧဝ မေ

၂၄၂ ပူညခင်

မဒီသည် ဒေါသဖြစ်လှတာမို့ သူ့ကို ဖမ်းဆွဲကာ အိပ်ရာပေါ် လှဲပစ်လိုက်ပြီး သူ့ပါးစဗ်ကို ခေါင်းအုံးနှင့် တအား ဖိပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

"ဝူး ... အား ... ၊ အူး ... အီး ... "

သူက ဗလုံးဗထွေး ဝူးဝါး ဝူးဝါး အော်ဟစ်ရင် ရန်းကန်ထထိုင်လိုက်သည်။

"မင်း ငါ့ကို သတ်မလို့လားကွ ... ဟင်"

သူက မဒီကို စိုက်ကြည့်လျက် ဒေါသတကြီး 🕿 လိုက်ပြီး 👝

"ဒီမှာ ဟန်လေး ့ မင်း အပေါ် ယံကိစ္စတွေကို ဒီလော မမက်စမ်းပါနဲ့၊ မွေးနေ့ဆုတောင်းကို လူကြားကော အောင် ထည့်ပြီး အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေဘဲ လူ

သူမသိ ကျိတ်စိတ်ဆင်းရဲနေတဲ့သူတွေလည်း အပုံကြ 'အပြင်က အရေးကြီးသလား၊ အတွင်းက အရေးကြီး

ီဒါ့ကို မင်း ကောင်းကောင်းသိခဲ့တာပဲ ... "

"သိခဲ့တယ် ... ဟိုတုန်းကတော့ အိမ်တွင်းရေး သာဏ မျှော်လင့်လို့ အတွင်းကိစ္စကဖဲ ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ 🗪 အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ူ ၂၄၃

တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုတော့ အပြင်ရော အတွင်းပါ အရေး ကြီးတယ်ဆိုတာ သိလာပြီ၊ ရှင် အပြင်မှာ ကျွန်မကို ချစ်ပြဖို့ မလိုပါဘူး၊ ချစ်နေတဲ့ စိတ်ရင်းအတိုင်း မကွယ် မဝှက် ဟန်မဆောင်ဘဲ ဆက်ဆံရင်ရပြီ

"အခု ့ ကျွန်မတို့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ သယောင် ထွက်နေတဲ့ ကောလာဟလတွေကို မခံနိုင်လွန်း လို့ လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်တဲ့သဘောနဲ့ မွေးနေ့ဆုတောင်း ထည့်မိတယ်၊ ဒါကို ရှင် ဒီလောက် လှောင်ပြောင်သရော်ဖို့ မလိုဘူး၊ နားလည်ပေးဖို့ပဲလိုတယ်"

"မင်းကရော ကိုယ့်ကို နားလည်ပေးလို့လား"

"ကျွန်မက ဘာကို နားလည်ပေးရမှာလဲ ... "

"အေး ့ အဲဒီလို မေးကတည်းက မင်း ငါ့ကို နားမလည် ဘူးဆိုတာ ရှင်းနေတာပဲ"

သူက ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောပြီး မဒိုနားက ထွက်သွား ဆည်။ မဒိသည် သူ့ကို နားမလည်နိုင်စွာ ဒေါသထွက်ရင်း

ာ်ရစ်ရပါသည်။

ညနေရောက်တော့မှ သူ့မွေးနေ့မို့ သူ့ကို ဘယ်

၂၄၄ ပုညခင်

လောက် စိတ်ဆိုးဆိုး ပစ်မထားသင့်ဘူးဟု ခံယူကာ သူ့ကို စကားစပြောလိုက်သည်။

> "ဒီနေ့ ရှင့်မွေးနေ့ဆိုတော့ ညနေကျ ဘုရားသွားပြီး အပြန် ကျရင် ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ညနေစာ ဝင်စားရအောင် ... ၊ ပြီးရင် ရှင့်အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်လည်း ဝယ်ပေး မယ်"

"အပြင်သွားဖို့ပဲ အားသန်မနေနဲ့၊ အိမ်က ဘုရားစင်မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ယူပြီး အိမ်က မီးဖိုချောင်မှာ တစ်ခုခု ချက်ပြုတ်စားလို့ ရတယ်၊ မွေးနေ့လက်ဆောင်ကတော့ မင်း ကိုယ့်ကို တစ်ချက်နမ်းရုံနဲ့လည်း ပြီးတယ် ..."

"ရှင် ... ဝွတိုက်မနေနဲ့ ... "

မဒိသည် သူ့အပြောကို ဒေါသဖြစ်ရသော်လည်း သူ့မွေးနေ့မှာ ကိုယ့်အလွန်မဖြစ်စေချင်တာမို့ စိတ်ကို ထိန်းရသည်။ သူကတော့ မျက်နှာထား ခပ်ပုပ်ပုပ်နှင့်ပင် မီးဖိုခန်း

ထဲ ဝင်သွားသည်။

တော်တော်လေးကြာမှ ပန်းကန်ပြားကြီးကြီး တ ချပ်ကိုင်လျက် ပြန်ထွက်လာကာ

8: 8: € €0

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ... ဝန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၄၅

"မွေးနေ့ ရှင်ဆိုတော့ တစ်ခုခုတော့ ကျွေးရမှာပေါ့၊ ကဲ ...

လာစား ဒီမှာ မင်းကြိုက်တဲ့ ပီဇာ ္ပံု့"

ဟု မြော်လေသည်။ မဒိသည် သူကိုယ်တိုင် လုပ် လာသည့် ပီစာရုပ်ကြီးကို ငုံ့ကြည့်ရင်း ငိုရမလို ရယ်ရှမလို ဖြစ်နေသည်။ ဒါလေးလုပ်ပေးရုံနဲ့ မကျေနပ်သမျှတွေကို သင်ပုန်း ချေဖို့ သင့်မသင့်လည်း မသိပါ။ လောလောဆယ်တော့ ခုတစ်မျိုး

တော်ကြာတစ်မျိုး သူ့ဆက်ဆံရေးကြောင့် ရူးချင်နေတော့တာပင်။ ညရောက်တော့ သူက ခပ်တည်တည်နှင့်ပင်

"မွေးနေ့ ရှင်က မုန့် ကျွေးပြီးရင် စားတဲ့သူက မွေးနေ့လက်.

ဆောင် ပြန်ပေးရတာ မသိဘူးလား"

ဟု မဒိုနားကပ်၍ တိုးတိုးမေးသည်။ မဒိကလည်း ခပ်တည်တည်ပင်

"ရှင်အပ်မှ ပေးမယ်"

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ သူက မျက်စိ နိတ်ကာ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်တော့သည်။

မဒီက သူ ပါးကို ဖွဖွနမ်းကာ မွေးနေ့လက်ဆောင်

ဆးလိုက်ရင်း သက်ပြင်းချမိ၏။

နိုး နိုး ဧာ မေ

၂၄၆ စုညခင်

သူက မဒီကို အဝေးသို့ တွန်းပို့သည့် လုပ်ရပ်တွေ လုပ်ပြီးတိုင်း အနီးသို့ ပြန်ပြန်ဆွဲခေါ် တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မဒိုစိတ်သည်လည်း အဝေးသို့ ပြေးချင်လိုက်၊ သူ့ အနား ပြန်ပြေးလာလိုက်နှင့်မို့ ... ပင်ပန်းလုပြီ။

အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းကာလတွေမှာတော့ မဒီသည် သူနှင့် အဆင်ပြေပြေ နေချင်လျှင် သူ့ကို အပြင်မခေါ် ရန်သာ ရှိတော့ သည်ဟု သဘောထားလိုက်ရတော့သည်။

သူက ဘယ်လောက်နေစိမ့်သလဲဆိုရင် မဒီ ညဘက် ဘယ်သွားသွား ကားလိုက်မောင်းပေးဖော်တောင် မရ။ သီတင်း ကျွတ်မို့ လူကြီးတွေ လိုက်ကန်တော့လျှင်တောင် အဖော်မလိုက် ချေ။ ဒက်ဒီကို သွားကန်တော့တုန်းကသာ မကောင်းတတ်၍

လိုက်ရပုံပေါ်ပြီး ဒက်ဒီရှေ့မှာ စကား ဟဟမပြောချေ။

ကောင်းသည် ဆိုးသည် မဝေဖန်ဖူးသော ဒက်ဒီက

ဝင် တစ်နေ့တော့ မဒိုကိုခေါ်မေးပါသည်။

နီး မိုး *စာ* မေ

၂၄၈ ပုညခင်

"ဆွီတီ ့ ့သမီးတို့ အိမ်ထောင်ရေးက အဆင်ပြေရဲ့လား

"ပြေပါတယ် ... ဒက်ဒီ ... "

"သမီးညာပြီ ... ဒက်ဒီ သိတယ်၊ အဲဒီတော့ ဒက်ဒီ တ**စ်ခု** တော့ ပြောမယ်၊ သမီးရဲ့ မာမီနေရာက ပြောရရင် မိန်း ကလေးဆိုတာ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် အီ

ထောင်ဆက်များတာ မကောင်းဘူး၊ သည်းခံပြီး ညှိပါ အိမ်ထောင်မကွဲအောင် ဂရုစိုက်ပါ ... ၊

"ဒက်ဒိုနေရာက ပြောရရင်တော့ သမီး သူမှာ အမြင်တင့်တယ်ဖို့အတွက် တစ်သက်လုံး ကိုတ် စိတ်ဆင်း ခံမနေနဲ့၊ ဒါပဲ ... ၊ ဒက်ဒီ ပြောချင်တာ အဲဒီလောက်

ေဒက်ဒီက ထိုစကားလောက်သာ ပြောလိုက်ပါသည်။ မဒီလည်း ဒက်ဒီ သိအောင် မဒီတို့အကြော

အသေးစိတ် ရှင်းမပြချင်တော့ပါ။ သူနဲ့ မဒိရဲ့ ဆက်ဆံရေး အခြေအနေကတော့ 🕶

မသာ ခပ်စိမ်းစိမ်းလေး ဖြစ်နေကြပါသည်။

တစ်နေ့ မဒီ အပြင်က ပြန်လာတော့ သူ့**ကို ဧ** တာမို့ ဒေါ်စိုးကို ခေါ်မေးရသည်။

ရီးမိုးကေးပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နုတ်ဆီး ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံသော ကဗျာ ... ၂၄၉

"ဒေါ်စိုး ... မောင်ရော"

"အပြင်သွားတာ ပြန်မလာသေးဘူး"

"ဘယ်သွားမယ် ပြောသွားလဲ ... "

"မုပြောဘူးကွယ့်၊ သူက မဒီ အိမ်မှာနေရင်သာ အိမ်ကပ်

တာ၊ မဒီ အပြင်ထွက်ရင် သူလည်း ထွက်တာပဲ ... " "သူ အိမ်မှာ ဂစ်တာတွေ ဘာတွေတီးပြီး သီချင်းစပ်တာ

မတွေ့မိဘူးလား"

"ဟင့်အင်း မတွေ့မိတာ ကြာပြီ"

မဒီ သက်ပြင်းချရပြန်သည်။-သီချင်းရေးဆရာသာ

ဆိုတယ် သီချင်းအရေးကျဲလှတာ၊ အမြဲအားနေသလိုလို ဖြစ်နေတာ

ကြီးကိုလည်း မဒီက မကြိုက်ပါ။ အဲ့ဒီနေ့က မဒီ ရေချိုးခန်းဝင်နေတုန်း သူ ပြန်လာ

သည်။

မဒီ ထွက်လာတော့ သူ့ကိုနွမ်းနွမ်းဖတ်ဖတ်ပုံစံမျိုး

နှင့် ထိုင်နေတာ တွေ့ရသည်။

"မောင် ခုတလော ဘီယ်လျှောက်လျှောက်သွားနေတာလဲ၊ အသားတွေတောင် နေပူလောင်ပြီး ရဲနေတာပဲ"

နိုး နိုး ၈၇ မပ

၂၅ဝ ပုညခင်

"ဒီလိုပါပဲ၊ ကိစ္စလေးရှိလို့ ... "

"အဲ့ဒီကိစ္စကို ကျွန်မကို ပြောပြလို့ မရဘူးလား"

"ပြောမပြချင်ဘူး"

သူက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွား

လေသည်။

သူအပြင်မှာ ဘာသွားလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို မဒီ မကြာခင် သီလိုက်ရပါသည်။

အဲ့ဒီနေ့က မဒီ ဟံသာဝတီဘက်က အဖြတ်မှာ သူ့ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတာဖြစ်သည်။

မုန္ဒီအရင် မြင့်သွားသူက မုဒိနှင့်အတူ ပါလာသော

မဒိုမိတ်ဆွေ အဆိုတော် မမမေ ဖြစ်ပါသည်။ မဒိက ကားမောင်းနေတာမို့ လမ်းဘေးဝဲယာ သိပ်

မကြည့်မိပေမယ့် သူ့ ကိုသိနေသည့် မမမေက လမ်းဘေး တစ် နေရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ကာ အလန့်တကြားပုံဖြင့်...

"တယ် ့ ဟိုမှာ ့ ဟိုမှာ ့ ၊ မဒီ ယောက်ျား မဟုတ်

ഗാ:"

ရီး ရီး ကေ မ

ရိုး မိုး ဧာ မေ

၂၅၂ ပုည္ခေန

ဟု အော်လိုက်လေသည်။ မဒီသည် ကားကို တုံ့ခနဲ ရပ်မိမလိုဖြစ်သွားပြီးမှ အရှိန်ကို လျော့ကာ လမ်းဘေးသို့ လှမ်း အကြည့် ့ုံ

"ဘုရားရေ ့ ့ ဒါဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ့ ့ "

မဒိ အံ့ဩလွန်းလို့ ကတုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်သွား

သည်။

လမ်းဘေးက ရွက်ဖျင်ထိုး ဧရာင်းသည့် ထမင်း**ဆိုင်** ရှေ့ ခုံပုကလေးပေါ်မှာ ယမင်းထိုင်စားနေသော သူ့ပုံစံကိုကြ<mark>ည့်</mark> ကာ မဒီ ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။

"မဒီ သေချာကြည့်ပါဦး၊ မဒီ့ ယောက်ျား မဟုတ်လား

"ဟုတ် ့ ဟုတို့၏တယ်၊ သူပါပဲ မမမေရယ်"

"ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရုတာလဲစာယ်၊ သူ့ အနေအထားနဲ့ ဒီလို

ဆိုင်မျိုးမှာ `စားစရာလား"

"မ ... မသိပါဘူး မမရယ်၊ မဒိ သွားခေါ်လိုက်ဦးပါမယ်" မဒိုအသံက အားတောင်မရှိတော့ပါ။ ဒီနေရာမှာ

သူဘာလာလုပ်နေတယ်ဆိုတာလည်း မဒီ မသိတော့ပါ။ မဒီဆို ဒီလိုဆိုင်မျိုးမှာ စားဖို့ လုံးဝ စိတ်မကူးတာမို့ မဒီ့ ယောက်က စားနေတာကိုလည်း မကြည့်ရက်သလိုကြီး ရင်နှင့်နေမိပါသည်။

နိုး နိုး ဧာ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံသော ကဗျာ ... ၂၅၃

"ຜາວင<u>ິ</u> ... " .

"ဟင် ့ ဟန်လေးပါလား"

မဒီက လှမ်းခေါ်တော့ သူက ပိုက်ဆံ ကပျာကယာ

နှင်းပြီး မဒိုထံ လျှောက်လာသည်။

"ဟန်လေး ... ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ"

"မောင့်ကိုမြင်လို့ လာရတာလေ၊ မောင်ရော ဒီမှာဘာလာ လုပ်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဆိုင်မျိုးမှာ စားနေရတာလဲ ..." "ဒီလိုပါပဲ၊ ဗိုက်ဆာလို့ ဝင်စားလိုက်တာလေ၊ ဘာထူးဆန်း

လို့လဲ"

"ထူးဆန်းတယ်၊ ကျွန်မအတွက်တော့ ထူးဆန်းတယ်၊ ကျွန်မ ယောက်ျားက ဒီလို နွမ်းနွမ်းဖတ်ဖတ် ဝတ်ပြီး ဒီလိုဆိုင်မျိုးမှာ ဘာလို့ စားရမှာလဲ၊ ဒီကိုလာစရာ ဘာ အကြောင်းရှိလဲ "

"မောင့် ဒီမှာ ကားပွဲစားလုပ်မလားလို့ လာလေ့လာနေ တာ "

"ဟင် ့ု ကားပွဲစား လုပ်မယ်၊ ကျွန်မ ယောက်ျားက ဘာလို့ ကားပွဲစားလုပ်ရမှာလဲ ့ ့

- နိုး မိုး ဧာ ပေ

ეე၄ დღან

"ဟန်လေး ့ ့ မင်း ကိုယ့်ကို ကျွန်မယောက်ျား ကျွန်မ ယောက်ျားဆိုတာနဲ့ပဲ တိုင်းထွာစဉ်းစားမနေနဲ့၊ သီချင်းရေး ဆရာအဖြစ်ပဲ စဉ်းစား၊ ဟာ ့္အ ဒီနေရာမှာ ဆက်ရပ်နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ မင်းကို လူတွေကြည့်နေပြီ ...ကားပေါ် သွားမယ်၊

"ကားပေါ်မှာ ကျွန်မ မိတ်ဆွေ မမမေပါလာတယ်"

"ဒါဆိုလည်း အိမ်ရောက်မှ ပြောတာပေါ့၊ မောင် မင်းနဲ့

ပြန်လိုက်ခဲ့မယ်"

സ

"ရှင့်ကားရော္…

"ကိုယ့်မှာ ကားမှ မရှိတာ ... "

"ရှင် ဂွတိုက်မပြောနဲ့၊ ဂိုထောင်ထဲမှာ ကားတစ်စီး ပိုနေ တာ ကျွန်မယောက်ျားစီးဖို့မဟုတ်ရင် ဘယ်သူစီးဖို့လဲ 🛒

"ကိုယ် အဲ့ဒီကား ယူမှလာဘူး"

"ဒါဆို ဘာနဲ့လာလဲ ... "

"ဘတ်စ်ကားနဲ့ ... "

"ဘາາຸ

"ဟာ ... မအော်နဲ့ လေ၊ လာကွာ ... သွားမယ် မြန်မြန်

နိုး မိုး စာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း္ဘ္ဟု ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္ဘ္ဟ

မဒီက သွားကျိန်းမတတ် အံကြိတ်ကာ ကားဆီ

လျှောက်လာလိုက်သည်။ စိတ်ထဲရှိသမျှ ပေါက်ကွဲဖို့ အိမ်ကို မြန်မြန်ရောက်

ချင်ပြီ။

ეენ

"ကဲ ... ပြောပါဦး၊ ပြောစမ်းပါဦး မောင်ရဲ ... ၊ မောင် ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ဘာလျှောက်လုပ်နေသလဲ ဆိုတာ ..."

မဒီက ဒေါသဖြင့် တုန်တုန်ယင်ယင် ပြောလိုက် သော်လည်း သူကတော့ ခပ်အေးအေးပင်။

> "ခုနစကားကို ဆက်ပြောမယ်၊ မင်း ကိုယ့်ကို နေရာတကာ ကျွန်မယောက်ျားဆိုတာနဲ့ပဲ တိုင်းထွာစဉ်းစားမနေနဲ့၊ အဲဒါ မောင် မကြိုက်ဘူး ... ၊

"ကျွန်မ ယောက်ျားမို့လို့ လမ်းဘေးဆိုင်မှာ ထမင်း မစားနဲ့၊ ကျွန်မ ယောက်ျားမို့လို့ ဘတ်စ်ကားမစီးနဲ့၊ ကျွန်မ 🛥 ဆိပ်ဖြင့် ထုံမွှန်းသော နွတ်ခမ်း ... မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၅၇

တောက်ျားမို့လို့ ကားပွဲစားလုပ်ပြီး ငွေရှာဖို့မလိုဘူး၊ အဲဒါ မင်းကိုယ်ကို တန်ဖိုးထား ဂုဏ်တင်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကိုယ်မင်း ဂုဏ်တင်နေတာ၊ မင်းယောက်ျား ဖြစ်တဲ့ အတွက် မင်းသိက္ခာမကျအောင် သိမ်ငယ်တယ်လို့ မင်း ယူဆတဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်စေချင်တာပဲ...၊

"မင်းယောက်ျားဆိုတာကို ဖယ်ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ်က သီချင်းရေးဆရာ၊ သီချင်းအများကြီး မရေးဖြစ်တဲ့ သီချင်းရေးဆရာ၊ ကိုယ့်ဝင်ငွေက ဘယ်လောက်မှ မရှိဘူး၊ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဘာသာ ဝင်ငွေရဖို့ အလုပ်တစ်ခုခု လုပ် ချင်လုပ်မယ်၊ ဘတ်စ်ကား စီးချင်စီးမယ်၊ လမ်းဘေးဆိုင်မှာ စားချင်စားမယ်၊ အဲဒါ ဘာမှဆေန်းဘူး၊ မိန်းမ အိမ်မှာနေ၊ မိန်းမကားကိုစီး၊ မိန်းမ ထမင်းကိုစားနေရမှာ ကိုယ်မကြိုက် ဘူး"

"မောင်က အိမ်ထောင်ရေးမှာ 'ငါ' ဆိုတာကိုပဲ စဉ်းစား တာကိုး၊ ငါတို့ဆိုတာကိုမှ မစဉ်းစားပဲကိုး၊ လင်မယား ဆိုတာကို နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး မစဉ်းစားဘဲ ခွဲခြား လုပ်နေတာကိုး ..."

8: 8: ∞ €

နီး နီး ဧာ မေ

၂၅၈ (ပုညခင်

"မင်း ဘာပဲပြောနေပြောနေ မင်း စိတ်ထဲက ... ထားပါ တော့ ... မင်းရဲ့ မသိစိတ်ထဲက ဖြစ်ဖြစ် ငါ အမြဲအားပြီး အိမ်ပဲကပ်နေတာ၊ ငါအားနေရက်နဲ့ မင်းနဲ့ အဖော်လိုဏ် မပေးတာတွေကို မကြိုက်မှန်း ငါသိတယ်"

"ကျွန်မ ရှင်နဲ့ ပတ်သက်ရင် ငွေရေးကြေးရေးကို တစ်ခါ ပေသီးမခေါက်ဖူးဘူး မောင်၊ ဒါပေမယ့် အမှန်အတိုင် ပြောရရင် ယောက်ျားဆီကလုပ်စာ မစားရရင်နေ၊ ယောက် က သူ့ အလုပ်ကလေးနဲ့ ၊ သူ့ ဝင်ငွေကလေးနဲ့ တင့်စာ တယ်တယ် ဖြစ်နေတာတော့ မြင်ချင်တယ်၊ ဒါပေမင် အဲ့ဒီအလုပ်က ကားပွဲစားတော့ မဖြစ်ရဘူး၊ သီချင်းခေ

"သီချင်းဆိုတာ စာရွက်ပေါ် ဘောလ်ပဲနဲ တင်ရုံနဲ့ ခြေ ဘူး ဟန်လေး ... ၊ ၂၄ နာရီလုံးလုံး ထိုင်စဉ်းစားနေလ ရေးဖြစ်ချင်မှ ရေးဖြစ်တာ၊ ဒါကို စီးပွားတွက် တွက်နေ မရဘူး၊ တော်ပြီကွာ ... ကိုယ့်ကို နားမလည်နိုင်တဲ့ သူ့ ကိုယ် စကားဆက်မပြောချင်တော့ဘူး၊ ကိုယ် မင်းပိုက် ကို မသုံးဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ ကြာပြီ၊ ကိုယ့်ဘာ ပိုက်ဆံရှာတဲ့ကိစ္စကို မင်းလာမတားနဲ့ ... "

နိုး နိုး ဧာ မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္သူ့ ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္သူ ၂၅၉

"မောင် ့ ရှင် ဒီလိုမပြောသင့်ဘူး၊ ရှင် ရေးပေးခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေကြောင့် ကျွန်မ အောင်မြင်ခဲ့တာပဲ၊ ကျွန်မ အောင်မြင်လို့ ရလာတဲ့ ငွေဟာ ရှင်နဲ့ လည်း ဆိုင်တယ်" "မဆိုင်ပါဘူးကွာ၊ ငါ့သီချင်း ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း မင်းဘက်က စီးရီးထုတ်ဖို့ ပိုက်ဆံမရှိရင် ဘာမှဖြစ်မလာပါ ဘူး ့ "

မောင်က စကားစဖြတ်ပြီး မခို အနားက ထသွား သည်။ နောက်နေ့တွေမှာလည်း မခိုကို စကားမပြောဘဲ သူလုပ် ချင်တာလုပ်သည်။ မခ်ီလည်း စိတ်ဆင်းရဲလွန်းလို့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိပြီ။

JGo

စူဇီတို့အိမ်ထောင်ရေးကတော့ မဒီနဲ့ ခြားနား**စွာ** အဆင်ပြေလျက်ရှိသည်။ ဘယ်တော့ပဲကြည့်လိုက် ကြည့်လို**က်** အတွဲညီညီ ပြုံးပျော်ကြည်နူးနေတာကို တွေ့ရတာ အားကျစရာ ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တော့ မဒီက စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် စုဇီထံ သူအ၍

"စူဇီ ့ ့ နင့်ယောက်ျားကြည့်ရတာတော့ နင့်ကို သိပ်ခူခြီ

ပုံပဲနော်၊ အဲ့ဒါ အပေါ်ယံ ချစ်ပြတာတော့ မဟုတ်ဆူ

မဟုတ်ပါဘူးဟယ် ...၊ သူ ငါ့ကို တကယ်ချစ်ပါတင်္တေ

& & en co

ရင်ဖွင့်လိုက်ပြီး စူနီကို မေးခွန်းထုတ်မိပါသည်။

မဟုတ်လား"

အဆိပ်ဖြင့် ထုံဖွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၆၁ "အပြင်သွားရင်လည်း နှင့်ကို ဥမတိုက်ဘူး မဟုတ်လား၊ "အေး ... အဆင်ပြေပြေပါပဲ" ီနင့်ကျတော့ ကကောင်းလိုက်တာနော်၊ ငါ့ကျတော့ ..." မဒီက ပြောရင်း အသံတိမ်ဝင်သွားတော့ စုဖီက မဒို ပခုံးကို လှမ်းဖက်ကာ ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပါသည်။ "ဒီမှာ ့ မဒီ၊ နင့်ကို ငါ တစ်ခုပြောပြမယ်၊ တကယ်တော့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အားနည်းတဲ့သူက ရန်လိုတတ်တာ ထုံးစံပဲ ... " "ဘယ်လို-..." "အဲဒီလို ရန်လိုတတ်တာဟာ အငုံ့စိတ်ရှိလို့ပဲ ့ှု့ ' "ငါနားမလည်ဘူး" "ငှါပြောတာကို နင် ဘယ်နားလည်ပါ့မလဲ၊ နင်က ခွန်မင်း ကို နားလည်မှုမှ မပေးခဲ့တာကိုး" "ငါ့က ဘာကို နားလည်ပေးရမှာလဲ 👝 "နင် စဉ်းစားကြည့်လေ ... ၊ နင်နဲ့ သူ ယှဉ်လာရင် ခုချိန်မှာ နင်က အင်အားကြီးတယ်လေ၊ ငွေကြေးပြည့်နှံ တယ်ဟာ၊ အလုပ်အကိုင် ကောင်းတယ်ဟာ၊ အောင်မြင်

\$: \$: en su

၂၆၂ ပုညခင်

ကျော်ကြားတယ်ဟာ ... ၊ အဲဒီတော့ ပထမတော့ သူ့မသိ-စိတ်ထဲမှာ၊ နောက်တော့ သိစိတ်ထဲထိ ရောက်လာပြီး သူ နင့်ကို မနာလိုဖြစ်လာမှာပဲ ... "

"ဟာ ့ အဲ့ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူကိုယ်တိုင်က ငါ့ကို အောင်မြင်အောင် ပံ့ပိုးပေးခဲ့တာပဲ ့ "

"အဲဒါလည်း သူဖြစ်ချင်ရက်နဲ့ ဖြစ်ခွင့်မရတာကို န**င့်မှာ** ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်တာပဲ"

"ဘာတွေလဲ 📜 ရှုပ်နေတာပဲ"

"သူက အသံမကောင်းဘူး၊ နင်က အသံကောင်းတယ်။ သူ့မှာ မရှိတာ နင့်မှာရှိတယ်လေ၊ သူမဖြစ်နိုင်တာ နင် ဖြစ်နိုင်တယ်လေ ့ ၊ အဲဒါကြောင့် သူက သူချစ်တဲ့ နင့်ကို အောင်မြင်အောင် ကူညီပုံပိုးခဲ့တာပေါ့၊ အစပိုင်းမှာတော့ နင် အောင်မြင်လာတာကို သူလည်း ပျော်ခဲ့မှာပါ၊ ဒါမော မယ့် ကြာလာတော့ နင်က ဝင်ငွေတွေရ၊ ဟိုပွဲ ဒီပွဲတွေ လည်း ခဏခဏသွားနေတော့ သူလည်း နင့်ကို အဖြင့် ကတ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူလည်း အားမရဘဲ အငုံစိတ်ဝင်လာ မယ်၊ နင်နဲ့တွဲသွားတိုင်း သူက သိမ်နပ်နေတယ်လို့ ထင် လာနိုင်တယ်"

နိုး မိုး **စ**ာ မပ

အတွင့်ဖြင့် ထိုမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံသော ကဗျာ ... ၂၆၃

"ဒါ ့ ဒါဆို ့ ငါဝင်ရလည်ပြီလား မသိဘူးနော်၊ ငါလည်း အရင်တုန်းက သူ့လိုမျိုး ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်ထင်တယ်၊ သူရိယရဲ့ အောင်မြင်မှုကို အရမ်းအားကျခဲ့ပေမယ့် နောက်တော့ ငါ့ ကိုယ်ငါ အားငယ်ပြီး အငုံ့စိတ်ဝင်လာတယ်၊ စိတ်ဓာတ် ကျလာတယ်၊ ငါ ့ ငါ ဝင်ရလည်တာ သေချာပြီ"

မဒီက ကယောင်ချောက်ချား ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ "အဲ့ဒါကြောင့် သူ့ အားငယ်စိတ်ကို သူဖုံးကွယ်ချင်လို့ လူရှေ့ရောက်ရင် နှင့်ကို သိပ်ဂရုမစိုက်တဲ့ ပုံမျိုး လုပ်နေတာ ပေါ့၊ အပေါ် ထဲ တင်းပြပြီး သူ့ ကို လူအထင်မသေးအောင် သိက္ခာဆည်နေတာပေါ့ ..."

"သူ ငါ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာရော ဟုတ်ရဲ့လား မသိဘူ " "ချစ်တော့ ချစ်မှာပါ၊ အိမ်မှာဆို နှင့်ကို စြာင်နာသားပဲ မဟုတ်လား၊ အဲ့ဒါ သူ့စိတ်ရင်းအမှန်ပေါ့ ..."

"ဒါဆို ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ စူဇီရယ်၊ ငါ အခု အရမ်း စိတ်ညစ်တယ်၊ သူရိယနဲ့ တုန်းကလည်း သူက လူရှေ့ကျ ချစ်ပြပြီး ကွယ်ရာကျ ဂရုမစိုက်လို့ စိတ်ညစ်ရတယ်၊ အခု ကျတော့ နှစ်ယောက်တည်းကျမှ ချစ်ခင်ကြင်နာလုံပြပြီး ၂၆၄ ပုညခင်

လူရှေ့ကျ ဂရမစိုက်လွန်းလို့ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်၊ ခုလည်း သူလုပ်ချင်တာ လုပ်နေတယ်၊ ငါ့ပိုက်ဆံကိုလည်း မသုံး ဘူး၊ ငါ့ကားကိုလည်း မစီးဘူး၊ သူ့ကြည့်လိုက်ရင် နွမ်းဖတ် နေတာပဲ၊ စိတ်ညစ်လိုက်တာ ... ငါ ဘာလုပ်ရမလဲဟင် စုစီ ... "

"နင်က ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ`့့့"

"တစ်ခါတစ်ခါ အရမ်းစိတ်ညစ်လာရင် သူနဲ့ ကွာရှင်းလိုက် ချင်တယ်"

"ကွာရှင်းပြီးရင် နင် တစ်သက်လုံး တစ်ယောက်တည်း နေမှာလား"

"အဲဒါတော့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ငါ်က တစ်ယောက်တည်း နေရမှာ ကြောက်တယ်"

"အဲဒါဆို နှင့် တစ်နေ့ကျ အိမ်ထောင်ပြုရင် ပြုမှာ၏။

အဲ့ဒီအခါကျတော့ ဟိုစကားပုံ ရှိတယ်လေ၊ သုံးကျောင်း ပြောင်းတဲ့ ရှင်၊ သုံးလင်ပြောင်းတဲ့ မိန်းမဆိုတာ ဘာ**ဇြ**ီ တယ်ဆိုလား ... "

မဒီက စူဖီ့ကို မျက်စောင်းထိုးရင်း ...

ရီး ရီး စာ ပေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နှတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က ၂၆၅

"အေးပါ ့ အဲ့ဒီ စကားပုံကို ငါ နားလည်ပါတယ်။ ငါလည်း အဲဒီလို မဖြစ်ချင်ပါဘူးဟယ် ့ ့"

"အဲဒီလို မဖြစ်ချင်ရှင် နင် လောဘမကြီးနဲ့ပေါ့ ... "

"ငါ ဘာလောဘကြီးလိုလဲ ... "

"နှင်က အိမ်ထောင်ရေးလောဘ ရှိတယ်လေ၊ အားလုံး ပြီးပြည့်စုံမှ ပျော်ရွှင်နိုင်မှာ မဟုတ်လား၊ တကယ်တမ်း အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ လုံးဝပြီးပြည့်စုံတာ မရှိဘူးလေ၊ ငါဆိုလည်း ငါယူတဲ့ အမျိုးသားက အားလုံးပြည့်စုံတဲ့ သူမှမဟုတ်တာ၊ သာမန် ဝန်ထမ်းပဲ၊ ပိုက်ဆံလည်းမရှိဘူး၊ တစ်ခါတစ်ခါ ရစ်တတ်တယ်၊ ရိုးတာပဲ ရှိတယ် မတော် ဘူး၊ ငါ့စိတ်နဲ့ဆို အားမရပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သည်းခံရတာ ပဲ၊ ငါက သာလေ ငါက အလျော့ပေးရလေပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် အဆင်ပြေတာပေါ့၊ ငါက ရောင့်ရဲလိုက်တယ်လေ ..."

"ရောင့်ရဲတယ် ... !" "ဟုတ်တယ် ... အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ ပျော်ခွင့်ရသလောက်

နဲ့ ရောင့်ရဲမှ ခဲ့ဘယာတာဟ၊ ငါလည်း အိမ်ထောင်ကျတာ မကြာသေးတော့ ဆရာမကြီးတော့ မဖြစ်သေးပါဘူးပြု

အမေကလည်း ငါ့အဖေနဲ့ ပတ်သက်ရင် အမြဲ ရောင့်ရဲ

တတ်တော့ မေမေ့ကိုအတုယူရင်း အဆင်ပြေလာတာ၊ နှင့် အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါလည်း တတ်သလောက် မှတ်သလောက်လေးနဲ့ ဖြစ်နိုင်ချေကို မှန်းဆပြီး အကြံပေး

ကြည့်တာ၊ နင့်ဘာသာ အိမ်ကျမှ ငါပြောတာ သဘာဝ ကျ မကျ ပြန်စဉ်းစားပေါ့ဟာ ...၊ နင်က ငါမဟုတ်တော့

ငါလည်း နှင့်စိတ်ကို အလုံးစုံမသိနိုင်ဘူးလေ၊ ငါပြောတာ တွေကို လက်မခံချင်ရင်လည်း နှင့် ခံစားရသလိုသာ ဆက်

လုပ်ပေါ့"

စုဖို စကားတွေကို နားထောင်ရင်း မဒီက ကိုယ့် ကိုယ်ကို ရောင့်ရဲနိုင်မလား၊ မရောင့်ရဲနိုင်မလား စဉ်းစား ဦးနှောက် ခြောက်ရသည်။

မဒီ တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်းလေး ရောင့်ရောင့်ရဲရဲ နေသွားဖို့ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသေချာချေ။ မဒီသည် **စူဖို့စကားတွေကို**်မှန်တယ်ႆ ဟု ယူဆ ကာ ရောင့်ရဲဖို့ ကြိုးစားရင်း မောင့်ဘာသာ ဘာလုပ်လု**ပ်** အပြစ်

မပြောဘဲ နေနိုင်အောင် ကြိတ်မှိတ်နေလိုက်တော့သည်။ မောင့်ကို အပြင်လိုက်ပေးဖို့လည်း မခေါ်တော့။

မောင် အပြင်ကို ဘတ်စ်ကားနဲ့ သွားရင်လည်း မတားတော့ချေ။ သို့သော် မောင်က မဒို ပိုက်ဆံတွေကို မသုံးဘဲ နွမ်းနွမ်းဖတ်ဖတ်

ဖြစ်နေတာကို မြင်တိုင်း စိတ်ဆင်းရဲရလေသည်။

မဒီ အိမ်မှာနေလျှင်တော့ သူစားဖို့ ကိုယ်တိုင် ဝင် ချက်ပြုတ်ထားလိုက်ပြီး ဒေါ်စိုးကိုမှာရသည်။

"ဒေါ်စိုး ့့့မောင်ပြန်လာရင် ထမင်းကျွေးလိုက်နော်ျမဒီ

ချက်ထားတယ်ဆိုတာတော့ ပြောမပြနဲ့ ...

ရိုး ရိုး စာ မပ

8: 8: en

၂၆၈ ပူညခင်

"ခက်တာပဲကွယ် ့ မောင်ခွန်မင်းက ခုတ္တလော အိမ်မှာ ထမင်းမစားဘူးကွယ်၊ သူ့ဘာသာ အပြင်မှာ စားလာခဲ့ တာ" ွ

"သူမစားဘူးဆိုလည်း အတင်း မရမက ခေါ်ကျေးပေါ့ ဒေါ်စိုးရယ်၊ သူ အားနာရင် ဝင်စားပါလိမ့်မယ်"

မဒိက ဒေါ်စိုးကိုမှာကာ သူဘယ်တော့များ ပြန်လာ ပါမလဲဟု မျှော်ရသည်။ သူပြန်လာလျှင်တော့ တစေ့တစောင်း ရောင်းမြှောင်း အကဲခတ်ကာ သူစားလျှင် ကျေနပ်ပြီး မစားလျှင် ဝမ်းနည်းရသည်။

မဒီက သူဘယ်တော့များ ပြန်စခေါ်ပါ့မလဲဟု မျှော် လင့်သော်လည်း သူက မခေါ်။ မဒီက လိုလားဟန်မပြတာမို့ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ 'ကြင်နာချင်ပါတယ်' ဆိုတာမျိုး ထိကပါး ရီကပါးလည်း လာမလုပ်ဘဲ သူ့စည်းလေးနှင့်သူ နေနေသည်။ ကျွန်မကို ကျောခိုင်းလို့သာ အိပ်သည်။

တစ်နေ့တော့ ညဘက် အိပ်မပျော်တာမို့ မဒီ တစ်ယောက်တည်း ခြံထဲဆင်းထိုင်နေမိသည်။ မဒီက မြက်ခင်းပေါ် ခြေဆင်းထိုင်ရင်း လဆီငေးမောကြည့်ရင်း အလိုလို ဝမ်းနည်းကာ

ရိုး ရိုး စာ မပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က ၂၆၉

မျက်ရည့်ကျမိ၏။ မဒိုစိတ်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန် သလို ဖြစ်နေခဲ့တာ ကြာပြီပဲ။

ခဏနေတော့ မဒိုမှာ မျက်ရည်ကျရုံမဟုတ်ဘဲ ဝမ်း

ပန်းတနည်း ရှိုက်လို့တောင် ငိုလိုက်မိသည်။

အားရအောင် ငိုပြီး အိမ်ထဲဝင်ဖို့ ပြန်လှည့်လာတော့ မဒိုကို လှမ်းမြင်နိုင်သည့် မဒိတို့ အခန်းပြတင်းဆီက ခန်းဆီးဖြူ လေး လှုပ်ရှားသွားတာကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

မုဒီ အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာတော့ သူက အိပ်ခန်းထဲ မှာ ရှိမနေတော့ ့ ။ စာကြည့်ခန်း မီးလင်းနေတာမို့ သူ စာသွား ဖတ်နေတာပဲဟု ထင်လိုက်သည်။

မဒီလည်း အိပ်ဆေးတစ်လုံး သောက်ပြီး ပျော်အောင် အိပ်ပစ်လိုက်ပါသည်။

a a a

နိုးမိုး ဗာ မေ

မနေ။

သူည်။

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၇၁

မဒီ အိပ်ရာမထမီ လက်ကို ဟိုဟိုဒီဒီ ရွေ့လို**က်တော့**

စာရွက်တစ်ရွက်ကို စမ်းမိသွားသည်။ "ဘာပါလိမ့် ့ ညက ဒီနားမှာ မရှိပါဘူး"

. မဒီက စာရွက်ကို ဆုပ်ကိုင်ဖြန့်ကြည့်လိုက်သည်။

မဒို မျက်ခုံးတွေ ပင့်သွားသည်။ ဘုရား ့ ဘုရား ့ ဒါ မတွေ့ရတာ ကြာပြီဖြစ်

တဲ့ ဂီတသင်္ကေတတွေ ပါတဲ့ သီချင်းစာရွက်ကလေး မဟုတ်

(V):II

မဒီ ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ သီချင်းအသစ်။ သူ့ လက်ရေးဖြင့် ရေးထားသော သီချင်းအသစ် 🚅 ။ ပြောင်မြောက်

လှပဆန်းသစ်သော စကားလုံးများဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားသော သီချင်း

အသစ်ပင်တည်း ္ပ္ ။

ဒါ ့္သည္နာက်ကစပြီး မဒိုကို ချော့မော့တာပဲပေါ့။ အဲ့ဒီအတွက် ရခဲလှသော သီချင်း တစ်ပုဒ်ကို မဒီ ရလိုက်တာပဲ

ပေါ။

မဒီ ကျောဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်မော

ကျနေဆဲ မောင့်ကို တွေ့ရသည်။

မဒီ နိုးထလာတော့ ထိုနေ့မနက်ခင်းက နိုးနိုးချင်း မှာတော့ သာမန်ပဲ ဖြစ်၏။

စာရေးဆရာတွေ ဖွဲ့နွဲ့တတ်သည့် သာယာလှသော

မနက်ခင်းများလို ငှက်ကလေးတွေလည်း စိုးစီစိုးစီ ဖြစ်မနေ။ လေပြေလေညင်းလေးကလည်း နွဲ့နွဲ့နော့နော့ တိုက်

မနေ။ နေ့ခြည် နွေးနွေးကလည်း ပြတင်းပေါက်ဆိမှ ဖြာက

အခန်းထဲမှာ Aircon လေဖြင့်သာ အေးစိမ့်နေတီ။

ရိုးမိုး ဧာ ပေ

စိုး မိုး စာ ပေ

ეეე წლან

သူ ညက စာကြည့်ခန်းထဲသွားပြီး မဒိုအတွက် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တစ်ညတည်း အပြီး ရေးခဲ့ရမှာ။ ဘယ်လောက် ပေင်ပန်းရှာမလဲ။

မဒီက အိပ်နေဆဲ သူ့ကို ပြုံးလျက် ထိုင်ကြည့်နေ

လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်အတန့်လေးမှာပဲ သူအိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့ပါ

သည်။ မဒီက သီချင်းစာရွက်ကလေးကို ထောင်ပြရင်း ...

"ဒါ ့္ဘာလဲ ့ မောင်"

ဟု မေးလိုက်တော့ သူက 'ဣန္ဒြေဆည်သလိုလို့

ပုံစံမျိုးနှင့် ...

"သိသားနဲ့ ကွာ . . . "

"မောင်ပြောတာ ကြားချင်တယ် ... " "သီချင်းစာရွက်ကွာ၊ သီချင်းစာရွက် ... "

"ဘယ်သူ ရေးတာလဲ ... "

"ကိုယ်ရေးတာ ..."

"ဘယ်သူဆိုဖို့လဲ . . "

ရီး မိုး ကေ ပေ

်ဘယ်က အဆိုတော် ငပေါမ ဆိုဖို့ ရေးမိမှန်း မသိပါ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ... ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ... ၂၇၃

ဘူး"

"မောင်နော် ... မောင်၊ ဒီ 'ပေါ' စကား မပြောနဲ့ဆို ... " "အေးပါ ... အဆိုတော် အရူးမဆိုဖို့ ရေးထားတာ ... "

"မောင် တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲ ရေးခဲ့ရမှာပေါ့ ... "

"အိပ်ပြီးရေးရင်ရော ရတတ်သလား၊ ရရင် အိပ်မက်ထဲမှာ

တစ်ခါလောက် စမ်းရေးကြည့်တာပေါ့ ... "

"မောင် ... ဘာလို ရေးပေးတာလဲဟင်' "မသိဘူးကွာ ..."

"မသိလို့မရဘူးကွာ ... ေပြာ ... "

"မပြောဘူးကွာ "ပြောပါ မောင်ရဲ"

"ကဲ ့ တြောမယ်၊ ဒီနားတိုး ့ နားနားကပ်ပြောပြမယ်"

"နားကိုက်နေတယ်၊ အဲဒီကနေပဲ ပြော ... "

"အဲဒါဆိုလည်း မပြောရုံပဲ၊ ကြားချင်ရင်ထောာ့ ဒီနားလာပြီး

နားဆင် ...

မဒီက ပြုံးစိစိဖြင့် သူ မျက်နှာနား တရွေ့္မေ့ တိုး

ရီး ရီး ဧာ မေ

၂၇၄ စုည်ခင်

သွားသည်။ သူက မဒို နားနား သူ့နှုတ်ခမ်းလေး ကပ်လိုက် ရင်း ...

"မင်းကို သိပ်ချစ်လို့၊ မင်းပျော်အောင် ရေးပေးတာ ... " ဟု မဒိုကို သည်းအူစိမ့်တုန်သွားစေသော လေသံ ဖွဖွလေးဖြင့် ပြောလိုက်ရင်း မဒိုပါးကို နမ်းလိုက်ပြီး မဒိုခေါင်း လေးကို ဆွဲယူကာ သူ့ရင်ခွင်မှာ ကပ်ထားလိုက်တော့သည်။ အဲဒီတော့မှပွဲ မဒိုရဲ့အာရုံထဲက မနက်ခင်းကလေး ဟာ စာရေးဆရာတွေ ဖွဲ့နွဲ့သလို လေပြေညင်းတွေ တသုန်သုန့် တိုက်ခတ်လာသည်။

ပန်းမျိုးတစ်ရာမှက လှပစွာ ပွင့်လန်း မွေးပျံ့လာ သည်။

ကမ္ဘာ့ အသာယာဆုံး ဂီတသံထက်ပင် သာယာ သော ငှက်ကလေးတွေရဲ့ အော်မြည်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ နွေးထွေးသော နွေဦးနေရောင်ခြည်လေးက မဒီတို့ အခန်းထဲသို့ ဖြာကျလာပါသည်။ မောင်က ကျွန်မရဲ့ဆံပင်လေးတွေကို ဖွေနမ်းနေ

ရင်း ...

နီး မိုး ၈၁ မေ

အထိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ူ ၂၅၅

"ဟန်လေး ... ညက ခြံထဲမှာ ဆင်းငိုနေတာ မောင်သိ တယ်၊ ဘာလို့ငိုရတာလဲကွာ ..."

"မောင်ကမှ အရင်လို ဂရုမစိုက်ဘဲကိုး ... "

"ဟန်လေး ... ငိုတာတွေ့တော့ မောင် အရမ်း နောင်တ ရသွားတယ်၊ အဲဒါနဲ့ မင်းပျော်အောင် မောင် ဘာလုပ်ပေး ရင် ကောင်းမလဲ စဉ်းစားပြီး ဟန်လေးကို ချော့ဖို့ တစ်ည လုံး မအိပ်ဘဲ သီချင်းထိုင်ရေးနေတာ့၊ တွန်းအားက အရမ်း

ပြင်းတော့ သီချင်းရေးရတာ အရမ်း ဖီလင်လာတယ်" "မောင် ့ ့ကျွန်မကို သိပ်ချစ်တာပဲနော်၊ ဒါနဲ့များတောင်

မချစ်သလို ဟန်ဆောင်ရသေးတယ် ... " "မောင့်မှာလည်း ခဲစားချက် ရှိလို့ပါကွာ၊ ဟန်လေးဘက်

က ကောလာဟလတွေ ရင်ဆိုင်ရသလို မောင်လည်း ကောလာဟလတွေ ရင်ဆိုင်ရပါတယ်၊ မောင့်ကို တချို့က ငွေမက်လို့ ဟန်လေးကို ယူတယ်၊ မိန်းမလုပ်စာနဲ့ ကောင်း

ကောင်း ဓိမ်ကျနေပြီး ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေပြီလို ထင်ကြ

တယ်"်

"ကိုယ်မဟုတ်ရင် ပြီးတာပဲ 👝 ၊ ဂရုစိုက်မနေနဲ့ ပေါ့ 💯

ရိုး မိုး ဧ႒ မေ

ეეც სუაგ

"မောင်လည်း မင်းကို အဲဒီလို စကားမျိုး ပြောခဲ့ဖူးတာပဲ။ ဟန်လေးလည်း ဂရုမစိုက်ဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား" "ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ မောင့်ကို ကျွန်မ နားလည် ပါပြီ မောင်ရယ် ... ၊ ဒါပေမယ့်လေ မိန်းမဆိုတာက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပောက်ျားက သိပ်ချစ်တာပဲဆိုတာမျိုး လူ တွေ ပြောဆို အားကျတာတွေကို ဂုဏ်ယူချင်တတ်ကြတယ် မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မ လည်း လူတွေကြားမှာ အချစ်ခံရတဲ့အကြောင်းကို ဂုဏ်ယူ ချင်သေးတာပေါ့ မောင်ရယ် ..."

မဒီတို့ အပြန်အလှန် နားလည်ကြရင်း အပြန်အလှန်

မွှေးမွှေးပေးလိုက်ကြပြန်ပါသည်။

အဲ့ဒီနောက် မောင်က ကျွန်မကို တင်းတင်းလေး တိုးဖက်လိုက်ပြီး ကျွန်မက မောင့်ရင်ခွင်ထဲ တိုးသထက် တိုးဝင် လိုက်သည်။

Aircon လေက ထင်သလောက် မခဲအးဘော့ဘဲ အခန်းထဲမှာ နွေဦးရာသီလေးသို့ ပြောင်းလဲသွားပါသည်။

ရိုး မိုး ၈၁ နပ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမှုန်းသော နွတ်ခမ်း ပန်းတဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဈာ ... ၂၇၇

အဲ့ဒီမနက်က 📜

ရှေ့လျှောက် ကျွန်မ လုံးဝ စိတ်မဆင်းရဲရတော့ ဘူးဟု ခိုင်ခိုင်မာမာ ရဲရဲရင့်ရင့် ယုံပစ်လိုက်မိပါသည်။ သို့သော်လည်းပေါ့လေ ...

ိန်းနီး *တ*ွေပေ

ქვი

်နောက်ရက်များမကြာမီ နံနက်ခင်း တစ်ခုမှာ ကျွန်မ က မောင့်ကို ဘာမှကြိုတင်မပြောတော့ဘဲ မောင်နဲ့ ကျွန်မနာမည် နှစ်ခု တွဲရေးထားသော အခမ်းအနား ဖိတ်စာတစ်ခုကို မောင်ြေ သာမည့် စားပွဲတစ်ခုပေါ်မှာ တင်ထားလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ပွဲသွားလျှင် မောင် ဝတ်ရမည့် အနောင်္ တိုင်း ဝတ်စုံတစ်စုံကို ဗီရိုထဲမှထုတ်ကာ ဖိတ်စာဘေးမှာ ချထား ပေးလိုက်ပါသည်။ မောင်ကလည်း ဘာမှ္အမပြောပါ ...။ ညနေ ပွဲသွားရမည့် အချိန် နီးလာတော့ ရေချို ထဲ သူ အရင်ရေဝင်ချိုးပြီး ကျွန်မ ထုတ်ပေးထားသည့် အထ အစားတွေကို အေးအေးဆေးဆေး ဝတ်ဆင်နေပါသည်။ **ရီး နီး ၈**၇ ပေ

အဆိပ်ပြင့် ထုံမွန်းသော နွှတ်ခမ်း ှူ မန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ္ဘူ ဒီပုံအတိုင်းဆို အိုကေပြီပေါ့ ...။ ရန်ဖြစ်ဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့ ့ ။ ကျွန်မက ပျော်လွန်းတာမို့ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ကာ တဟိဟိရယ်ရင်း ခုန့်ပေါက်လိုက်မိပြီး ৣ "မောင်ရယ် ့ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မကို ချစ်လွန်းလို့ ရှင့်အချိုးတွေကို ပြင်လိုက်ပြီပေါ့နော် ... " ဟု ဝမ်းမြှောက်ဝမ်းသာ ရေရွတ်လိုက်မိသေးသည်။ 🧃 ထိုနောက် နှစ်ယောက်သား အတွဲညီညီ ဝတ်ဆင် လျက် အိမ်မှထွက်လာကြတော့ ကျွန်မက မောင့်လက်ကို လှမ်း **ချိတ်လိုက်သည်**။ မောင်က လုံးဝ မငြင်းပါ။ ဒီအထိ အိုကေပဲ ဖြစ်သည်။ ဟိုတယ်ရှေ့အရောက် ကားပေါ်မှ- ဆင်းတော့လည်း **အို**ကေနေသေးသည်။ ွ ခန်းမထဲရောက်တော့ လုံးဝ မအိုကေတော့ချေ။ မောင်က သူ့အရင် အချိုးအတိုင်းပင် ့ုံကျွန်မကို ဂရမစိုက်သလို ပုံစံမျိုး ခပ်ခွာခွာနေနေသည်။ ကျွန်မ တွဲထားသော နီးနီး ကေး ပေ

၂၈၀ ပုညခင်

လက်ကိုလည်း မသိမသာ ဖြုတ်ချသွားသည်။ ကျွန်မ မိတ်ဆွေဆွေ နားသို့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့ ခေါ်သော်လည်း မလိုက် ... ။ ဘယ်လိုကြီးလဲ ... ။

အရင်လိုကြီးပါပဲလား ... ။ ဘာများ ပြောင်းလဲသွားပါသနည်း။

မဒိုစိတ်သည်လည်း တနံ့နဲ့နှင့် အရင်လို ပြန်ဖြစ်

လာရဆဲမှာ မဒီ့ရှေ့မှာ ရပ်လာသူက မဒီ့ ခင်ပွန်းဟောင်း သူရိယ ဖြစ်ပါသည်။

"မဒီ တစ်ယောက်တည်း လာသလား ... "

သူက ဝိုင်ခွက်ကို လှုပ်ယမ်းရင်း မေးလိုက်သည်။ မဒီက မျက်နှာလေးကို မော့ချီထားလိုက်ရင်း

"အမျိုးသား ပါတယ်လေ ___"

"ဟုတ်လား ့ ကိုယ်က မဒီ တစ်ယောက်တည်းပဲ လ တယ်ထင်တာ၊ ဘယ်မှာလဲ ့ ့ အမျိုးသားက ..."

"ဟိုဘက်မှာ ... "

"သော ့ တွေ့ပြီ၊ ဟိုဘက်အစွန်က ဆပင်ခပ်ရှည်ရှည် နဲ့ တစ်ယောက်မဟုတ်လား ့ "

...

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နူတ်ခမ်း္က ပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ္က ၂၈၁၁

"ဟုတ်တယ်"

"သူ့ ကို မဒိနဲ့ အပြင်မှာ တွဲတွေ့ခဲ့တယ်နော်၊ တစ်ခါတလေ တွေ့ရင်လည်း မဒို့ကို ဂရုမစိုက်သလို ပုံစံမျိုးနဲ့ ရှည်းပဲ" "ရှင် ဝေဖန်စရာ မလိုပါဘူး ... ၊ သူက လူရှေ့သူရှေ့မှာ သိပ်ချစ်ပြတတ်တဲ့သူမျိုး မဟုတ်ဘူး"

"ကွယ်ရာမှာတော့ သိပ်ချစ်တတ်တယ် **ဆို**ပါတော့ ... "

"ဒါပေါ့ ႏ ဒါနဲ့ ရှင်ကရော တစ်ယောက်တည်းပဲလား" "တစ်ယောက်တည်းပဲလေ၊ တစ်ယောက်တည်း နေတာက

ကိုယ့်စရိုက်နဲ့ အသင့်တော်ဆုံးမို့လို့ တစ်ယောက်တည်းပဲ

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေတယ်၊ ဒါနဲ့ ကိုယ့်အထင် ပြောရရင် တော့ မဒိုအမျိုးသားက လူရှေ့သူရှေ့ ခဏတဖြုတ်လေး တောင် ဂရစိုက်မပေးနိုင်ဘဲ ဒီလောက် စိမ်းစိမ်းကားကား

ပုံစံကြီးနဲ့ နေနေတာ ကွယ်ရာမှာဆို ပိုဆိုးလိမ့်မယ် ထင် တယ်နော့ ... "

သူက ခနဲ့တဲ့တဲ့ဖြောရင်း မဒီ့ရှေ့မှ လှည့်ထွက်သွား

မဒိုအကြည့်က ဒိုင်းခနဲ့ မောင့်ဆီ ရောက်သွားသည်။

🖚 သနှင့်အတူ ဖြစ်သည်။

နိုး မိုး ဧာ မပ

ပုညခင် JeJ

ဆဲ့ဒါ ရှင့်ကြောင့်ပေါ့ မောင်၊ ကျွန်မကို မချစ်တဲ့

လူကို ရထားတာလို့ အထင်ခံတာ ရှင့်ကြောင့်ပေါ့။

ရှင် နားလည်တယ်ဆိုတာ ဒါလား မောင် ... 🕫

ခုတော့ ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပဲ မဟုတ်လား ... ။

ဒီလိုသာ ဆက်စခန်းသွားနေရဦးမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ

တို့ ကွာရှင်းလိုက်ရရင် ကောင်းမလား။ မဒီသည် တန့်နှံ့ ဒေါသဖြင့် စကားလုံးတွေအီ

အပြင်ထွက်ကျမလာ့အောင် ပါးစပ် စိစိပိတ်၍ ထိန်းထားလိုင်္ကေ

ရလေသည်။

"ဟန်လေး ့့ တစ်ချိန်လုံး မတ်တတ် မတ်တတ်နဲ့ နေနေ ရတာ ခြေထောက်တွေ တောင့်နေမှာပဲ၊ လာ ့ ့ ဒီမှာလှဲ လိုက်၊ မောင် အညောင်းပြေအောင် လုပ်ပေးမယ်"

၂စ၃

အိမ်ပြန်ရောက်၍ အဝတ်အစားလဲ**ပြီးကြသေ**ာအခါ

မောင်က နူးညံ့လှစွာသော အသံဖြင့် ပြောရင်း မဒိုကို ပွေ့ချိကာ ခုတင်ပေါ် ချပေးလိုက်လေသည်။

"ခြေဆင်းထားလေ, ဟန်လေး ... '

သူက မဒိုကို ခြေဆင်းထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး မဒီရဲ့

ခြေချောင်းကလေးတွေကို ညင်သာစွာ ဆွဲလျက် အကြောလျော့ပေး

ထိုက်သည်။

နီး နီး ကေ ပေ

၂၈၄ ပုညခင်

ထို့နောက် ခြေမအောက်ဘက်ဘေးနားကို လက်မ ဖြင့် ဖိနှိပ်ပေးနေရင်း

> "မောင် ဟန်စုလးကို ပြုစုဖို့ သေသေဈာဈာ လေ့လာ ထားတာကျ ခြေမရဲ့ ဒီနေရာနားကို ဒီလို နှိပ်ပေးရင်

အကြောအခြင် တင်းတောင့်နေတာတွေကို သက်သာစေ

တယ်"

ဟု ရှင်းပြသေးသည်။ ထိုနောက် ခြေဖဝါးရဲ့ ဘေးဘက်တစ်လျှောက်ကို လက်မဖြင့် ဖိနှိပ်ပေးပြန်ရင်း ... "ဒီနားကို ဒီလိုနှိပ်ပေးရင် ဟန်လေး မတ်တတ်ရပ်နေရလို့ ကျောတွေတောင့်ပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်တာတွေကို ပျောက်စေတယ်၊ ခြေဖဝါးက ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးရဲ့ သော့ချက်သဘောမျိုးပဲ ..."

စိတ်ပါလက်ပါ နှိပ်ရင်း ညင်သာစွာ စကားဆိုနေါ် သော သူ့ကို မဒိက ပထမတော့ စိတ်ပျက်စွာ၊ နောက်တော့ ရယ်ချင်စွာ စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိလေသည်။ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ ဒါပဲလားဟင် ... ။

ဆေးခါးကြီး မျိုချလိုက်၊ သကြားလုံးလေး တမြို့ခြီ

အဆိမ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ှုပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ှု ၂၈၅

ပြန်ငုံလိုက်နဲ့ ခါးတစ်လှည့် ချိုတစ်လှည့် အရူးလို မတည်မြင့်ခြိ ဖြစ်ရတာဟာ အိမ်ထောင်ရေးလား ့ ့ ။

ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်လုပ်ပြီးမှ ကိုယ့်အနားက

လူ ကြိုက်အောင် လုပ်ပေးရတာဟာ အိမ်ထောင်ရေးလား။ နားမလည်မှုတွေ အများကြီးရယ်၊ နားလည်မှုလေး

နည်းနည်းရယ် သမမျှတအောင် ရောမွှေပြီး ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့

😝တတ်ရတာဟာ အိမ်ထောင့်ရေးလား။

ပြင်းရုရှ အက်ဆစ်နဲ့ မွှေးခြမြ ပန်းပွင့်ကလေးတွေ

အမြဲအတူရှိနေတတ်တာဟာ အိမ်ထောင်ရေးလား။

မယုံရဲပေမယ့် စွတ်မှိတ်ယုံလိုက်မိပြီးမှ မယုံနိုင်စရာ ဆွေ ကြုံရတတ်တာဟာ အိမ်ထောင်ရေးပဲလား ၂ ။

မဒီသည် ထိုသို့ တွေးတောဆဲမှာ သူက မဒီ ပခုံး

ဆားကို ပွေ့ကာ အိပ်ရာထက်သို့ ညင်သာစွာ လဲလျောင်းစေလိုက်

ြန်သည်။

"ဟန်လေး ့ မျက်စိမှိတ်ထား၊ ပက်လက်အနေအထား လေးပဲ နေ၊ နဖူးရယ်၊ မျက်ခုံးမွေး နေရာရယ်၊ မျက်လုံး နှစ်လုံးကြားက နှာခေါင်းရိုးနေရာရယ်ကို ခုလိုမျိုး လက်မနဲ့

ရီး မိုး က ပေ

၂၈၆ ပုညခင်

လက်ညှိုး ညှပ်ပြီး ဖိနှိပ်ပေးရင် စိတ်ဖိစီးမှုတွေ သက်သာပြီး သက်သောင့်သက်သာလေး အိပ်မောကျသွားလိမ့်မယ်

သူက မဒို နဖူးနှင့် မျက်နှာတစ်ဝိုက်ကို နှိပ်ပေးပြန်

သည်။

မဒီက စိတ်ကို ဖြေလျှော့ကာ သက်ပြင်းချလိုက်**ရင်** မျက်လုံးမှိတ်ကာ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

မဒီ သူနဲ့ လမ်းခွဲသင့်သလား ့ လမ်းမခွဲသင့်ဘူ

လား ္မမ

မဒီက ထိုအတွေးကို ထပ်ခါတလဲလဲ တွေးနေချိန် တွင် မောင့်ရဲ့ လက်ချောင်းများသည် မဒီရဲ့ မျက်နှာတစ်ဝိုက်တွ

ညင်သာနူးညံစွာ ရွေ့လျား နှိပ်နယ်လျက် ရှိလေသည်။

မကြာခင်မှာပဲ မဒီသည် ထိုလက်ချောင်းများ ထိတွေ့ နှိပ်နယ်မှုကို ခံစားရင်း နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျခဲ့ရ

သည်။

ကျွန်မ မောင်နဲ့ လမ်းခွဲသင့် လမ်းမခွဲသင့် ဆိုထား ကိုတော့ အိပ်မက်ထဲကျမှ ဆက် စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ရတော့

ထင်ပါရဲ့။

နိုး မိုး စာ မေ

အဆိပ်ဖြင့် ထုံမွန်းသော နွတ်ခမ်း ူပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့သော ကဗျာ ူ ၂၈၇

ကျွန်မ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်သင့်လဲ ...

ရှင်တို့ပဲ ဝိုင်းကူ စဉ်းစားပေးကြပါဦးနော် ... ။ ကျွန်မလား ...

ကျွန်မကတော့ ... နှစ်နှစ်ခြုက်ခြုက် အိပ်ပစ်လိုက်ဦး

ေယ်လေ . . . ။

ပညာင်

1:04 AM 15.11.2007

ရီး မိုး **ဧ**ာ မေ